

118
N06
117186

சுந்தரகணேசர் குண.

! பதி புலிப்பாணி முனிவர் அருளிச்செய்த
பலகிரட்டு ஹாலம்.

முலமுடி-உரையும்.

இஃது,

ம-ந-ந-பதி, மா. வாடிவேலு முதலியாரால்
எழுதப்பட்டது.

முதல்

பதிப்பு.

எம். நாசிம்மலுசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

சென்னை—குண,

பாலவித்தி போதினி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered Copy Right.

இதன் விலை ரூபா. 1.

1906.

LB

NO

133.417

FIRST EDITION 1000 COPIES

Printed at The B. V. E. Press, Chennai, Madras.

114/86

சிவமயம்.

முத்துவர் ராமமுனிவர்

திருவாய் மலர்த்தருளிய

ஜாலத்திரட்டு.

கங்கை வேய்த்தெழிற் கயிலாயமால்வரைச்
சிக்க வாகனத் தெழிற் தருளுந் தேவர்
பங்கய மலரடி பணிந்து ஜாலமென்
றங்கண்மா கிலினைச் சான்றது வரமோர்.

(பொ-அ) நங்கரதேவியைச் சடாபுரத்தின்தன் தரித்து
அழகிய கயிலாச மலையின்கண் சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற
தேவனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய தாமதை மலர்போலும் திருவடி
களைப் பணிந்து அழகிய இந்த உலகத்தில் ஜாலமென்னும் தரு
ணனைச் சொல்லுவோம். (எ-று)

வரலாறு.

யாவருந் தைவல்ய மாகவே யென்று
தாவரு மந்சிங் தையல் பாகனார்
காவனந் திருமுனு களித்துச் சொன்னது
நீவிரும் பியது சிங்கத்த ரோடடியால்.

(பொ-லா) உமாநகரின்ய இடம் பரந்ததில் வைத்திருந்
தென்ற பரமேஸ்வரனுனவன் (பூராததில்) கயிலாய மால்வரை
வயக் காவல் செய்யும் நந்திஸ்வரனாகிய தன் தாழ்த்தெழு
சொன்னதும், உன்னுந் தேவக விரும்பியபடி உன்னைக் கங்கை
லுள்ள சர்வ ஜெனங்களும் வாய்மொழிப்பொருட்டு ஒரு அழகில்
லாத மந்திரத்தைச் சொல்லக் கேட்பாயாக. (எ-று)

சர்வஜன் வசியம்.

அனவொடு மாறுகொ டுமிது லதியவாக
கொள்கினி லாறுகொ டெதிநித் திறன்

குளநம சிவயவென் றுரைக்கு மக்கரத்
தெளிவுற மற்றதிற நீட்டி யம்மவோ.

(பொ-ரை) ஒரே அளவாக நேராக ஆறு கோடு கிழித்து
அந்த ஆறு கோடுகளுக்கும் குறுக்கே ஆறு கோடுகிழித்து அத
னால் ஏற்படுகின்ற இருபத்தைந்து வீடுகளிலும் ந, ம, சி, வ, ய,
என்கிற ஐந்தடங்கலையும் நடுவிலே பிடித்து மாறிப்போட்டு
(எ-று) (3)

ஐம்புலச் சேட்டையை யகற்றி வானமு
மிம்பரும் பரவிய வெம்பி ராழை
மம்புயங் கடைப்பிடித் தத்தி யாதனத்
தும்பரி னிருந்துவோ நமசி வாயவே.

(பொ-ரை) சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும்
பஞ்ச புலன்கள் செய்யும் திங்குகளையெல்லாம் நீக்கி தேவர்களா
லும் இவ்வுலகத்தார்களாலும் துதி செய்யப்பட்ட எம்முடைய
பரமேஸ்வரனுடைய திருவடித் தாமரைகளை உறுதியாக நம்பி
உயர்ந்த ஆசனத்தினமேல் ஏழுந்தருளி யிருந்து ஐம் நமசிவய
(எ-று) (4)

என்னவண் மலரின நேயி ரெக்குற
ஒன்றுந ருயிர முருசெ பித்தினே
கன்னியின் றொடர்பத் தடுப்ப யாவரும்
பின்னொட ருவரின பிழை வேண்டுமோ.

(பொ-ரை) என்கிற மந்திரத்தினால் நல்ல புஷ்பங்களைக்
கொண்டுமணிங் கண்களிலுந் தூறுபிர உரு செபித்தால் கன்னு
னது பின்னே தொடர்ந்து செல்லும் பசுவைப்போல உலக
ஜெனங்கள் எல்லாருமீ பின்னே தொடர்ந்து வருவார்கள் ஆகை
யால் இதனுடைய பெருமையைப் பேசவேண்டுமோ (எ-று) (5)

பேயோட்டல்.

புத்தியை விலக்கியிப் புலியின் மேலுமுள்
மத்தினும் புரிதரும் வலிய பேயெலாஞ்
சித்தகைந் தோடிடச் செய்யு மந்திர
மித்தல வரப்பிலொன் றியம்பக் கேட்டியால்.

(பொ-ரை) இயற்கையான அறிவைக் கெடுத்து இந்த உல
கத்தின்கண் பைத்திய நோயை உண்டாக்குகின்ற வலிமையுள்ள
பேய்களெல்லாம் மனவருத்தப்பட்டு ஒடிவிடும்படி செய்கின்ற
மந்திரமொன்றை இவ்வுலகத்தில் நாம் சொல்லுகின்றோம், நீ
கேட்பாயாக. (எ-று) (6)

உருவய நமசியென் றுரைக்கு மந்திரங்
குருமுக முணர்ந்தெழிற் குமர வேடனைத்
தருமுதல் வண்டித் தானத் தாமரை
யிருதய மலரினி லிருத்தி யாங்கரோ.

(பொ-ரை) வயநமசி என்று சொல்லுகின்ற மந்திரத்தைக்
குருமுகமாகத் தெரிந்துகொண்டு அழகிய முருகக் கடவுளைப்
பெற்றெடுத்த பரமேஸ்வரனுடைய திருவடித் தாமரையை இரு
தயமென்னும் இடத்தினில் வைத்து. (எ-று) (7)

பழுதில்வெட் பாலையம் பலகை மீமிசை
பெழுதுசித் திரமென விருந்து சக்கரம்
வழுவறப் பொறித்து முன் வைத்து நூறுபத்
தெழுபதி னுயிர மியம்பி னம்மரோ.

(பொ-ரை) குற்றமற்ற வெட்பாலைப் பலகையின்மேல். சித்
திரத்தைப்போல் சக்கரமெழுதி முன்னே வைத்து எழுபத்தோ
ராயிரம் உரு செபித்தால் (எ-று) (8)

அலகைவெம் பூதங்க ளாகி யார்பல
பலபில்லி ருனியம் பறக்கு மன்றியும்
நிலமிசை வருத்திய நெடிய கோயெலாம்
உலகிய வளிச்சரு கொக்கு மென்பவே.

(பொ-ரை) பதாகைகள், கொடிய பூதங்கள் : ஆகியவைகளும்
பலவகைப்பட்ட நிலி, ருனியம் இவைகளும் பறக்கும் அல்லா
மலும் உலகத்தில் வருத்தப்படுத்துகின்ற பலவகைப்பட்ட கோய்
களும் வீசுகின்ற காற்றினிடத்து அகப்பட்டுக்கொள்ளுகின்ற
உலர்ந்த இலைபைப்போலாகும். (எ-று) (9)

கைகால்கள் முடக்கல்.

பாவை யொன்று பருமுருக் கத்தினால்
ஆவ லோசெய் தப்பது மைவயிற்

நேவலின் மாப்பது மையொன்றி யற்றிவைத்
தேவின் முன்னுட னெச்சலு ரோமமும்.

(பொ-ரை) மாவினால் ஒரு பதுமை செய்து ஆசைபோடு
அந்தப் பதுமையின் வயிற்றில் முள்ளும், எச்சலும், ரோமமும்
(எ-று) (10)

பேரும் வைத்துப் பிரபல மாகவே
பாரு னோருண ளாது பபிரவ
ஓர ருந்திரு மந்தி மாயிரம்
சரி ரண்டங் கிருந்து செபித்தரோ.

கக

(பொ-ரை) எதிராளியின் பேரும் பிரபலமாகச் சொல்லி
வைத்து உலகத்தார்க்கெல்லாம் தெரிந்தகொள்ளாதபடி பபிரவ
மந்திரத்தை நாலாயிரம் உரு வரைக்கும் சரியாகச் செடுத்து
(எ-று) (11)

ஆணி யொன்றெடுத் தங்கையி லாவது
காணருங் கழற் காலினி லாவது
பூணின் வாத பிடிப்பது போலவே
காணு மற்றிது கண்டுகொள் வாயரோ.

கஉ

(பொ-ரை) அவ்விடத்தில் பதுமையுடன் வைத்திருக்கின்ற
முட்களில் ஒன்றையெடுத்து காணுதற் கருமையாக எதிராளி
யாக வைத்திருக்கின்ற பதுமையின் காலிலாவது கையினிலாவது
அடித்தால் வாயு வந்தவர்களுக்கு பிடிப்பு வருவதுபோல எதிரா
லிக்கு உண்டாகும். இதை நீ தெரிந்துகொள்வாய் (எ-று) (12)

அறுசீர்க் கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வேடிக்கை வித்தை.

வேடிக்கை விளையாட்டு என்று விளம்புவேன் தேனீ வைப்பின்
மூடிக்கை யிருந்தால் யாரு மோகிப்பர் விரிப்பின் வானாக்
கோடிக்கை விடுவா ரும்கூட குலவிய தேங்கர யொன்று
நாடிக்கை யாலே வாங்கி நானில் மறிய மாடோ.

கங

(பொ-ரை) வேடிக்கையாக ஒரு விளையாட்டைச் சொல்லு
கின்றேன் நீ கேட்பாயாக, இந்த வித்தை யுடையவர்கள் கை
மூடிக்கொண்டு யாருக்குங் காட்டாமலிருந்தால், யாவரும் பிர

மிப்பார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் கையை விரித்துவிட்டால் யாவ
ரும் மதியார்கள். ஆகையால் நீ உலகத்தில் ஜனங்களறியும்படி
ஒரு தேங்காயை வாங்கி (எ-று) (13)

மற்றதைத் தொளைத்துப் புச்சை வாளா வென்று போட்டுக்
குற்றமில் லாமல் வாயைக் கோதற மூடி தூபம்
முற்றவே கொடுத்துச் செவ்வாய் முதற்குழி கல்லில் வைத்துச்
செற்றமி லன்பி னோடு தின்மதே தூன் பின்னே.

கச

(பொ-ரை) அதை நன்றாய் தொளைத்து அதில் பச்சைப்
பூம்பூ ஒன்றைப்போட்டு வாயை மூடி தூபதீபங் கொடுத்து
முதலில் செவ்வாய்க் கிழமையில் கல்லத்தில் போட்டு நல்ல அன்
பினால் ஏழு நாள் வரைக்கும் அரைத்து (எ-று) (14)

எடுத்தொரு கலவத் திட்டே யெரித்துநீ தைலம் வாங்கிக்
கடுத்தும் பியவெம் மாணக் கருத்தினி லிருத்திப் போற்றி
விடுத்தொரு விளக்கி றியம் விளக்கவே யெற்றி நோக்கின்
அடுத்தவப் பசிய பாம்பே யிகவெலார் தெரியு மன்றே.

கரு

(பொ-ரை) அப்படி அரைக்கப்பட்ட சாமானை ஒரு கலசத்
தில் போட்டு எரித்து அப்போது வரும் தைலத்தை இறுத்து
வைத்துக்கொண்டு விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய இறைவனை
முனத்தில் வைத்துத் துதித்து அந்தத்தைலத்தை ஒரு விளக்கி
விட்டு திடமேத்திப் பார்த்தால் பச்சைப் பாம்பே அவ்விடெல்
லுடன் தெரியும் (எ-று) (15)

முற்றிற் று.

சீமமயம்.

பலதிரட்டி குஸ்திரம்.

காப்பு.

வேதந்த நாயகி விமலவேணி
 வீரமா காளியம் பாள் குந்திர சூழி
 நாதார்தப் பொருளே யோரா வீரி
 காரணி காரணி கேவி சத்தி
 மூதார்த மூர்த்தி பராபரையே துர்க்கை
 மூவருக் கேழுதற் பொருளே பந்தாயி
 மாதார்தச் சவையின்ற ஏக வல்லி
 மாமுகத்தான் பலதிரட்டு காய்ப்புத் தானே.

(பொ-ரை) வேதங்கரின் அந்தத்தில் விளங்கும் தலைவி பரி-
 சுத்தமான வேணி! வீரமாகாளி அம்பாள்! குந்திரசூழி நாதா-
 தப் பொருளே! அகோர தன்மையையுடைய வீரி! நாராயணி!
 காரணி! தேவி! சத்தி! மூதார்த மூர்த்தி, பராபரை துர்க்கை!
 பிரம் விஷ்ணு குந்திராதியர்களுக்கு முதற்பொருளே! ஆந்தாயி!
 மாதார்தமென்னும் சவையையுடைய ஏகவல்லி ஆகிய இந்நாமப்
 சுவையுடைய மகாதேவிக்குப் புத்திரானைய யானே முகத்தை
 யுடைய விராயகனானவன் பலதிரட்டென்னும் இந்த புல்தகத்
 தைப் பாடக் காத்து சட்சிப்பான் (எ-று)

(1)

நூல்—முப்பூமுறை.

சானென்ற முப்பூவைச் சொல்லக்கேளு தருளான வண்டம்
 டா வாதியாதி காரொன்ற வண்டத்தைக் கொண்டுவந்து கடிதாக
 கொடுக்கியதை துட்டைப்போல மானென்ற பூரீற்றைக் கரைத்
 திறுத்தி மைந்தனை பதிற்போட்டுக் குறையக்காய்ச்சி பானென்ற
 தலம்விட்டுக் கழுவியோட்டு பண்பான விதனிலே யுலரப்
 போடே.

(பொ-ரை) முப்பூ செய்யும் வழியைச் சொல்லுகிறேன்
 கேட்பாயாக இந்த முப்பூவுக்கு துண்டமென்னும் பொருளே
 காரண வஸ்துவாகும் ஆகையால் அப்படிப்பட்ட அண்டத்தைச்

காண்டுவந்து துட்டைப்போல் கொறுக்கி வைத்துக்கொண்டு
 பூரீற்றைக் கொண்டுவந்து நன்றாய் சலம்விட்டுக் கரைத்திறுத்து
 அதில் மேற்படி அண்டத்தைப் போட்டு குறையும்படி (அதாவது
 சலம் வற்றக்) காய்ச்சி பிறகு அவைகளை ஜலம்விட்டு நன்றாய்க்
 கழுவி வெயிலில் உலரப்போடு (எ-று) (2)

போட்டேரீ சுண்ணக்கல் நாலுநாழி போட்டதிலே நீருற்றி
 விட்டுநீற்றி நாட்டேரீ கலக்கியதை தெனியவைத்து நாயகனேமறு
 சட்டி தனிலிறுத்துக் கட்டேரீ யண்டஜலம் திலேபோட்டுக் குறு
 க்கியே காய்ச்சியதை யெடுத்துக்கொண்டு ஆட்டேரீ குழிக்கல்வி
 லேநீர்விட்டு அப்பனை மைபோல வரைத்துத்திரே.

(பொ-ரை) பிறகு சுண்ணம்புக்கல் நான்கு படி கொண்டு
 வந்து அதிலே சலம் விட்டுக் கரைத்து தெனியுத்து வேறு
 சட்டியில் ஊற்றி அதில் மறுபடியும் அண்டத்தைப் போட்டு
 வற்றக் காய்ச்சி அதை யெடுத்துக்கொண்டு கலவத்தில் போட்டு
 இப்பொழுது தெனியிருத்த சலத்தை விட்டு மைபோல வரைத்
 துக்கொள்ளவேண்டும் (எ-று) (3)

தீரேரீ யுலாவைத்து வில்லைபோலே திறமாகக் காய்ந்தபின்
 எனடுத்துமைந்தா தீரேரீ யுலையில்வைத் தூதுவது சின்மயத்தின்
 சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன் பாரேரீ சுண்ணமது ஆகுமட்
 டும்! பரங்காக விந்நீரி லரைத்து வுதுவீரேரீ உலைக்கேற்றி மைந்
 தாரீயும் விதமான சுண்ணமதை கலக்கிப்போடே.

(பொ-ரை) அரைத்ததைப் பில்லை செய்து காயவைத்து
 நன்றாய்க் காய்ந்து அந்த பில்லையை உலையில் வைத்து ஊது, அப்
 படி யூதினால் சுண்ணமாகும். சுண்ணமாகியிட்டால் மறுபடியும்
 அரைத்தரைத்து உலைக்கு ஏற்றி ஊதிச் சுண்ணமாக்கி அந்தச்
 சுண்ணத்தை சலத்தில் கலக்குவாய் (எ-று) (4)

போட்டேரீ காரையினுற் பாத்தி கட்டிப் பொங்கமுடன் வெ
 நீரை யதிலே வாரு நாட்டேரீ யதைவழித்துக் கரைத்து நன்றாய்
 நாயகனே தெனியுத்து நவநாள் வாரு ஆட்டேரீ விதனிலே யுல
 ர வைத்து அப்பனை யன்பாகச் சத்தி பூசை, தேட்டேரீ கணபதியி
 ன் பூசை செய்து திறமாகக் குப்பிபிடை யடைத்து வையே. (5)

(பொ-ரை) அவ்விதம் கலக்கினைத காணச் சின்னும்பு
பாத்திகட்டி அதில் வார்த்துச் சலங் கொஞ்சம் வறண்டபின்
அதை வழிந்து மறுபடியும் அதைச் சலத்தில் கரைத்து தென்
விறுத்து ஒன்பது நாள் அப்படியே வைத்து வெயிலில் உலர
வைத்து சத்தி பூசை செய்து அதை யெடுத்திக் குப்பியில் அடை
த்துவைப்பாய் (எ-று) (5)

வையேரீ மலைச்சாம்பலுழி நீரில் வகையாகச் சமன்கொ
ண்டு கலக்கித் தேற்றி செய்யேரீ தெளிவிருத்துப் பாத்தி தன்னிற்
செயலாக வொன்பதுநாள் மட்டும் வாரு மையேரீ புப்பாகு மே
டுத்திக் கொண்டு மைத்தனே குப்பியிலே பதனம் பண்ணு கையே
ரீ யுப்பெல்லா மிர்த பாகம் கருவாக வெடுத்தாக்கா லுப்பே
யாகும்.

(பொ-ரை) இதைவிட்டு மலைச்சாம்பலெனும் அவ்விடத்துப்
புழுதியைக் கொண்டுவந்து அழுதி நீரில் ஒரே அளவாகக் கலந்து
கலக்கித் தெளிவை இறுத்து வேறு பாத்திரத்தில் ஒன்பது நாள்
வகைக்கும் வார்த்து உலர்த்தினால் அது உப்பாகும். அந்த
உப்பை எடுத்துக்கொண்டு குப்பியில் வைத்துப் பூசை செய்து
இரு இதுவே உப்பு செய்யும் பாசமாகும் (எ-று) (6)

உப்பான முப்பூவைச் சமனாய்ச் சேர்த்து உத்தமனே மாந்
விடாய் நீரா லாட்டி ஒப்பாக விக்கைரெய் துலர வைத்து வெள்ளி
வான முழப்புடந்தி லாகந்து போடு வெப்பான புடமாறி யெடுத்
துக் கொண்டு விதமான குப்பியிலே வைத்துப் பூசி செய்பான
முப்பூவின் சுண்ணத் தாலே செய்மாறத் தொழில்க ளெல்லாஞ்
சித்தி தானே.

(பொ-ரை) அப்படியான உப்பினுடனே முப்பூவைச் சே
த்து நாதரீர் என்கும் மாதவிடாய் நீரினால் அரைத்து பிஸ்கி
செய்து வெயிலில் வைத்து உலர்த்தி முழப்புடத்தில் புடம்
போட்டு அது ஆரின்னின் எடுத்து குப்பியில் வைத்து பூசை
செய்து தொன்வாயாலுல் விர்த முப்பூவின் சுண்ணத்தால் செய
மாகக்கடிய தொழில்களெல்லாம் சித்தியாகும் (எ-று) (7)

ர ச க் க ட் டு.

சித்தியாய் சசக்கட்டு சொல்லக் கேளு சிறப்பான பன்றியின்
பாலாற்கட்டிம் புத்தியாய் குட்டியெல்லா மடைத்துவைத்து பொ

மூட இறையாதி தொடங்கும்போது வெற்றியாம் குட்டியொ
ன்றி குடிக்கா விட்டால் விதமாகப் பால்கொடு மூக்கிற் சித்தும்
பத்தியாய் கவனமுடன் பிசைத் தழுத்திப் பாய்காகச் சத்தியால்
சசத்தை வாரே.

(பொ-ரை) இனி சசக்கட்டு சொல்லுகிறேன் கேள், அதா
வது பன்றியின் பாலாற்கட்டிம் பன்றியின் குட்டிகளையெல்லாம்
பால் குடிக்காதபடி அடைத்துவைத்து காலையில் ஒரு குட்டியும்
குடிக்காதிருப்பதால் பாலானது மூக்கு வழியாகச் சித்தும் அப்
போது அந்த பாலில் பிசைந்து அழுத்தி அதில் சசத்தை வாரு
(எ-று) (8)

வாரேரீ வராகனெடை யைம்பத் தொன்று வளமாக முன்
சொன்ன முப்பூச் சுண்ணம் பாறேரீ வராகனெடையொன்று தூ
க்கு பதமாகச் சத்திபுட பூசைசெய்து சீரேரீ வாமிவிட்டுச் செலுத்
திப் போடு செம்மையாய் வாய்மூக்குக் காலுற் தைத்துத் தேரேரீ
புதுபாண்ட மதிலே விட்டு திறமாக வெடுக்கரச மனிடும்மாமே.

(பொ-ரை) வராகனெடை யைம்பத்தொன்று சசமும், ஒரு
வராகனெடை முப்பூசுண்ணமும் சேர்த்து சத்திபூசை செய்து
அந்தப் பன்றியின் வாமிவிட்டு வாயையும் மூக்குமாய் தைத்து
ஒரு புதிய பாண்டத்தில் வைத்து எடுக்க நாம் மனியாகும்
(எ-று) (9)

ஆமேரீ நாகமொன்று தங்க மொன்று அடைவாக சசக்
ட்டு ஒன்றுக் கூட்டு வாமேரீ தங்கமொன்றுக்குக் கொண்டு வள
மான சசக்கட்டு நாகஞ் சேரு, தாமேரீ சொப்பதிலே பத்துக் கொ
ன்று தான்கொடுக்க வொன்பதரை மாற்று மாறும் நாமேரீ கெருதி
யிட்டுச் செந்துரித்தால் நாயகனே நவலோக வேதை யாமே.

(பொ-ரை) அப்படியான சசக்கட்டு ஒரு வடையும் நாகம்
ஒரு வடையும், தங்கம் ஒரு வடையுமாக எடுத்த முறையில் தங்
கத்தை உருக்கி அது உருகும்போது மற்ற இரண்டு சசசையுந்
சேர்த்துக் களங்காக்கி வைத்துக்கொண்டு செம்பு பத்தெடை
உருக்கி அதில் இந்த மருந்து ஒரு வடை கொடுக்க ஒன்பதரை
மாற்று காணும், அதில் கெருதகம் சேர்த்துச் சேர்நூலஞ் செய்
தாலோ நவலோக வேதையாகும் (எ-று) (10)

திலகமுறை.

ஆமேரீ வசிய மென்ற மையைக் கேளு அடைவான கஸ்தூரி மஞ்சள் ப்பா வாமேரீ யூசியென்ற கார்தர் தானும் வளமான கோரோசனை கிரும்பு கூட்டித் தாமேரீ பச்சையென்ற பூரத்தோடு தயவான சாதிக்காய் வராகன் கால்தான் நாமேரீ யிவையெய் லாம் பொடியாய்ச் செய்து நாயகனே வெண்குலில் நீப ரப்பே.

(பொ-ரை) இனி வசிய மையைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பா யாக. கஸ்தூரி மஞ்சள், ஊசிக்கார்தம், கோரோசனம், இலவங் கம், பச்சைக் கர்ப்பூம், சாதிக்காய் இவைகள் வகைக்குக் கால் வாகனெடை எடுத்து பொடிசெய்து வெண்மையாகிய துணி யில் பரப்பு (எ-று) (11)

பரப்பியே தலைபஞ்சங் கொடியுங் கூடப் பண்பாகக் குருபர் தர் தனைநினைந்து அரத்தியே திரியாக்கிக் கருச்சிலே சுற்றி யப்ப னே தாமரை நூல் மேலே சுற்றி வாத்தியே காராவினெய்யைத் தானும் வளமான கிரகோடு தன்னி லிட்டு கிரத்தையே கிரகோட் டில்நெய்யை வார்த்துச் சிவசிவா விளக்கேற்றி மையைவாங்கே

(பொ-ரை) இவ்விதம் பரப்பி தலைப்பிண்டக் கொடியும் அந் துடன் வைத்துத் திரிதிரித்து மேலே சுறுப்புத் துணியைச்சுற்றி அதற்குமேல் தாமரை நூலைச்சுற்றி சுறுப்பு பசுவென்னும் காரம்பசுவின் நெய்யை மண்டையோட்டில் வார்த்து அந்தத் திரியை அதிலிட்டுக் கொளுத்தி மைவாங்கு (எ-று) (12)

வாங்கியே புழகுடன் கவ்வாதுங் கூட்டி வளமாக மத்தித்து சிமிலில் வைத்துப் பாங்கியே மோசினிக்குப் பூசைசெய்து பண்பா ன மந்திரந்தான் சொல்லக் கேளு தாங்கியே பூசையது வாலே பூ சை தயவாகப் பூசித்தது தியான மோது ஆங்கியே ஸ்ரீமீஇரீம்கிலி மென்றேருதி ஆக்ருஷ்ணி மோகினியென்ற நங்கென்றெண்ணே.

(பொ-ரை) அப்படி வாங்கி மையினுடன் புறுகு ஜவ் வாது இவைகளைச் சேர்த்து நன்றாய்க் கலந்துவைத்துக்கொண்டு மோகினிக்கும் வாலேக்கும் பூசைசெய்து ஸ்ரீம், இரீம், கிலீம் என்று தியானஞ் செய்து மோகினிகேவி நீ ஆக்ருஷ்ணி அந் என்று எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும் (எ-று) (13)

என்னவே தியானமொரு லட்சமோது என்னசொல்லே னுல்கமொலாம் வசிய மாகும் நன்னவே தங்கத்தால் வெள்ளி யா லும் கல்லிமின் குச்சிசெய்து திலகம்போடு பண்ணவே தேவராட் கித்தர்கள் ானும் பண்பான புருஷமோடு மாதர் யாவும் அண்ண வே கேட்டதெல்லா மீவார் பாரு அப்பனே கையெல்லா மற்றுப் போமே.

(பொ-ரை) இந்த மந்திரத்தை ஒரு லட்சர் தடவை ஜெபித் தால் வசியமாகும், இந்த மையை வெள்ளியாலாவது தங்கத்தா லாவது கம்பி செய்து அதிஞ லெடுத்து மையிட்டும், அப்படி செய்தால் தேவர்கள் சாட்சதர்கள் புருஷர், பெண்கள் இவர்க ளெல்லாம் என்ன கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள் (எ-று) (14)

போமேதான் மாற்றமொன்று சொல்லக் கேளு பொலிவா ன ஐங்கோலம் பிண்டம் வாங்கி நாமேதான் சூரணித்தெடுத்துக் கொண்டு நாயகியாள் சிலையிலே வைத்து ருட்டி ஆமேதான் சோ சோட்டிற் காராவினெய்யிலப்பனே மையெரித் தெடுத்துக் கொ ண்டு வாமேதான் திலதமிட மூறையும்பாரே வளமான மான்மா ர்க்க கித்திதானே.

(பொ-ரை) இன்னு மொன்று சொல்லக் கேளு:—ஐங்கோ லம் என்னும் அழிஞ்சிலின் சமூலம் வாங்கிச் சூரணஞ்செய்து அதை ஒரு பெண்ணின் சிலையில் வைத்துத் திரியாக்கி மண்டை யோட்டில் காரம்பசுவின் நெய்யைவிட்டு அதில் இந்தத் திரி யைப்போட்டு எரித்து மை வாங்கி திலர்தமிட்டால் ஊவரும் மறையும். (எ-று) (15)

அஞ்சனம்.

சித்தான அஞ்சனந்தான் சொல்லக் கேளு சிறப்பான மூலி கையொன்றுரைப்பேன் மைந்தா முத்தான் ஆடாதோடை மூலி யப்பா முதன்மையா மதினுடைய கிழங்கை கண்டு பந்தான எண் பேத மட்டுஞ் செய்து பண்பான வதினுடைய கிழங்கு வாங்கி வித்தான குழியம்மி தன்னி லப்பா விதமான கிழங்கதிலே வரர் கன் போடே.

(பொ-ரை) வேறொரு அஞ்சனஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்:— ஆடாதோடை என்னும் மூலிகையின் முதிர்ந்த கிழங்கைப்பா

த்து மந்திரோச்சாடனஞ் செய்து அந்தக் கிழங்கை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கல்வத்தில் ஒரு வராகனெடைபோட்டு. (எ-று) (1)

போடப்பா வதினுடைய பழந்தாணையா பொங்கமுடன்கோ ரோகிணைப் புழுஞ் கூட்டி ஆடப்பா விளக்கிட்டுச்சாட்டெய்யா லன் பாகவெட்டுண்டிரகிளேட்டில் கூட்டப்பாமையெரித் தெறித்துக் கொண்டு கூர்மையாய் சற்குருவின் பாதம் போற்றி இடப்பா முக் காலும் பூசைசெய்து நீனைவாக புற்றினிட தேனி லாட்டே. கா

(பொ-ரை) அத்துடன் அதினுடைய பழமும் கோரோகிணையும்கூட்டித் திரியாக்கி சாரைப்பாம்பின் கையைய மண்ணையோட்டிலிட்டு அதில் திரியைப்போட்டு எரித்து மையை எடுத்துக் கொண்டு ஆசாரியருடைய திருவடிகளை நமஸ்காரச்செய்து புத்தாத் தேனால் அரை. (எ-று) (17)

ஆட்டையிலே குழியம்மி வெடித்துக் காணு மப்பனைப் பாநாளஞ் செகமாய் தோணுங் கூட்டையிலே வழித்தெறித்துச் சிமிளில் வைத்து குருவான கணபதிக்கு பூசை செய்து நீட்டையிலே யஞ்சன தேனி யணுமார்க்கும் நிச்சுயமாய்ப் பூசைசெய்து கண்ணிற் போட்டு காட்டையிலே நிதிகளெல்லாங் கண்ணிற் றோன்றுங் கனிவாகக் கிண்டியதை யெடுத்துக் கொள்ளே

இவ்விதம் அரைக்கும்போது கல்வம் வெடித்துக்காணும் அப்போது பாதாளமும் காணும், இதுகண்டு அவைகளை பெல்லாம் வழித்தெறித்து ஒரு பரணில்வைத்து கணபதி பூசைசெய்து அஞ்சன தேவியைப் பூசித்து கண்ணிற் போட்டால் நிதிகளெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியும். (எ-று) (18)

மா ர ண ம்.

கொள்ளவே மாரணத்தைச் சொல்லக் கேளு கொடிதான பாவமடா சொல்லே னான அள்ளவே மாரணசக் கரத்தைச் சிறி அடைவாக நீர்மலமும் காற்கீழ் மண்ணும் விள்ளவே கருவ திலே யரைத்துஞ்சி விசுமான வவன்பேரு மழுந்த நாட்டித் தள்ள வே நாசத்தின் வாய் னுள்ளே தானசெலுத்தித் தலைகீழாய் தூக்கி கட்டே.

(பொ-ரை) இனி மாரணத்தைச் சொல்லக் கேளு இதைச் சொல்லுவது மிகவும் பாவமாகும். அதாவது மாரணச் சக்ஷம்

ஒன்றைக் கிழித்து வரிசையாக நீரும், மலமும் காலின்கீழ் மண்ணும், அதில் கருவை அரைத்தப்பூசி அவனுடைய பேரையும் அதில் எழுதி ஒரு பாம்பின் வாயினுள்ளே செலுத்தி தலைகீழாய் தூக்கிக் கட்டே. (எ-று) (19)

கட்டியோ சமர்த்தென்னவெட்டி யப்பா கருவான நீம்பநெய்யிலோ பண்ணு தட்டியே தென்முகமா யிருந்து கொண்டு திரமாகச் சரிக் குழி மந்திரத்தை கேளு கிட்டியே மசிகசியென்றே யோது கிருபையுடனெட்டுநாள் செபித்தாயானால் நெட்டியே வாங்குமடா ஆரா னாலும் நிமிஷத்திற் கொல்லுமடா கண்டு யாரே.

(பொ-ரை) அதன்பிறகு வேப்பெண்ணெய் ஓமம்பண்ணி தெற்குமுகமா விருந்துகொண்டு மசி, தசி என்று ஜெபித்து எட்டு நாளானபின் யாரானாலும் நிமிஷத்திற் போகும் இதைக் கண்டபார். (எ-று) (20)

பே த ன ம்.

பாடப்பா பேதனத்தைச் சொல்லக் கேளு பண்பான லுமத் தன் காய்தான் ரெட்டை சேரப்பா பாவதி லிடக்காற் கிழமண் ணுஞ் சிறப்பாக வதிற்செலுத்தி யவன்பேர்காட்டி வீரப்பாபே தனத்தை நன்றையோது விசுமாக வவனிருக்கு மூரைச்சுற்றி கூறப் பா மயானத்திற் புதைக்கும் போது குருவான கருகட்டி புதைத்துப் போடே.

(பொ-ரை) இனி, பேதனத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேள். இரண்டு ஊமர்த்தங்காய்களைப் பிளந்து அதில் எதிராளியின் இடது கால் கீழ் மண்ணைச் செலுத்தி அவனுடைய பேரைகாட்டி பேதன மந்திரத்தைச் சொல்லி அவன் இருக்கும் ஊரைச்சுற்றி மயானத்தில் குருவைக்கூட்டிப் புதைத்துப்போடே. (எ-று) (21)

புதைத்தவுடன் பக்கமறிற் பிரமைகொள்ளும் பொல்லாத கோஷ்டி யெல்லா மனேகஞ் செய்யும் வைதத்தமட்டுந் தேசமெ ன்ருஞ் சுற்றிமாண் ணாய் வையகத்தோர் தான்புறித்துச் சிரியார் பாரு பதைத்து பதைத்தலைத் தழுவானப்பா பழிகாரன் பாயியவ னென்ன சொல்லென்க தித்தமனத்துடன் வந்துகாலில் வீழ்ந்தார் கருவாகவதைப்பெடுத்தாற்றிப் போடே.

(பொ-ரை) இவ்விதமாகப் புதைத்தவுடனே சமீபத்தில் மயக்கமுண்டாகும் அநேக கோஷ்டங்களை யெல்லாஞ் செய்யும், ஹெல்லாஞ்சுற்றி யிறப்பான். உலகத்தோர்களுள்ளாம் பழித்துச் சிரிப்பார்கள். பதைத்து பதைத்து அழுவாதிடுமாடிப்பட்டவன்வந்து காலில் விழந்தால் எடுத்துவிடு. (எ-று) (22)

வித்து வேஷணம்.

போடவே வித்து வேஷணத்தைக் கேளு பொலிவான வேம் பின்மேற் காக்கைகூடு நாடவேகழுதைபூட சடையுங்கூட்டி நாய கியா அறுத்தகயி றதுவுஞ்சேர்த்து கூடவே பஞ்சுவெட்டி யறுத் துபோன குணமான நரம்பதுவும் பன்றிரோமம் சாடவே பித்த நரம் பித்தக்கூடை சலாயனச் சுனகுடனே சித்தியாமே.

(பொ-ரை) இனி வித்வேஷணத்தைச் சொல்லுகின்றேன் கேள். வேப்பமரத்தின் மேலிருக்கின்ற காக்கைகூடும், கழுதைச் சடையும், நாயகியாள் அறுத்தாமினும், வெட்டுவதால் அறுத்தபோன பஞ்சின் நரம்பும், பன்றிமயிரும், சலாயனவிறகு இவைகளுடனே செய்யக் கைகூடும். (எ-று) (23)

ஆமேரீ முச்சந்தி மீதின்மண்ணி லப்பனே யுட்கொளுத்தி யடுப்பில் வைத்து தாமேரீ தென்முகம் நிர்வாணரூபந் தயவாகத் தான்கட்டுச் சாம்பலாக்கி வாமேரீ யறுகோண மீதிற்கீழ் வளமா கரசிமசி யென்று நாட்டிநாமே நீமந்திரந்தான் தும்தாம் சீசே நண் ணியோம நசிகசி பென்றே யோதே.

(பொ-ரை) இவைகள் தவிர, முச்சந்தி மண்ணின்மேல் இவைகளைக் கொளுத்தி அடுப்பில் வைத்து தெற்கு முகமாக நிர்வாண மாமிருந்து அவைகளைச் சுட்டு அறுகோணம் போட்டு அதின் மத்தியில் தாமசியென்று நாட்டி தூம் தூம் சீசே என்றும் நசி நசி என்றும் மந்திர ஜெபஞ்செய்து, (எ-று) (24)

ஒதியே யெடுத்துவந் தெதிரிபேரை ஒளிவாகத் தான்முடிந் திரயில்வைக்க பாதியே படிவாசல் தூக்கிப் போட்டால் பதிகெட்டு இருவருமே யிரிந்துபோவார் வாதியே வடமொழியில் முன்னோர்சொன்ன வளமான வழியெல்லாந் தமிழிலப்பா நீதியே தப் பாம லெடுத்து நன்றாய் நீணிலத்தோர் தான்பிழைக்கப் பாடினேனே.

(பொ-ரை) அவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுவந்து எதிரியினுடைய பேரை மறைவாகமுடிந்து இராத்நிதியில் வைக்க அப்படி வைக்கப்பட்ட வாசல்படியைத் தாண்டினால் இருவரும், யிரிந்து போவார்கள். இவைகளை யெல்லாம் வடமொழியிலிருந்து தமிழினால் சொன்னேன். (எ-று) (25)

பாடியே நரம்பெலும்பு மயிருங்கூட்டுப் பண்பில்லாச் சுடலை யுட சாம்பல்சேரு ஆடியே யுடும்பினது தலையுங்கூட்டி யப்பனே நாய்பல்லு மதனிற்சேர்த்து ரூடியே யெட்டியிலே மாடன்செய்து ககமான புதுக்கலசந் தன்னில் வைத்து நாடியே யிதுவெல்லா ம தனிற் போட்டு நலமான மாடனைவிட் டோதுவாயே.

(பொ-ரை) நரம்பு, எலும்பு, மயிரும்; சுடுகாட்டுச் சாம்பலும், உடும்பின் தலையும், நாய்ப்பல்லும் ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்து எட்டியிலே மாடன்செய்து புதிய கலசத்தில் வைத்து இவைகளை யெல்லாம் அதில்போட்டு மாடின் மந்திரஞ்செய்வாயாக. (எ-று) (26)

ஒதலே வண்ணர வுதிமடான் ஒளிவான வக்கினிசா முண்டி லிஞ்சை பா ருவாரா கக்கிறந்தால் போலுமிக்க வளமான குருங்கு போல பூனைபோலும் ஆகவாய்ப் புலிபோலும் கரடிபோலும் அடைவான் பெரும்பன்றி போலுநிற்குந் பேதையே பேய்போலும் பூதம்போலும் பிடித்திழுத்துக் கடிப்பதுபோற் செய்யு மாடன்.

(பொ-ரை) அப்போது வண்ணர உதிமடான் அக்கினிசா முண்டி லிஞ்சை இவைகளால் குருங்குபோலவும்; பூனைபோலவும் புலிபோலவும், கரடிபோலவும், பெரும்பன்றிபோலவும், பேய் போலவும், பூதம்போலவும், பிடித்திழுத்துக் கடிப்பதுபோலவும் செய்யும். (எ-று) (27)

மாடனைத்தானு வேற்றிவைத்து நீயும் மைந்தனே பூசை செய்தெ திரினிற்கில் நாடனமாய்க் கலாமதை யுடைத்தபோது தட்டழிந்தே யவன்குலமு நாசமாகும் வீடவே வியாதியிலே அழிந்துவார்கள் விதம்விதமாய்மரிகெண்க ளுயிருஞ்சேகமவிடலையத்தி ரவியமு மழிந்துபோகுமியியவேளாண்மைமுதல்காச்சுமாமே.

(பொ-ரை) இப்படி மாடனை உருவேற்றிவைத்து எதிரியான

வன் நிற்கும்போது அவனெதிரில் கலசத்தை டுடைத்தால் அவனுடைய குலம் நாசமாகும் வியாதியினால் வருந்துவார்கள். மாடு கன்றுகளெல்லாம் ரோதமாகும். திரவியமெல்லாமும் அழிந்து போகும் வேளாண்மைமுதல் நாசமாகும். (எ-று) (28)

ஆமேதா நெதிரினின்ற பேரையெல்லா மடைவானகாரியத் தை கட்டிற்றீரவாமே தானைங்காய மறைத்துப்பூசி வளமான கலசம்தில் தாக்கிப்போடு தீமேதான் சத்துருக்கள் வணங்கிவந்தால் திறமாகத் தானெடுத்துப் பரவிப்போட்டு நாமேதானோடுகிற சலத் திற்போடு நலமாக நிவர்த்தியாய் போகும்பாறே.

(பொ-ரை) எதிரிலினுடைய பேரையெல்லாம் காரியத் தகட்டிற் கீழிக் காயம் அரைத்துப்பூசிக் கலசத்தில் தாக்கி சத்துருக்கள் வணங்கிவந்தால் அதை எடுத்துப் பரவிப்போட்டு ஒடுகிற சலத் திற்போடு நன்றாக நிவர்த்தியாய் போகும். (எ-று) (29)

கள்ளனை பிடிக்க.

பாம்பா நிலவாகை மலைகள்தோலும்பண்பாகத்தானிருக்கு மறிந்துபாரு வாம்பா எதினுடைய விளையைத்தானும் வளமாகப் பந்துபலமெடுத்துவந்து சேர்ப்பா தலைமஞ்சள் கொடியுமாவுஞ் சிறப்பாக முப்பூவும் வராசன்கூட்டிச் சேர்ப்பா வில்லைதட்டி யுலரப்போடு திறமாக வுலர்த்தியதைத் தயிலம்வாக்க.

(பொ-ரை) மலைகள் எல்லாம் இருக்கின்ற பெருநிலவாகை என்னும் சொடியைக் கண்டுபிடித்து அதன் விளையில் பத்துப்பலம் நிறுத்து எடுத்துத் தலைச்சன் பிள்ளையின் கொடியும், மாவும் முப்பூவென்றும் பூநீற்றுக்குருவும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வராக னெடையாக எடுத்து அந்த விளையுடன் கூடச்சேர்த்து அரைத் தாவது இடித்தாவது பில்லையிலையாகத் தட்டி உலரப்போட்டு ஒருபாணியிலிட்டுக்குழித்தயிலம் வாங்கவேண்டும். (எ-று) 30

வாங்கியே யான்காட்டி முட்டைதன்னை வளமான சிற்றண்டத் தயிலம்போலே தாங்கியே வாங்கியந்தத் தயிலனேரே தயவாகத் தானெடுத்து சிமிளில்வைத்து ஒங்கியே களவுமுதற் குன்யம் யாவு முற்றுப்பார் தோற்றுமடர் கள்ளமெல்லாம் நீங்கியே யது கண்டு பிடித்துக் கொண்டு நீனைவாகக்குருபாதம் பணிவாய்த் தானே.

(பொ-ரை) அதன்றிறகு ஆள்காட்டி குருகியின் முட்டைதனைச் சேகராஞ்செய்து அண்டத்தயிலம் இறக்குவதுபோல் இறக்கி அத்தத் தயிலத்தை முலுத்தயிலத்தின் அளவாகவே எடுத்து இரண்டையும் ஒன்றாகத்தலந்து ஒருசியினில் வைத்தக்கொண்டி களவு குன்யம் இவைகளுக்கு இந்தத்தயிலத்தை ஒரு வெற்றிலையில் தெர்ஞ்சஞ்சுதவிடற்றுப்பார்த்தால்சகலமும் நன்றாய்த்தெரியும்உடனே அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆசாரியருடைய திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்யவேண்டும். (எ-று) 31.

குறி சொல்லல்.

தானேதான் குறிசொல்லும் விவரங்கேளு தயவாக பச்சையென்ற புருகுக்கோஷ்டம் மானேதான் பச்சையென்ற பூர்த்தோடு தைமந்தனே சந்தனமுஞ் சமுனய்சேர்த்து பானேதான் சலம்போட்டு மைபோலாட்டிப் பண்பாகத் தகைகளிலே பூசியபின்னே வினேதான் போகாமல் திரிகோணமிட்டு விதமான ஸ்ரீங்கா முள்ளே நாட்டே.

(பொ-ரை) இனிக்குறி சொல்லும்விபரத்தைக் கேட்பாயாக புறகு, கோஷ்டம் பச்சைக் கர்ப்பூரம் சந்தனம் இவைகளைச் சம எடையாய்ச் சேர்த்து குளிர்சலம்மிட்டு நன்றாய்நாத்து அதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற இடத்தில் பூமியில் அரைப்பூசி அதின் மேல் முக்கோணம் போட்டு அந்த முக்கோணத்தின் மத்தியினில் ஸ்ரீம் என்னும் மந்திரத்தை எழுதி (எ-று) 32

நாட்டியே மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு நலமாகத் தான்செய்க்குமுன்னுக்காலம் ஒட்டியே ஒம்நமோ பகவதே ஒம்மக்கிரிமா காளி சாமுண்டியாயி நீட்டியே வமிரவிசாம்பகி யோங்காளி நிமிசி மகாசத்தி நமாநமசுகா வென்னே ஆட்டியேலட்சமுடகு விராத் தெட்டன்பாகத் தான்செய்க்கச் சித்தியாமே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் செய்தபின் அவ்விடத்தில் உட்கார்ந்து அத்திரிகோணத்திற்கு புஷ்பந்தரித்துகாலை உச்சி மாகி என்ன முன்று வேளைகளிலும் ஒம், நமோ பகவதே, ஒம், சத்திரி, மாகாளி, சாமுண்டி, ஆமி, வமிரவி, சாம்பகி, ஓங்காளி, நிமிசி, மகாசத்தி, நமா, நமா, காவென்று ஒருலட்சத்து ஆயிரத்தெட்டி உரு செமிக்க அது சித்தியாகும். (எ-று) 33

சித்தியா வருமளவு முன்றுகாலஞ் சிறப்பாகத் தலைமுழுசித் தியானமோது பத்தியா யொருபொழுது அமுதுவராளன்பாங் காக முன்னெடுக்கும் கவனத்தன்னை கத்தியே முன்னிற்பின் மேலேவைத்து நலமாக வேஷ்டியிலே படுக்கவேணும் வெத்த யாய் வஸ்துடனே கத்திவைத்து விதமாக முதற்பூசை செய்கு வாயே.

(பொ-ரை) இந்தக் காரியம் கைகடும் வரைக்கும் முன்று வேளைகளிலும் தலைமுழுசி ஒருபொழுது புசித்து அப்படி புசிக்கும் போதுனத்தில் முன் கவனம் கடைசி கவனம் இவைகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்து காகத்திற் கிட்டு இரவில் வஸ்தி ரத்தின் மேல் படுத்தறங்கி வஸ்துவான கள் வகையும் கத்தியும் வைத்து முதற்பூசை செய்யவேண்டும் (எ-று) (34)

செய்யவே மண்டலத்தில் சித்தியாச்ச செய்தொழில்க் கின் னதென சொல்லலாச்சு பையவே முன்னடந்த சேதியெல்லாம் பண்பாக நினைத்தெல்லாஞ் சொல்லும்பாரு அய்யனே புனக யதுவுந் குடிக்கலாகா தடைகாயும் வெள்ளிலையு மிருந்துபோகி கையவே கன்னத்திற் கையை வைத்து கடந்த ஒரு சேதியெல் லாஞ் சொல்லுவாயே,

(பொ-ரை) இவ்விதம் ஒரு மண்டலம் செய்துக்கொண்டேந் தால் இத்தொழில் கைகடும். இவ்விதம் அத்தொழில் கைகடி னிடும் பகஷத்தில் எதிராளிகள் நாடிவந்தால் அவர்கள் கோருகிற சங்கதிகளை யெல்லாம் அந்தக் குரியின் சித்தியானது உண்மை யாக விடுத்துச் செல்லும். அதனால் குறி சொல்பவன் சுருட்டுப் பிடிக்கக்கூடாது. வெற்றிலை பாக்கு எவ்வளவும் குறைபாடில் போடலாம், இதைச் சொல்லுவோன் கன்னத்தில் கையை வைத் துக்கொண்டு சொல்லவேண்டும் (எ-று) (35)

சொல்லவே நின்றதொரு வேங்கைக்கட்டை சோபிதமாய் செய்தபின்பு சொல்லக்கேளு வெல்லவேயொணந்தோலுரித்தாக் கட்டை விதமான பேதனச் சக்கரத்தைக் கீறி நல்லவே சலசலா யிற் சக்கரத்தைச் சுற்றி நாயகனே யுட்பதித்துக் கட்டித்திற் றெல்லவே யடைந்திடவே யெதிரியெல்லாம் மதிமயங்கி வாய் புலம்ப பகருவேனே.

(பொ-ரை) வேங்கைமரப் பலகையை நன்றாய் நாலுக்கு நா லங்குல மிருக்கும்படி சுத்திசெய்து ஒணுனுடைய தோலையுரித்து கட்டி அதில் பேதனத்திற் குரிய சக்கரத்தைப் போட்டு சரோ கையினால் சக்கரத்தைச் சுற்றி உள்ளே பதியச்செய்து அடைக்க எதிரிகளெல்லாம் மதிமயங்கிப் புலம்புவார்கள் (எ-று) (36)

சோக்குதுள்.

பகரவே பொடியொன்று சொல்லக்கேளு பாங்கான செரு க்குனுடைய பாக்கைவாங்கி திகழவே யப்பையுட மூலத்தோடு சிற ப்பான நிலப்பனைபுந் தானிவேரும் புகழவே யத்திப்பேயால் வேரும் பொலிவான குப்பையுட மேனிவேரும் அகலவே வேளை வேர் கழற்சிவேரும் அப்பனே யுமத்தம் வித்துஞ்சேரே,

(பொ-ரை) ஒரு பொடியைச் சொல்லுகின்றேன் கேள். சொக்குள்ள பாக்குகளை வாங்கிஅப்பைக் கோவைகிழங்கு, நிலப் பனைகிழங்கு, தானிவேர் பேயத்தி வேரும் நல்லத்தி வேர் குப் பைமேனி வேர், வேளை வேர் கச்சைக்காய்வேர் ஊமத்தமவினா இவைகளை அத்துடன் சேர்க்கவேண்டும், (எ-று) (37)

சோப்பா தலைமஞ்சங் கொடியுங்கூடச் செயலான மாத விடாய் சிலைகூட்டிப் பாரப்பா பித்தனு சாம்பல்மண்டை பாங் கான யுமைமண்டைப் பொடியுஞ் சேர்த்து திரப்பா விதுவெல் லாஞ் சமனாய்க் கூட்டித் திறமாக பொடிசெய்து வைத்துக் கொண்டு கூறப்பா பேயத்தி பேயால் பாலும் கூடவேதான் சேர்த்துப் பொடித்திடாயே.

(பொ-ரை) அவைகளுடன் நஞ்சு கொடி, மாதர்களுடைய மாதவிடாய் சிலை பித்தனைக் கொளுத்தின சாம்பல், ஊமை மண் டைஒட்டுப் பொடி இவைகளையெல்லாம் ஒரேயனவாகச்சேர்த்து பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு அதில் பேயத்தி பால் வேளைப் பால் இவைகளைக் கூடச்சேர்த்துக் கரைக்கவேண்டும். (எ-று) (38)

பொடியெடுத்து தூவியிட்டாற் சகலபேரும் பொருதிகல்கி மதிமயங்கிக் கிடப்பார் பாரு மடி பிடித்துத்தான் புரட்டிப் பொ ருள் கொண்டாலும் மன்கையரைப் புணர்ந்தாலு மறிவிராது தடியெடுத்தேயடித்தாலு வினைவிராது தயங்காசலமங்கித் தெனிக் குமட்டும் வடிவெடுத்தபொருட கடாட்சத்தாலேவழந்தினேன் புலிப்பாணி சொக்குதுளே.

(பொ-ரை) இந்தத் தூளை யார்பேரிலாவது கொஞ்ச மெடுத்துத் தூசிலிட்டால் யாவரும் அறிவு மயங்கிப் போவார்கள். அது பொழுது அவர்களிடத்திலுள்ள பொருள்களை யபகரித்துக் கொண்டாலும், பெண்களைய் பலாத்காரமாகப் புணர்த்தாலும் தடியெடுத்து நன்றாய் அடித்தாலும் அரிவிறுக்காது. இதுதெளிய வேண்டுமானால் அவர்கள் மேலேகொஞ்சஞ் சலந்தெரிக்கவேண்டும். இது போக முனிவருடைய கிருபையினால் புலிப்பாணிமுனிவர் சொன்ன சொக்குத்தூள் (எ-று)

(39)

விர்து ஸ்தம்பனம்.

தூளை விட்டு இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு துலக்க முள்ள பாளைவித் தெடுத்தவந்து பாளையென்ற விந்துகானிருத்தி வைக்கும் பண்பான பூயி சர்க்கரையின்மூலம் காளையென்ற பூளை புடகாலினித்துவ் கனிவாக வகைவகைக்கு விராதன்ரண்டு ஆளவே யாயின்பால் தன்னாலாட்டி யடைவாகப் பன்னிரண்டு நாள்தான் கொள்ளே.

(பொ-ரை) அந்தத் தூளை விட்டு இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு ஆடிதின்னப்பாளை விரையை எடுத்துக்கொண்டுவந்து விந்துவை விடுத்துகின்ற பூசர்க்கரைக் கிழங்கு பூனைக்காவி விரை இவைகள் வகைக்கு இரண்டிரண்டு விராகவெடை எடுத்து பசும் பாலால் நன்றாயடைத்து பன்னிரண்டு நாள் வரைக்கும் தின்னக் கடவை (எ-று)

(40)

கொள்ளவே யந்திசந்தி கொண்டபோது கொடி பெண்ணையணைந்தாலும் கழிந்திடாது தள்ளவே மாற்றதுவுஞ் சொல்லக் கேளு தயவாகத் தண்ணீரிற் கழுத்துமட்டும் விள்ளவே நின்ற கால் கெலிக்குந் தேவுந் விதமாக வெலுமிச்சம் பழத்தைபுண்ணு அள்ளவே போக நுட்புடாகூத்தரவே அடைவாக புலிப்பாணி விளம்பினேனே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் இரண்டு வேளையும் சாப்பிட்டபோது கொடிப் பெண்களைச் சேர்த்தாலும் விந்து கழியாது. அதற்கு மாற்றுவது கழுத்து வரைக்கும் தண்ணீரிலிருந்து வரலாம். தயிர எலுமிச்சம்பழத்தைச் சாப்பிடவேண்டும். ஆகையால் போகமுனிவருடைய கிருபையினால் புலிப்பாணியாகிய நான் சொன்னேன். (எ-று)

(41)

வசியம்.

விளம்பியே யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு விதமான சூரியகாந்திப் பூவுந் தரும்பவே செக்கமுநீர் பூவினோடும் தயவான முல்லைப்பூ மாம்பூ கூட்டி குளம்பவே கோழியாவாரைப் பூவுந் கொடித்தான வெள்ளைக்காவனையின் பூவும் கிளம்பவே செவ்வறியூவுங் கூட்டு கெணிதமுடன் கரிப்பாணசார்குடச்சேர்த்தே.

(பொ-ரை) வேறொன்று சொல்லுவதைக் கேள். சூரியகாந்திப்பூ, செக்கமுநீர்ப்பூ முல்லைப்பூ, கோழியவரைப்பூ, வெள்ளைக்காவளைப்பூ, செவ்வலரிப்பூ இவைகளோடுகூடக் கரிசலாங்கண்ணிச் சாற்றைச் சேர்த்து (எ-று)

(42)

சேர்த்தப்பா பூவையெல்லாஞ் சார்கிழிந்து கிறப்பாக வேரடையா யொன்றிலவாரு பார்த்தப்பா கொம்புத்தேன் கூடச் சேர்த்து பண்பான கல்வத்தி லரைக்கும்போது கூர்த்தப்பா பெண்ணிலுடைய மதுவின்கூட்டிக்குணமான கொரிஞ்சியெய்கூட்டி யாட்டு கோர்த்தபா புழகுடனே பச்சைப் பூங்கொடிதர்க வகைக்குவகை விராதன்காலே.

(பொ-ரை) மேலே சொன்ன புஷ்பங்களை யெல்லாஞ் சாறு பிழிந்து ஒரே எடையாக ஒரு பாத்திரத்தில் வார்த்து கொம்புத் தேனையுங்கூடச் சேர்த்து கல்வத்தில் போட்டு அரைக்கும்போது பெண்ணிலுடைய மதுவையுங் கூட்டி இவைகளுடன் கோரோஜனம் புதுகு, பச்சைக் கற்பூரம் இவைகள் ஒவ்வொன்றும் கால் விராதனெடையாகச் சேர்க்கவேண்டும் (எ-று)

(43)

காலான் விதுவெல்லா மரைத்து மையேபாற் கட்டாகச் சிமிழதனிவடைத்துக்கொண்டு பாலான மயாநமதில் தான் புதைத்து பண்பாக மூன்றுநாள் மேகிவிடையேயோதுசேலாகமுன் சொன்ன மந்திரத்தான் ரெப்புவாய் தனிமான்றுக் காரியந்தான் வரலாயிமாதினியய பூரையெய்து வளமாகத்திசயிட வசியம்பாரே.

(பொ-ரை) இவைகளையெல்லாம் நன்றாக மையேபாற் பார்த்து ஒரு டப்பியில் வைத்துக்கொண்டு சுடுகாட்டில் புதைத்து மூன்று நாள்வரைக்கும் மேகிவிட மந்திரத்தை நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் உரு வெயித்து பின்னர் அதை எடுத்து பொட்டிட்டு வசியம் பாடு (எ-று)

(44)

பாரடா வையகத்து மாதரெல்லாம் பார்த்தவுடன் மதியங்கி முறையுட்கேட்டுச் சேரடா வெண்பாருங்காலில் வந்து கிறப்பாக விழுவாரும் வணங்குவாரும் கூடா குலமழிந்து வலதுகேட்டுருடி கெடுத்தகாமவெறிகொண்டிபின்னே தீரடாபொருள்கொடுப்பார் வேணமட்டுர் திறமாகவசியமது திண்ணந்தானே.

(பொ-ரை) இப்படி செய்துகொண்டால் பார்க்கின்ற பெண் களெல்லாம் புத்திகெட்டு நேருவாயென்று சொல்லுபவரிடம் காலில் வந்து விழுவவரும் வணங்குபவரும் ஆக அநேகமான திரவியத்தை உனக்குக் கொடுப்பார்கள் (எ-று) (45)

கற்பம்.

திண்ணந்தான் கற்பவென்று சொல்லக்கேளு திறமான விழுதியிலே கிழங்குமுண்டு வண்ணந்தானதை யறிந்தெடுத்துக் கொண்டு வளமாகக்கொண்டுவர மண்டலந்தான் நண்ணந்தான் காயசித்தியாகும் பாரு நலமான வெள்ளறுக்குக்கிந்தவிறம்பாரு வண்ணந்தான் வேறில்லைக்கொத்தானுக்கு வன்பாகவதினேயோ கிழங்குண்டாமே.

(பொ-ரை) இனி ஒரு கற்பத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். விழுதியிலையையும் அதின் கிழங்கையும் அறிந்தெடுத்து மண்டலம் வரைக்கும் பாலிலரைத்துத் தின்னுவந்தால் காயசித்தி யுண்டாகும். வெள்ளறுக்குக்கும் கொத்தானுக்கும் இந்தக் குணம் உண்டு (எ-று) (46)

ஆகுமே காயசித்தி மண்டலத்தில் அப்பனே யாகுமடா கண்டிபாருபோகுமே நோய்களெல்லாம் மகன்றுபோகும்பொன் னுலகிறேவரெல்லாபுலகியமாவார் வாசுமே கெகவசியமாகும் பாரு வளமான சித்தரெல்லாம் கண்ணிறேற்றும் நாகுமே போகருட கடாட்சத்தாலே நலமாகப்புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் ஒரு மண்டலத்தில் காயசித்தியானல் சீர்த்திலுள்ள நோய்களெல்லாம் ஒடிப்போகும் தேவர்களெல் லாம் வசியமாவார்கள், உலக வசியமாகும், சித்தர்களெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரிவார்கள். போக முனிவர் கிருபையின் இவ்விஷ யங்களை எல்லாப்புலிப்பாணிபாணதான்பாடினேன் (எ-று) (47)

பாடினே னின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பண்பான காய சித்தி சுறுக்குமெத்த ஆடினேன்மலைதோறு முண்டுவுண்டு அடை வான பொற்சீர்திக் கிழங்கு மைந்தா தேடியே யுண்ணாரைதிரை யுமாவந் தெளிவானவயததுவும் பாலையாவாய் நாடியே போக ருட கடாட்சத்தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி சொன்னேன்பாரே.

(பொ-ரை) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:—காய சித்தியின் சுருக்கை நான் மலைகள்தோறும் மிகவும் ஆடினேன். அதாவது:—பொற்சீர்தில் கிழங்கைத் தேடிப் பாலிலரைத்துச் சாப்பிட்டிக்கொண்டுவந்தால் நகர திரைகள் மாறும் பாலிய வய தாகக் கூடும். புலிப்பாணிபோகர் கிருபையினால் சொன்னேன் (எ-று) (48)

ரசபற்பம்.

பாரப்பா ரசபற்பஞ் சொல்லக்கேளு பண்பான சுத்தசெய் து ரசத்தையப்பா சேரப்பா குழியம்மி தன்னிற்போட்டுச் சிறப் பான விடத்தலைவினிலைதான்வாங்கிக் கூறப்பா வாரிலிட்டு பென் றுமென்று உசாம லுமிரீரைவிட்டு ஆட்டு தீரப்பா நால்சாமரை த்தெடுத்தத் திறமாக பில்லைசெய்து ரவியிற்போடே.

(பொ-ரை) இனி ரசபற்பத்தை சொல்லுகிறேன் கேள்:— ரசத்தை வாங்கி சுத்தி செய்து கல்வத்தில் விட்டு விடதாரி இலை யைப் பறித்து மென்று வாரிலடக்கி உமிழ்நீரைவிட்டு மேற்படி ரசத்தை நான்கு சாமம் வரைக்கும் நன்றாயடைத்துப் பில்லை செய்து உலரப்போடு (எ-று) (49)

போடப்பா விடத்தலையைக் கவசங்கட்டிப் பொங்கமுடனோ ட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து சாடப்பா குக்குடத்தில் வெளுத் துப்போகுஞ்சார்வாக வதைபெடுத்து வைத்துக்கொண்டு சுடப் பா வியாதியென்ற குணத்துக்கெல்லா நிதமாகப் பணவிகைதா னென்றேயாகும் நாடப்பா பணியினுட்குப்புக்கட்டி நலமான பசுவின்வெண்ணை தேனுமாமே

(பொ-ரை) அப்படி உலர்த்தின பில்லைக்கு அந்தஇலையையே அரைத்துக் கவசங்கட்டி ஓட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்து 10 எரு வில் புடம்போட்டபால் வெளுத்துப்போகும் அதை எடுத்துவைத் துக்கொண்டு சகல வியாதிகளுக்கும் ஒரு பணவெடை வீதம்

பனை வெல்லத்திலாவது பாசு வெண்ணிலாவது தேனிலாவது கொடுக்கவேண்டும் (எ-று) (50)

ஆமென்றே யாறுகளின்கீழே அப்பனைகொண்டவுட னெரிவுகாணும் வாமென்ற வானின்பால் கெய்யுமாகும் வளமான சிளிபுடனினிராகும் தாமென்ற குளிர்தநீர் வானுவாரு தயவாக விரஞ்ச மூவாறுக்கும் போமென்ற பத்தியந்தா னீரார்ப்பா பொ ங்கமுடன் கொண்டின்பு வியாதிபோமே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் ஆறு நான் இரண்டு வேளையும் கொண் டவுடன் எரிச்சலுண்டாகும் பசுநெய், பசும்பால், சீனி, இளநீர் குளிர்தநீர் இவைகளை அதிகமாக உபயோகிக்கவேண்டும் பத்தியம் ஆறு நானூற்றுந்து காத்தால் சர்வ ரோகங்களும் போய் விடும் (எ-று) (51)

- வசிய மூலிகை.

போமடா மூலியென்று சொல்லக்கேளு. பொங்கமுடன் பிளகுசாணையின் மூலம் ஆமடா வெள்ளியிலே காப்புக்கட்டி அடைவாகப் பொங்கலிட்டு பனிகொடுத்து தாமடா சத்தியில்தா னடைத்துக்கொண்டு தயவாக வணைந்திலே பிணைப்பாரு வர்ம டா பெண்களெல்லாம் வசியமாவார் வந்தபெண்கள் தான்தியங்கி மயங்குவாரே.

(பொ-ரை) இனி மூலிகையென்று சொல்லுகிறேன் கேள். பிளகுச்சாணையின் வேரை வெள்ளிக் கிழமையில் காப்புக்கட்டி பொங்கலிட்டு பனி கொடுத்து வைத்துக்கொள்ள சகல பெண்க ளும் வசியமாவார்கள் (எ-று) (52)

புருஷ வசியம்.

மயங்குவார் புருஷெல்லாம் வசியமாவார் மைந்தனே யூம த்தை பொன்னாங்கண்ணி தியங்குவார் செம்முள்ளி சிவந்த கஞ்சா திரமான செங்குளைப் பொன்னுவாரை கயங்குவார்புழுஞ்சுகையி யோடு கரியகோரேசனை புல்லாமணக்கு வயங்குமியம் மூலியெல் லாஞ் சாறுவாங்கி வளமாக சரக்கெல்லாம் விராகனென்றே.

(பொ-ரை) புருஷரும் வசியமாவார்கள், ஊமத்தை பொன் னாங்கண்ணி, செம்முள்ளி, செகப்பு கஞ்சா, செங்குளை, பொ ன்னுவாரை, புழுஞ்சுகை, கறுப்பு கோரேசனம், புல்லாமணக்கு

இவைகளி லெல்லாம் சாறு எடுத்து அந்தச் சாறு வனக்கீக்கு விரா கனெனிட ஒன்று (எ-று) (53)

ஒன்றுதான் சென்றபுருஷமூலம் உத்தமனே வகைவனக்கீக்கு விராகன்சாறு நன்றாகுமுடியும் தன்னிலிட்டு பண்பாக மைபோ னேயுரைக்கும்போது நன்றாக கொம்புத்தேன்காராவெண்ணெய் கருவென்ன. சிறுண்டமுடைத்துவிட்டி நன்றாகச் சிமின்தனில் டெத்துவைத்து நாயகியான் திவதமிட வசியமாமே.

(பொ-ரை) செவப்பு நாயுருவிவோர், இதற்குஞ் சாறுவாங்கி அந்தச் சாறுகளை யெல்லாம் கல்வத்தில் விட்டு மைபோலரைத்து கொம்புத்தேன், காரம்பன் வெண்ணெய், சிறுண்டக்கரு இவை களைவிட்டு நன்றாயரைத்துக் கலந்து டப்பியிலவைத்துக்கொண்டு போட்டிடி வசியமாகும். (எ-று) (54)

வசியமப்பா புருஷெல்லாம் மயங்குவார்கள் வளமாகக் கேட்டதெல்லா நிவார்ப்பாரு உசிதமாய்ச் சேர்த்தோர்கள் பிரியா ர்பாரு உத்தமனே வயங்குவார் காத்திரிப்பான் அசிதமாய் கண்டாக்கால் மயங்குவானே அழுதுகிற்பான் சினுங்குவானே யோ வென்பான் சிதமாயிருந்தபெண்ணும் ரதிரேயபாகும்கிணம் கண்டால் மோகிப்பான் கண்டுபாரே.

(பொ-ரை) இவ்வசியத்தால் புருஷர்களும் மயங்குவார்கள் கேட்ட பொருள்களை யெல்லாம் கொடுப்பார்கள் கடினவாற் பிரியமாட்டார் அவனுடைய வாசலைக் காவல்கொண்டு கிற்பார்கள் அவனைக்கண்டவுடன் பெண்ணுணவன் மயங்கியுழுவான், மோகி -ப்பான். (எ-று) (55)

பல்லு விழுதல்.

பாடா வக்காளைப் பிடித்துவந்து பாதிவென்ற சத்தருதம் பலத்தை வாங்கி சேரடாவதன்னாயிற் கொடுத்துப்போடு செம் மையங்க் கருகட்டிப் போகும் நாட்டி வீட்டா பாதையிலே தலை மையான விதமான தலைவாசல் தன்னில்காக்குச் சேரடா மண்ட லத்திற் பற்களெல்லாஞ் சிதறியே விழுந்துவிடுந் தின்னந்தானே.

(பொ-ரை) நீ உக்காளைப் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டு பகைவ னுடைய பலத்தை வாங்கி அதின் வாயிற்செலுத்தி கருவைக்கோர் -த்து, அவனுடைய பேரைநாட்டி தலைவாசல் வைத்து விட்டால் அந்நுடைய பற்களெல்லாம் ஒரு மண்டலத்திற்குள் உதிர்ந்து போகும். (எ-று) (56)

கண்கேரேல்.

திண்ணமா யிவெட்டுத்து சொல்லக்கேளு திறமான
நீரட்டை யரசன்பாலும் வண்ணமாய்ச் சிலையிலே திரிய
தாக்கி வஞ்சகமாய் சத்துருவின் விளக்கிற்போடு நண்ணமாய்த்
திரியெரிய வெதிரிகண்ணும் நலமான திஷ்டியது மறைந்துபோ
ளும் திண்ணமாய் நாலெட்டு அந்திகாலம் நீனைவாகத்தானெரிக்க
குருடுமாமே.

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:—நீரி
லிருக்கும் அட்டை, அரசன்பால் இவைகளைச் சிலையில்வைத்துத்
திரியாக்கி சத்துருவின் விளக்கில்போட அந்தத்திரி எரிந்தால் அ
வனுடைய கண்ணெளி குறைந்து குருடனாவான். (எ-று) (57)

வியாதியுண்டாகுதல்.

ஆமடா மூஞ்சுரைப் பையாய்வாங்கி யப்பனே எதிரிநீர்
மலமிரண்டும் விமடா அதிற்செலுத்தப் பஞ்சுவெட்டும் விதமான
நாற்பதனு லிருக்கிக்கட்டி தாமடா ஒம்நமோ பகவதிகாளி தய
வாக யோகி சுவாகுவென்று வாமடா லட்சமுறு வோத்ச
சித்தி வளமாக புத்திகெட்டு வேதமாமே.

(பொ-ரை) மூஞ்சுரைப்பிடித்துப் பைபோலாக்கி அதில் எதி
ரியினுடைய மலத்தைபும் நீரையும் அதிலேயிட்டு நன்றாய்க்கட்டி
நாற்பதனான் வரைக்கும் ஒம் நமோபகவதி காளி ஒம் சுவாகா:
என்று லட்சமுறு வெயித்துவிட அவனுடைய புத்திகெட்டு விபா
தி யுண்டாகும். (எ-று) (58)

ஒதவே யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு ஒளிவானகருநாபி
பச்சைநாபி வாதடர் ஊர்தனிலே காற்றுவாட்ட வளமாகவெரு
வக்கெய் புடத்தையு போடு நாதடா புகைபட்ட மனிதரெல்லாம்
நடுநடுக்கி காய்ச்சலாய் வியாதிகொள்வார் ஆமடா அவ்வூரில்
நீதான்சென்றே யவழித்ததைத் தான்கொடுத்துத் தீர்ப்பே
னென்னே.

(பொ-ரை) இன்னொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:—கரு
நாபி, பச்சைநாபி இவைகளை ஊர்தனில் காற்றுவாட்டமாக எரு
வெக்கி புடம்போடு அப்பொழுது உண்டாகும் புகைபட்ட மனி

தர்களெல்லாம் சுரத்தால் வந்துவார்கள். அப்பொழுது நீ அவ்
வூரிற்போய் மருந்து கொடுத்துத் தொண்டிடுத்துகிறேன் என்று
சொல்லுவாய். (எ-று) (59)

தீர்ப்பதற்கு நீலவேர் சிறுகரை வேரும் திறமாக மிளகிட்
டுக்கியாமும் வைத்து கார்ப்பதுதான் பல்பமொன்று விபூதி
போட்டுக் கருவாகத் தான்கொடுக்க மூன்று வேளை சேர்ப்ப
தடா மூலாண்டு மொருவர்காணச் செய்யாத பாஷாண மாற்
றென்பார்கள் ஆர்ப்பாக சொன்ன பணங் கையில் வாங்கு அந்
பாக வின்னமொன்று சொல்லக்கேளே.

(பொ-ரை) அந்தகரத்தை நீக்க அவிரிவேர், சிறுகரைவேர்,
மிளகு இவைகளைக் கஷாயஞ்செய்து அதில் கொஞ்சம் விபூதியை
பற்பம் போடுவதுபோல் போட்டு மூன்றுவேளை கொடுக்கத்
தீரும். யாவராவது பார்த்தால் பாஷாணத்திற்கு முரிப்பென்று
சொல்லுவார்கள். ஆகையால் உடனே பணத்தை வாங்கிக்
கொள்வாய். (எ-று) (60)

கேளப்பா கள்ளிச்சாறு கார்த்திகையின்மூலங்கெணிதமுடன்
பாஷாணத் துருசசேர்த்து, பாளடா நேர்வாளம் கருத்தநாபி
பண்பாக விவையெல்லா மிடித்துக்கொண்டு விளடா கலசத்தில்
சீலையிலேகட்டி விதமானகழுத்தளவு தண்ணீருக்குள் ஆளடா
தெரியாமல் கலக்கட்டி அடைவாக வுரைக்கின்றறில் வைத்தி
டாயே.

(பொ-ரை) கள்ளிச்சாறு, கார்த்திகைக்கிழங்கு, பாஷாணம்,
மயில்துத்தம், நேர்வாளம், கருநாபி இவைகளை யெல்லாம் இடித்
துக்கொண்டு ஒரு கலசத்தில் தண்ணீர்விட்டு அதில் சீலையில் முடி
ந்து கழுத்தளவு சலத்திற்குள் கலக்கட்டி பாளருக்குந் தெரியாமல்
உரை கின்றறில் வைப்பாய். (எ-று) (61)

வைத்தவுட னீர்குடித்த பேர்களெல்லாம் வாந்தியும் பேதி
யுமா மயங்குவார்கள் செத்தவுட னவ்வூரில் நீயேபென்று செய
லான தேவதைக ளிருக்கவேண்டும் ஒத்தவுட ளிருத்திவைப்போ
மூருள்ளாமே புத்தமனை பொண்கொடுப்ப தின்னதென்று கைத்த
வதையெடுத் தெரிந்துபோடு நலமான கிணற்று நீ நிரைக்க
சொல்லே.

(பொ-ரை) அங்ஙனம் செய்யப்பட்டு அந்த சலத்தைச் சரப் பிட்டவர்க ளெல்லாம் அந்த மீதுமுடைய வஞ்சுவாசு கள் அப்பொழுது அங்கு யேயேயே ஏதே தோவதைநுக்கிற பதன்தும் அதை மெழிக்க இவ்வடி பணம்பேண்டுமென்றும் பேசிக்கொண்டு அதை எடுத்துப்போட்டுண்டு அந்த இலத்தை இதைத் துவிட்டுச் சொல்லாய். (எ-று) (62)

சொன்னபின் கணபதிக்கு விடுதோறுஞ் சொருசாக தூறு குடஞ் சலத்தையாக நன்னையமாடுலிலே சிறத்துக்கொண்டு லை மாக்கணற்றி லறியாமற்போடு சன்னபடி விழுதிகளை நியானித்தே தர் வெல்லார்க்குக் கொடுக்கத் தெளிந்துபோகும் அன்னபடி யுறெல்லாம் பெயர்க்கிட்டு அடைவாகக் காய்வெட்டத் திருமெ ன்னே.

(பொ-ரை) பிறகு விடப்பட்டு அப்பேகஞ் செய்து நீல வேரை விடித்து யாவரு முவராபடி கணற்றில்போட்டு விழுதி யையும்போட்டு எல்லார்க்கும் விழுதிகொடுக்கத் தெளிந்துபோ கும் அப்போது ஊபெல்லாம் பொங்கலிட்டுத் தேங்காய் உடை த்தாக் கிருமென்று சொல்லு. (எ-று) (63)

தூரிக் கன்னம்.

திருமே தூரிக் குவிணையட்டிம் திரமானவொரு கட்டிவா க்கினின்று வீருமே கல்வத்திற் சன்னக்கல்லு கிடமாக காந்தலா முன்னேபோட்டு திருமேகட்டினை மேலேவைத்து நீச்சயமாகப் காந்தலாச் கல்லிப்போட சீருமே பாஷாணமிடிச் சுந்தரண்சிச் சிறப்பாகத்தான் தெளிப்பாய் கொடுத்தானே.

(பொ-ரை) மயில்துத்தத்தை வேண்டியவனாக்கும் ஒருகட் டியாக எடுத்து ஒரு கலத்தின் கல்கண்ணம்பு கல்லாகிபோட்டு மத்தியில் அருகைவைத்து மேலும் கால்கலசம் கண்ணம்புக்கல் போட்டு பாஷாண சலத்தைக் கொஞ்சமாகத் தெளிப்பாய். (எ-று) (64)

தானென்ற கல்சமதிலேயேயு தயவர்கமண்சின் வல்லாய் செய்து தேனென்ற ரண்டுமுழக் குழியை வெட்டிக்கிறப்பாள் வானிலத்தி கழுதைகலந்திப்பானென்ற கொடிக்காளி பயறுபோலே பண்பாகக் கொண்டென்று மூன்முற்தே காவென்ற குழியிற் கலத்துகட்டி கனிவாக பிராலத்தில் கலந்துவைப்பே.

(பொ-ரை) பிறகு அந்தக் கலத்தின்மேல் ஒரு ஒழுகடி சிலைமண் வலிவாகச் செய்து ஒரு ஐந்தில் 2-முழம் ஆழமிருக்க ஒரு குழியை வெட்டி அதில் ஆலைத்தி, கழுதைகலத்தி, கொடிக்க ளினி இவைகளை சுன்றாய்ப் பொடியாக்கி மூன்றையும் ஒன்றாய்க் கலந்து அந்தக் குழியில் கொட்டிவை. (எ-று) (65)

வையப்பா கலத்தை யதின்மேலே நீலகையாக பிரிவத்தி கலந்துகொண்டு செய்யப்பா கல்லியுடன் கத்திலத்தி கிறப்பாகக் குழிகிறைய கொட்டிப்போடு வையப்பா மண்போடு மூட்டுபோடு பண்பான மண்டலத்தான் கழிந்தபின்பு கையப்பா வெடுத்ததனைத் திறந்து நீதான் கருவாகக் காற்றில்லாவிடத்தில் வைத்தே.

(பொ-ரை) அதின்மேல் கலத்தை வைத்து மேலேயும் அந் தலத்தி கலந்திருப்பதைப்போட்டு குழியை நீர்ப்பி மண்ணை மூட்டுபோட்டு ஒரு மண்டலம் அப்படியே வைத்திருந்து பிறகு அதை எடுத்துத் திறந்து காற்றில்லாத விடத்தில் வை. (எ-று) (66)

வைத்தகட்டி தனியெடுத்துப் புதுவானக் கல்லாமாகப் பாஷாணச் சார்க்கிட்டாட்டிச் செத்தபின்பதை பெடுத்துத் திற மாய் மூடிச் செம்மையா மண்சில வலுனாய்ச் செய்து பைத்த மின்பு குக்குத்திற் சன்னமாகும் பண்பான வதைபெடுத்து பவ மும் லாங்கி கைத்தின்பு பிச்சுளில் வைத்துவைத்தா காய்களே காற்றாடா விடத்தில் வையே.

(பொ-ரை) அப்படி ஷைக்கப்பட்ட கட்டியை யெடுத்தி சண்ணக் கல்லையும் பாஷாணத்தையும் பழச்சாறு விட்டவாத்து அதனால் கலசஞ்செய்து பிறகு சிலை மண்செய்து 10 எருவில் புடம் போட்டெடுத்தால் சண்ணமாகும். அதை யெடுத்து ஒரு பிங்காளில்வைத்து காற்றில்லாவிடத்திலைவாயாய். (எ-று) (67)

வைத்துபின் பெடுத்துப்பார் துருகுகன்னம் வகையாகப் பொருமியது சண்ணப்பாருஞ் செத்தானேபுச் சரக்கெல்லாமித னுள் நீரும் செயமாகுமிச் சண்ணம் ரசத்திற்போட்டு கைத்தின்பு யுமிரால் மத்தித்தே தான் கலமாக ரயிவில்வைக்க இவரும்பாரு உய்த்து நீயருக்கிடவே வெள்ளியாகும் உற்றமுறைதப்பாது கண் போரே.

(பொ-ரை) அப்படி வைத்த பிறகு எடுத்துப் புர்த்தால் அருகி சண்ணமானது சண்ணம்பைப்போல நீற்றிருக்கும் இவ

னால் மற்ற சரக்குகளெல்லாம் நீறும், இவ்விதம் ஜெயமடைந்த இந்தச் சண்ணத்தை ரசத்தில் உமிழ்ரால் அரைத்து பில்லைத்தடி வெயிலில் வைக்க ரசங் கட்டும். அதை யுருக்கிப்பார்க்க வெள்ளியாகும். இந்த முறையானது தவறுதாயகையால் செய்து பார் (எ-று) (68)

வீரச்சுன்னம்.

பாரப்பாசாரமிட்டு வீரமோடு பண்பாகக்காரமிட்டு பூங்குட்டுச் சேரப்பா துரிசுசண்ணஞ் செயரீர்தானுஞ் சிறப்பாகச் சரக்குகளை யரைத்துப்போடு வீரப்பாசரக்குகளுஞ் சுண்ணமாகும் விதமான சரக்குகளுஞ் செந்துரிக்குந் தீரப்பா தனித்தனியே வேதையாகும் திறமான செயரீரின் செய்கையானே.

(பொ-ரை) வீரம், காரம், சாரம், பூரம் இவைகளைக் கூட்டி துருசு சுண்ண ஜெயரீரால் வரைத்துப் போட்டால் சரக்குகளெல்லாம் சுண்ணமாகும். இப்படியான சரக்குகளெல்லாம் செந்துரஞ் செய்யலாகும். அந்த தனித்தனி சரக்குகளால் ரசவேதையாகும். இவ்வளவும் ஜெயரீரின் செய்கையேயாகும் (எ-று) (69)

தானென்ற வீரத்தைக் கல்வத்திட்டுத் தயவாக நிலைகளி யிலைச்சார்விட்டு கானென்றே யரைத்தவுடன் முசுறுமுட்டை கனிவாகத் தான்பிழிந் தரைத்துப்போடு கோவென்ற வில்லைத்தடி புலரும்போது கொடிதான் சிறந்தண்டங் கருவான மஞ்சள் தேனென்ற கருத்தடவி காயவைத்துத் திறமானகளிப்புட சாம்பல் வாரே.

(பொ-ரை) போதுமான அளவு வீரத்தைக் கல்வத்திட்டு அதை இலைக்கள்ளி யிலைச்சாற்றாலரைத்து பிறகு முசுறு முட்டையை பிழிந்து அதனுலரைத்து பில்லை தட்டி அது உலரும் போது கோழிமுட்டையின் மஞ்சள் கருவை அதில் தடவி காய வைத்து வல்லமைபுள்ள கள்ளியைச் சாம்பல் செய்வாய் (எ-று) (70)

வாரடா வைத்தெரிக்கும் வகையைக்கேளு வளமான நாழிகைதானி ண்டாம்பாரு சேடா கமலம்போ வெரிக்கச் சுண்ணஞ் செயமாக வாறவிட்டெடுத்துக்கொண்டு பாடா ரசஞ்சேர்த்தே யுருக்கவெள்ளிப் பண்பான சரக்கெல்லாம் பஸ்பமாகுஞ் சேடா முப்புவைச் சேர்த்துக்கொள்ளத் திறமான நவலோகம் தேவையாமே.

(பொ-ரை) அந்தக் கள்ளிச் சாம்பலைக் கரைத்து அதில் வார்த்து இரண்டு நாழிவை வைத்துக் கமலாக்கினியாக எரித்துச் சுண்ணமாகும். அதை யாரினவுடனே எடுத்துக்கொண்டு அத்துடன் ரசத்தைச் சேர்த்து யுருக்கினால் வெள்ளியாகும், இதனால் சரக்குகளெல்லாம் பஸ்பமாகும். அத்துடன் முப்புவைச் சேர்த்துக்கொண்டால் நவலோக வேதையாகும் (எ-று) (71)

வங்க வெட்டை.

ஆமடா வுருவியுப்பு மேனியுப்பு அடைவான வுமிரீர் தன்னு லாட்டி தாமடா கருவங்கக்கட்டிக்கப்பா தயவாகக் கவசமிட்டு முன்சிலைசெய்துவாமடா குக்குடத்தில் வங்கவெட்டை வுளமாகத் தங்கமொன்று வங்கமொன்று காமடா வுருக்கியதை பின்னும் பாரு தருவாக செம்பொன்று வெள்ளிமுன்றே.

(பொ-ரை) நாயுருவி உப்பு, குப்பைமேனி உப்பு, இவைகளை கைபாகமாக எடுத்து உமிழ்ரால் அரைத்து கருவங்கக்கட்டிக்குப் பூசி சிலை மண் செய்து 10 ஏருவில் புடம் போட வங்கம் வெட்டையாகும், அந்த வெட்டை யொரு எடை, தங்கம் ஒரு எடை சேர்த்து உருக்கி மறுபடியும் செம்பொன்று வெள்ளி முன்றும் (எ-று) (72)

முன்றுடனே தங்கமொன்று தகடுதட்டி முன்குருவில் விராகனிடையிலே சேர்த்து ஏன்றி கொடுத்திடவே மாற்றேழாரு மிதமாகச் செந்துரம் செய்தாற்கேளு நன்ற தோர்நவலோக வேதையாகும் நாலாறு மாற்றுகுஞ் கண்டுபாருவான்றொழுஞ் சீர்ப் போ கருடைக்கடாட்சத்தாலே வருந்தினேன் புலிப்பாணியினங்கத்தானே.

(பொ-ரை) அவைகளுடன் தங்கம் ஒன்றும் கூட்டி முன்குருவில் ஒரு விராகனெடை அதில் சேர்த்து உருக்கு முகத்தில் கொடுக்க ஏழு மாற்றாகும், இதை செந்துரம் செய்தால் நவலோகங்களையும் வேதிக்கலாம். அப்படி வேதிக்கும் நவலோக வேதையானது 10 : மாற்று காணும் போகருடைய கடாட்சத்தாலே சொன்னேன் (எ-று) (73)

விளங்கவேசிப்பியின் சுண்ணத் தன்னில் விதமானவெண்காரம் வைத்தெரித்து துளங்கவே யதையெடுத்து மிரீராலே கமலா

கத் தானரைத்துக் காரியத்திற் புணங்கலை கவசமிட்டுச் சிப்பிசு
ண்ணம் புகழுடனகீழ்மேலும் வைத்துமுடி அளங்கலேயோட்டில்
வைத்துச்செய்து அடைவாகப்பட்டிரண்டில் வெட்டையாகும்

(பொ-ரை) சிப்பிச் சுண்ணத்தில் வெங்காரம் சேர்த்து எரி
த்து அதை எடுத்து உமிழலில் அரைத்து காரியத்திற்குக் கவசமி
ட்டுச் சிப்பிச் சுண்ணத்தைக் கீழுமேலும் வைத்து நடுவில் இதை
வைத்து ஒரு ஓடு மூடி மண்சிலை செய்து இரண்டுபுடம் போடச்
காரியம் வெட்டையாகும். (எ-று) (74)

ஆம்பா நாழிகை தானிரண்டாம்பாரு அடைவாக முன்வெ
ட்டைப் படியேசெய்து வரம்பாவங்க வெட்டைதங்க வெட்டை
ளமாந லிங்கத்தின் கட்டுக்கோர்த்து தாமப்பாரசங்கெந்தி கட
டியேதான் தயவாகச் செந்தூர் செய்துபாரு நாமப்பா வென்
னசொல்லேயாவேதைமார்க்கமல்லோகமெல்லாமுந்தங்கமாமே

(பொ-ரை) இவ்விதம்செய்த இரண்டிநாழிகை நேரமாகும்
ஆகையால் முன்செய்த வெட்டையைப் போலவே செய்த வங்க
வெட்டை, தங்கவெட்டை, லிங்கக்கட்டு இவைகளைச் சேர்த்து
அதில் சாம், கந்தகம் இவைகளைச் சேர்த்து செந்தூரஞ் செய்து
பாரிதனால் நல்லோக மெல்லாம்தங்கமாம். (எ-று) (75)

சார்க்கட்டு.

தங்கவேதிருகுதள்ளிச் சாம்பல்வாங்கித்தயவாகவிரோபுபலர்
தானப்பா பங்கலிசாசிப்பி சுண்ணமீழேழாகும் பாங்கானவெடி
யுப்பு மீழேழாகும் அங்கமாய்ச் சாம்பலது கீழேது மடவான்
சிப்பியது கீழேயாகுந் சங்கமாப்புப்பதுவுங்கீழேபாகுந் சார்வாக
வரிக்கடுக் கடியுதனைவையே.

(பொ-ரை) திருகுதள்ளிச் சாம்பல் பதினாஞ்சுபலம் சிப்பிச்
சுண்ணம் பதினாஞ்சுபலம் வெடியுப்பு பதினாஞ்சுபலம் இவைக
ளில் சாம்பல் முதலியவைகளை முதல்சாம்பலுக் கீழாகவும் அதன்
மேல் சிப்பியையுந் அதன்மேல் உப்பையும் அடுக்கடுக்காக வை
க்கவேண்டும். (எ-று) (76)

வயப்பா சாமத்து பலந்தான் செண்டு வளமாக வுப்பிட்டு
முன்போல் வைத்து பையிலே மண்சிலை யேழுஞ்செய்து பங்
கான தீபமொரு சாமமப்பா கையவே கமலமது சாமமொன்று

கருநரிய காடாக்கினி சாமம் செண்டு உயர்வே யாவவிட் டெடுத்த
துப்பாரு உத்தமனே தந்தம்போற் கட்டுந்தானே,

(பொ-ரை) நவாச்சாரம் இரண்டுபலம். எடுத்து உப்புசேர்
த்து முன்போலவே வைத்து ஏழுமண் சிலைசெய்து ஒருசாமம்
வரைக்கும் தீபாக்கினியாகவும், கமலாக்கினி ஒருசாமமும் கா
டாக்கினி இரண்டு சாமமுமாக எரித்து ஆறவிட்டு எடுத்துப்
பார்த்தால் தந்தத்தைப்போல் உருக்கப்படும். (எ-று) (77)

தானடா நாகமது கிராசுப்பத்து தயவாக வுருகையிலே
சாமம்ரண்டு வேனடா கொடுத்திலே கந்தக்கட்டும் விதமாக
செம்பிலே பத்துத்தொன்று கோனடா வய்ததுடி மெட்டாகுந்
குணமாசாசகெந்தி சேர்த்து மைந்தா மாளடா செந்தூரஞ்
செய்தபாருந் மைந்தனை நவலோகம் வேதையாமே.

(பொ-ரை) நாகம் குருயவத்தை உருக்கும்போது இரண்டு
தாமம்நாகமும் முன்முந்தக்கிராசுக்கொடுக்க நாகமானது
கட்டும். அதை செம்பு பத்துத்தொன்று கொடுக்க வயது எட்டா
ரும், அதில் ரசமும் கந்தகமும் சேர்த்து செந்தூரஞ் செய்தால்
நவலோகங்களும் வேதிக்காரும். (எ-று) (78)

சிறுக்கணுக்கச் செந்தூரம்.

வேகையிலே பின்னமெழிரு போகுவகக்கேளு சிறியவெணுங்
கணுக்கமப்பா பேகையிலே கருவிங்க ரசமுங்கடப் பொங்கழு
டன் கவுரிப்பா கிர்த்தாலும் ஆகையிலே சமனிடையாய்க் கட
டிப்பு மன்பாகப் பணங்களிற் சாமம்ரது நிகையிலே பொற்
கையான் சாமம்ரது திறம்பட்டன் தானரைத்து எல்லைதட்டே

(பொ-ரை) சிறுக்கணுக்கம், வங்கம், ரசம நெளி இந்தா
ன்கு சாக்குகையும் சம எலையாக எடுத்து பணங்களினால்
நாக்குசாமமும் கரிசலாக்கண்ணிச் சாற்றினால் நாக்குசாமமு
மரைத்துவிக்கட்டு. (எ-று) (79)

தட்டியே புலந்தின் போடுறடி தயவாகச் சிலைசெய்து
குக்குடத்திற் போடுறடியே யாவவிட் டெடுத்துப் பாருதளந்த
யிலாச் செந்தூரமென்னசொல்லேன் தொட்டிச் செம்பதவும் ஏழு
ங்கட்டித்தொழுதுவெள்ளி யதுவுந்தான் மூன்றதாகுந் சட்ட
மாய் நாடுதாயுந் கடுமென்று சார்வாகக் கொடுத்தவுடன்
வேதையாமே.

(பொ-ரை) அப்படி தட்டின பில்லையானது உலர்ந்தபின் பு ஒரு அகலில்வைத்து மேலோடு மூடி மண்சீலைசெய்து பத்தெருவில் புடம்போடச் செந்துரமாகும் அதுஒன்றும் செம்புளமும் வெள்ளிமூன்றுஞ் சேர்க்கவேண்டியாகும். (எ-று) (80)

தாளக பற்பம்.

ஆகுமே தாளகத்தைச் சுண்ணக்கல்லில் அப்பனே யமுரி விட்டுச் சுத்தியேழு வாகுமே தும்பையிலைச் சாறு படியொன்று வளமான சுருக்கிட்டு கட்டியொன்றாய் தாகுமே சாவலரத்த மிதக்கவிட்டுத் தயவாக ரவிதனிலே காயக்காய நாகுமே ரத்தமெல்லாங் கட்டியிற் துவட்டி நலமாகக் காயவைத் தோடுமுடே.

(பொ-ரை) தாளகத்தைச் சுண்ணம்புக் கல்லில் அமுரிவிட்டு ஏழுமுறை சுத்திசெய்து தும்பையிலைச்சாறு படி ஒன்று அந்தத் தாளகத்திற்குச் சுறுக்கு கொடுத்து அந்தக்கட்டிக் குச்சாவல் ரத்தம் மிதக்கவிட்டு வெயிலில் காயவைத்து ரத்தத்தை பெல்லாம் கட்டியில் துவட்டி நன்றாய்க் காயவைத்து மேலோடுமுடி. (எ-று) (81)

மூடியே மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து முழப்புடத்திற் பஸ்ப மாயிருக்கும்பாரு வாடியே கஷயமெட்டும் விஷபாகங்கள் வளமான சோகையொடு பித்தபாண்டு ஆடியே காய்ச்சலென்றவைக ளெல்லாம் அப்பனே பெல்கடியும் பிரமைதீரும் காடியே போச ருட கடாக்கத்தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) அள்ளிதம் மூடி சீலைமண்ணை வலிவாச்செய்து முழப்புடம்போட அதுபஸ்பமா யிருக்கும் அதனால் எட்டுகஷய மும் விஷபாகங்கள் சோகை பித்தபாண்டு, சாங்கள், எலிக்கடி, மயக்கம், இவைகள்தீரும். (எ-று). (82)

சிலாசத்து பற்பம்.

பாடினே னாயுருவி யிலையையாட்டிப் பண்பான சிலாசீச்ச கவசங்கட்டி நாயுயே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு நாயகனே பற்பமா யிருக்கும் பாரு ஆடியே நிச்சயமா யிர்தபற்பம் அடைவாகப் பாடியுட கிழங்குரீரில் காடியே வெடியுப்பு கிராக னென்று சார்வாகப் பற்பமொன்று கொடுக்கப்போமே,

(பொ-ரை) நாயுருவியிலையை யரைத்து சிலாசத்துக்குக் கவசஞ்செய்து மண்சீலைசுற்றி புடம்போடப் பற்பமாகும். அந்தப் பற்பத்தை பாலைக்கிழங்குரீரில் வெடியுப்பை வராகனென்று நிறுத்துப்போட்டுப் பற்பமொன்று கொடுக்கவேண்டும். (எ-று) (83)

போம்பா செம்பாலை யரைத்துமைந்தா பொங்கமுடன் வெடியுப்பை யதனில்விட்டு ஆம்பா வெள்வங்கம் வேணமட்டும் அன்பாக உருக்கியொரு கட்டிவைநீ தாமப்பா ஒட்டில்வைத் தெருவடுக்கித் தயவாக கெடிபுடத்திற் பற்பமாகும் வேம்பா மேகமது இருபத்தொன்றும் விதமாகப் பணவெடைதான் வெண்ணையாமே;

(பொ-ரை) செம்பாலையை யரைத்து வெடியுப்பை அதினி விட்டு வெள்வங்கம் வேண்டியவகைக்கும் உருக்கி ஒரு கட்டிவைத்து அதை ஒட்டில்வைத்து எருவடுக்கித் கெடிபுடத்திற் போடப் பற்பமாகும். இதை ஒரு பணவெடை வெண்ணையில் தின்ன இருபத்தொரு மேகங்களும் நிவிர்த்தியாகும். (எ-று) (84)

லோக வசியம்.

ஆமையா றீம்ஐயுந் கிலியுமென்றே அடைவாக ஸ்திரீ யுடனே சவ்வுங் கூட்டித் தாமையா இரீம்கிலீம் ஒமென்று சொல்லித் தான்செய்க்க லகஷத்திற் சித்தியாகும் வாமையா வறுமையெல்லா மகன்றுபோகும் வளமான தேவதை யு மன்னர் தாமும் நாமையா லோகமெல்லாம் வசியமாகும் நலமாகத் தொழில்களெல்லாம் சித்திதானே,

(பொ-ரை) ரீம், ஐயும், கிலியும், ஸ்ரீம், கவ்வும், இரீம், கிலீம், ஓம் என்று சொல்லி ஒரு லட்ச உருசெய்க்க அம்மந்திரம் சித்தியாய் தரித்திர மெல்லாம் ஒழிந்துபோகும். இதனால் பாவரும் வசியமாவார்கள். சர்வகாரியங்களும் சித்தியாகும். (எ-று) (85)

அஷ்ட கர்மம்.

தானென்ற தலைமஞ்சந் கொடியுமாவத் தயவாகத் தான்புசி புலரப்போட்டு ஊனென்ற முப்பூவும் ருளியுதினீர் பீசம் உத்தமனே யுடன்கூட்டித் தயிலம் வாங்கி ஆனென்ற அஷ்டகர்ம மெட்டெட்டுக்கும் அடைவான தொழில்முறைக்கு மெல்லாமாகும் தானென்ற போகருட கடாட்சத்தாலே நலமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) தலைமஞ்சம், கொடியும், மாவும், பூசி உலர வைத்து முப்பூ, ரவிபீசம், மதிபீசம், இவைகளைச் சேர்த்து இயிம் கிலிம், ஒம் என்று சொல்லி லட்சம் உரு ஜெபிக்க சித்தியாகும். இந்த மந்திரம் அஷ்டகர்மம் சர்வதொழில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகமாகும். (எ-று) (86)

பாடினேன் சிவகிரியின் தண்டாயுதபாணி பாருலகிற் பூசித் தோர் சொல்லக்கேளு. ஆடினேன் பிரமாயு மீசண்ப்பா அடை வான போகருட கிருபையப்பா நாடினேன் கலியுகத்தி னிருநூற் றைந்தில் நாயகனே புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார் நீடினேன் பூசைமடந்தன்னில் வாழ்ந்து நிலைப்பெற்றேன் போகருட வருள் பெற்றேனே.

கிளமலையில் தண்டாயுதபாணியா னவனைப் பூசித்தவர்களே! நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்:—பிரமர், சசன், போகர் இவர் உளுடைய கிருபையினால் நான் அந்த ஆட்டங்களை யெல்லாம் ஆடினேன் கலியுகம் இருநூற்றைந்தாவது ஆண்டில் புலிப்பாணி யான நான் பூசை செப்தேன். அப்பொழுதே பூசைமடத்தில் வாழ்ந்து உண்மைசிலையை யடைந்தேன் போகருடைய கிருபை யையும் பெற்றேன். (எ-று) (87)

அருளாலே பிரமனுட வழியைத் தள்ளி அடைவாகநாயிரு ந்தோங்கிரியில் வாழ்ந்து நெருளாலே சட்கோணத் தாலயமுங் கட்டி நெறிவிளங்க ஆண்டவனை நேசித்தேன்பார், பொருளாலே வெகுதோடி சித்தி செய்து பூசைமடத் தன்னில்வந்து போக நாதர் மருளாலே யாவரையு மயக்கியாட்டி மதியங்களு செய்து மென்றார் வேலென்றோடு.

(பொ-ரை) பிரமதேவனுடைய செய்கைகளை நீக்கிக்கொ ண்டி மலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். ஆறுகோணத்தால் கேட்கக்கூடிய ஆண்டவனைத் தெரிசித்தோம் வெகுதோடி சித்தி களைச்செய்து யாவரையும் மயங்கச்செய்து போகநாதருடைய கிரு பையால் ஆடினோம். (எ-று) (88)

முட மர்க்குதல்.

வேலாலே விளையொரு தொழிலைக்கேளு விதமான கிர ணமது தீண்டும்போது சாலான வெட்டியாற் காப்புகட்டிக் கரு

வர்க்கத் தூபமிட்டு வேரை வாங்கி ஆலான நாகமது கிடும்போ தப்பா, அடைவாக வேறென்று வாங்கிவரீ சேலான மற்றவே ருருப்போற் செய்து செவ்வையா யுருத்துவாரம் போடே.

(பொ-ரை) கிராமமுண்டாகின்ற சமயத்தில் எட்டியமரத்து க்கு காப்புகட்டி தூபநீபங்கொடுத்து அதின்வேரை எடுத்து நா கம்விடும்போது ஒருவேரை எடுத்துவை, மற்றவேரை உருவ போலசெய்து உருதுவாரஞ்செய் (எ-று) (89)

போடப்பா கிடவேரை முளைபோற் சிவிப் பொங்கமுடன் பாவையு முளைபுகொண்டு ஆட்டியர் வாசலது வெள்ளையாக அடைவாக நீருகே சென்றுநீன்று சாடப்பா வாசலதுமேட் டிற்கட்டிச் சாவாகத் தண்ணீர் கழுத்துமட்டும் நாடப்பா ஆதாரமது செய்விப்பாய் லகஷம்நலமாக முடித்தவுடன் சாவல் சாமே.

(பெ-ரை) அந்தவேரை முளையைப்போற் சிவி விளக்கமு டன் பாவையு முளைபுகொண்டு எடுத்துக்கொண்டு வாசலுக்குச் சமீ பம்சென்று தண்ணீரில் கடுத்துவைக்கும் முழுக்கி தெப்பல் போல் வைத்திருந்தால் சாவலானது சாவும் (எ-று) (90)

சாகுமே செபிக்குமட்டும் பாண்வதனைச் சார்பாகக் கை வைத்து செபத்தைசெய் சேருமே செதுக்குமுளை சுறதாகத் தோண்டி வெறுதியுடகருவைக்கட்டி ஆருமே துவாரமெல்லா மு னையேரட்ட அடைவாகக் குற்றலாய் முடமாய்ப் போவான் நாகுமேசத்துருவும் வணங்கியிந்தால் நாய்களே முளைபிடுங்கி நீராலாட்டே.

(பொ-ரை) அந்த தட்டைகள் செபிக்கிறவரைக்கும் பாரை யில் வைத்துக்கொண்டு செய்ஞ்செய்யவேண்டும் முன்னர் செது க்கிவைத்த முளையைக் கூறாயாக்கி எதிரியின் கட்டளைச் சேர்த்து துவாரத்தி லெல்லாம் அந்த முளையை நாட்டமுடமாய்ப் போ வான் பிறகு பகைவனுள்வன் வணங்கியிந்தால் முளைபிடுங்கிச் சுத் தஞ்செய்துகிடவேண்டும் (எ-று) (91)

குடன்கண்ணம்.

ஆட்டபாசிப்பிபுட சுண்ணத்தள்ளி லடைவாகக் குடனொரு கட்டிவைத்து நாட்டாமேலுயிர்த் சுண்ணம்போடு நலமாக

சட்டிவாய் சீலைவெய்து கூட்டடாகமலமது நாலுசாமம் குணமாக வெறித்தவுடன் சுண்ணமாகும் வாட்டடாபிந்த சுண்ணஞ்சேற்றிற் போட வலமானசுத்த சடலத்தின் மேலாமே.

(பொ-ரை) சிப்பிச் சுண்ணத்தில் கர்ப்பூரம் ஒரு கட்டிவைத்து அதற்கு மேலும் இச்சுண்ணத்தைப்போட்டு சட்டிமுடி சீலை செய்து கமலாக்கினியாக 4-சாமமும் எரித்தவுடன் சுண்ணமாகும் இந்தச் சுண்ணத்தைச் செற்றில்போட சுத்த சலமாகும். (எ-று) (92)

கெந்தகநீர்.

ஆகுமே கெந்தகந்தான் பலந்தாணந்து அக்டவான குழி வம்பிதன் னிற்போட்டு சாருமே வெருக்கிலைபு பழப்பிளசாறு தயவாகத்தான் பிழிந்து ஜாமம் நாலுவாகுமே ஸ்ராமுமட்டு மரைத்து மைந்தாவளமான வம்பிளினில் தானேவைத்து நாகுமேயுதயத்திற் பார்க்கும்போது நலமாகச் சலமதனுலிருக்கும்பாரே.

(பொ-ரை) கந்தகம் 5-பலம் சல்வத்திலிட்டு எருக்கம்பருப்புச் சாற்றால் நான்குஜாம மரைத்துப் பனியில்வைத்து காலையில் பார்த்தால் சலமாயிருக்கும். (எ-று) (93)

பாரப்பாசலந்தன்னிப் பதனம்பண்ணு பக்குவமாயிம்முறை பை பார்க்கும்போது வீரப்பாராக்காலம் வைத்துப்பார்க்க விதமானசலம்திலே யிருக்கும்பாரு நீர்ப்பா வரைத்தரைத்துச் சலத்தைவாங்கிச் சிவடுவா குப்பியிலே யடைத்துக்கொண்டு சாரப்பா லிங்கத்திற்குநுக்குபோடத் தயவாகக்கட்டியதுவலுத்துப்போமே.

(பொ-ரை) அந்தச் சலத்தை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அந்தச் சலத்தை லிங்கத்திற்குச் சுறுக்குதொடுக்க லிங்கம்கட்டி வலவாகும். (எ-று) (94)

போமேயியைத் தகெந்து தனைவழித்துப் பொங்கமுடன்கிள கானிலரணியில் வைத்துத் திமேரீவெயிற்பட்டுத் தயிலமுண்டாந்திரமாகச் சுருக்கிட்டுச் சர்க்குல்லாங்கட்டுத் தாமேரீசத்துக்குத் தாக்கில்மைந்தா யவுடனே சமமாகக்கடமுங்கட்டும் நாமேரீ போகருடகாட்டத் தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) பிப்படி யரைத்து கந்தகத்தை பிங்கானிலிட்டு வெப்பியில் வைக்க தயிலமிறங்கும் அந்தத் தயிலத்தால் சுருக்குத்

கொடுக்க எல்லாச் சர்க்குகளுங் கட்டும். இதனால் சசமும் கட்டும். (எ-று) (95)

பாடினேன் ஜாலமது தொண்ணூற்று பண்பாக வைத்தியந்தாணந்துறாகும் ஆடினேன் கோதிடந்தான் முந்நூறாகும் அடைவாகவாடையதின்கடச் சொன்னேன் கூடினேன் சண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம் குணமாகமுப்பதிலே கூறினேன்பார் நாடினேன் மதனதூல்கிருபையாலே நலமான நூற்றோடும் பதுவுமாச்சே.

(பொ-ரை) ஜாலம் தொண்ணூற்றாகும் வைத்தியம் ஐந்துறும், கோதிடம் முந்நூறாகும் வாடைவித்தை அவைகளோடுங்கடச் சொன்னேன். முருகப்பூசை விதி முப்பதில் சொன்னேன். மதனதூல் நூற்றைம்பதும், சொன்னேன். (எ-று) (96)

ஆச்சப்பாபலதிரட்டு துறுமாக அடைவான சிமிழ்வித்தை யிருபத்தஞ்சு வீச்சப்பாஜாலவித்தை யிருநூற்றுள்ளே விரும்பி னாற் கண்ணடி முகமுமாகும் பேச்சப்பா சாஸ்திரத்தைப் பேணிப்பாரு பேதமில்லைபேதமில்லை தூல்களையாலும் வாச்சப்பாபோகருட கடாக்கத்தாலே வளமாகப் புலிப்பாணியிளம்பினேனே.

(பொ-ரை) பலதிரட்டுதூறு, சிமிழ்வித்தை இருபத்தைந்து, ஜாலவித்தை இருநூறு, இவைகளைச் சொன்னேன், கண்ணடி போல் தோன்றுவதாகும். இந்தச் சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் பார். இந்த தூல்களை யெல்லாம் போகருடைய கடாட்சத்தால் சொன்னேன். (எ-று) (97)

விளையசம்.

விளம்பினேன் சசம்வாங்கி குகையில் வாரு விதமானகுகை யதுவும் பறங்கிப் பூப்போற் சளம்பினேன் சாணத்தை வைத்து மூடித் தாறுமே சசமேருந் சாணிக்கும்போ குணம்பியே சாணத்தை சலத்திற்போட்டுக் குணமாகக் கரைத்திடுக்க சசமுமாகுங் கிளம்பியே வாண்சசம் போலேயாகும் கிருபையுள்ள பற்பமுத லனைத்துமாமே.

(பொ-ரை) சசத்தை ஒரு முகையிலிட்டு சாணம் வைத்து மூடிச் சசமானது சாணிக்குள் ஏறும் அந்தச் சாணத்தைச் சலத்

தில் போட்டுக் கரைத்தெடுக்க சசம் வெளிப்பட்டு வாகைசம்போ
வாகும் பற்பம் முதலியவற்றிற்காகும் (எ-று) (98)

ஆமப்பா சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே அவையடக்கம்
வெகுபதனம் ஐயாவையா வசம்பா காமிகுக்குக் காட்டொ
ணு வஞ்சகர்க்கும் பொல்லார்க்குஞ் சொல்லொணுதாமப்பா
தந்தைய குருக்களானோர் தயவாக மாதவோடு சிசுக்களென்
னும் நாமப்பா இவர்க்கையே கொலைகள் செய்தோர் நாசமாய்
நாகத்தி லழுந்துவாரே.

(பொ-ரை) ஆகையால் இந்தச் சாஸ்திரத்தை வெளியில்
விடாதே வெகுபதனமா யிருக்கவேண்டும் காமிகுக்கு காட்
டக்கடாது. வஞ்சகர்க்கும், கெட்டவர்களுக்கும் சொல்லக்க
டாது. பஞ்சமாபாதகஞ் செய்தோர் முதலியவர்களுக்கும் கொ
டுக்கக்கடாது. (எ-று) (99)

அழந்தியே சாஸ்திரத்தை நிஜமென்றெண்ணி யடைவான
பெரியோரை வணங்கிக் காரு நழுந்தியே பொய்யொன்றஞ்
சொல்லொணு நாகினுக்கே யானாகா திருப்பியாகிற் கொழுக்
தபோ லுள்ளொளியை நோக்கிப்பாரு கோபமொன்றுமாகாது.
குணமேவேணும் செழுந்தருவாய் போகருட கடாட்சத்தாலே
சிறந்த புலிப்பாணி பலதிரட்டு முற்றே.

(பொ-ரை) சாஸ்திரம் உண்மையா மென்று எண்ணி பெரி
யோர்களை வணங்கிக் காத்து பெயரை யொன்று சொல்லாமலிரு
க்கவேண்டும். உள்ளொளியை நோக்கிப்பார், கோபம் வேண்
டாம் குணத்தைக் கைப்பற்று போகருடைய கிருபையினால் புலி
ப்பாணி பாடினேன். (எ-று) (100)

புலிப்பாணி பலதிரட்டு முற்றிற்று.

சிவமயம்.

புலிப்பாணி முனிவர்.

திருவாய் மலர்தருவிய

ஜாலத் திரட்டு உா.

—(*)—

காப்பு-பாதிபம்.

சத்தியே பந்தரியே ஞானதுதில் சம்பவியே மனோன்ம
னியே கபாலினி மூத்தியே தேவதாந்த பரையே யம்மாள் முக்கு
ணமே முச்சுடரே மாயாவீதி, வெற்றியே மூவருக்கு மருளாய்
நின்ற வேணியே சாமனியே பொன்னே யின்னே, சித்தியே
ஜாலத்தி னுதம்பாய்ச் சிவமயம்க் கணபதிதான் காப்பாம்
பாரே.

(பொ-ரை) சத்தியே தயாரிப்பு! ஞானதுற்களில் சொல்
பெயட்ட சம்பவியே மனோன்மனியே கபாலி குளி வேதாந்த
பரையே ஆம்மாள் திரிசுணிலஸ்துவே! முச்சுடரே! மாயாவீதி
வெற்றியே மூவருக்கு மருளாய்நின்ற வேணியே சாமனியே
பொன்னே யின்னே! இருந்து பாடிக் கொண்ட ஜாலத்தைப்
பாட ஞானமயமான கணபதின் திருவடி காப்பாம் (எ-று) (1)

பாம்பா சாஸ்திரம் சல்லியொட்டியம் பாங்கன் தொட்டி
யந்திதாட்டிவிசித்த சாப்பா நோடியானு மொடியானித்தை
சார்வானகிரி கருணையெட்டாந்தான் சாப்பா சித்தில சங்குக
டகித்தெருவான கக்கிஷமுல் பஞ்சபட்சி வாய்பா சேவித்தை
நார்தருக்கும் வளம்சன படுபட்சிகைவலயமாமே.

(பொ-ரை) சாலம், சல்லியம், ஒட்டியம், தொட்டியம், சொ
டியான், ஒடியான், கிரிகருணை எட்டான், சங்குவித்தை, கக்கி
ஷம், பஞ்சபட்சி, சேவித்தை, படுபட்சி இவைகளெல்லாம் சொ
ல்லுகிறேன். (எ-று) (2)

ஆமப்பா பேதர்வண்ணன் தேசநிபதிதம் அடைவான். அஷ
டகாமவினோதகாருடன் தாமப்பா கண்டனம் பேதனமுஞ் சிப்பு
தயவானெட்சுணியுந் தாக்கசாஸ்திரம் யோமப்பாய்ச்சணி தட்ச

ணிபுங்குடப்புகழ்வாதஞ்சோதிடங்காவியத்தினோடு நாமப்பாவை
த்தியத்தோடிலக்கணந்தான் நல்லகுடாமணிபுயின்னன்கேளே.

(பொ-ரை) பேதர்வண்ணன், கேசரியதீதம், அஷ்டகர்ம
வினோதம், ஆருடம், கண்டம், ஏபனம், சிப்பு, எட்சணி, தர்க்க
சாஸ்திரம், பட்சணி, தட்சணி, வாதம், சோதிடம், காவியம், வை
த்தியம், இலக்கணம், குடாமணி இவைகளும் (எ-று) (3)

கேளடா சித்தராருடம் கன்னம் கெணிதமாய் சிமிழ்வித்தை
கம்பிசூஸ்திரன் சூளடாசூனியமுந் திறவுகோலுந் சுதமானமந்தி
ரமு நறுக்கிச் சல்லியம் வாஸடாமதனநூற் சாத்திரந்தான் வள
மானபெருநூற் சல்யமதாரும் தாளடாவிருப்பென்ற கடலையப்
பா தயவாகமலை நிகண்டு சொல்லக்காணே.

(பொ-ரை) சித்தர் ஆருடம், கன்னம், சிமிழ்வித்தை, கம்பி
சூஸ்திரம், சூனியம், திறவுகோல், மந்திரம், நடுக்குசல்லியம், தன
நூல், பெருநூல் சல்லியம், இருப்புக்கடலை, மலைநிகண்டு இவைக
ளும் (எ-று) (4)

காணவேசித்தர் சத்தியஞ்சல்யமந்திரங் கருவானகட்டுடைய
கருத்தானப்பா மாணவேசலமா நிகண்டுபாலை மலைவளம்பூருவ
மாங்கண்டத்தோடு ஊணவேகலைக்கியானம் ரோகைவித்தைபுத்த
மனே யாகமங்கள் விஸ்வாமித்திரம் தோணவே யின்னம்வெகு
நூல்களுண்டு தொழிலான போகருட வருள்தான்காணே.

(பொ-ரை) சித்தகத்தி, அஞ்சல்மந்திரம், கருக்கூட்டு, நிக
ண்டு, மலைவளம், பூர்வகண்டம், கலைக்கியானம், ரோகைவித்தை,
ஆகமங்கள், விஸ்வாமித்திரம், இவைகளும் இன்னும் அநேகநூல்
களுமுண்டு. இவைகளெல்லாம் போகருடைய கட்டச்சத்தினால்
சொன்னதாம். (எ-று) (5)

காணப்பா விந்துவி லொன்றுனூலங் கனிவாகசித்தி செய்
லோன வனேநாதன் மணப்பா பாதவித்துப் பார்த்துப்பார்த்தே
யுத்தமனே சித்திசெய்ய விதியில்லாதார் நாணப்பாசாஸ்திரத்
தைப் பொய்யென்பார்கள் நலமாக விதியிருந்தால் பலிக்கும்பாரு
ஆணப்பா ஜகஜாலக் கூத்துகூத்து ஆழியப்போகிறாப்பாகேளே.

(பொ-ரை) இந்நூல் வித்தைகளில் ஒன்றையாவது சித்தி
செய்யவனே தலைவன் அப்படி சித்திசெய்ய வழியில்லாதவர்கள்

சாஸ்திரத்தைப் பொய்யென்று சொல்லுவார்கள். விதியிருந்தால்
பலிக்கும், இல்லையானால் பலிக்காது. இவைகளெல்லாம் ஜகஜாலக்
கூத்தாகும். இவைகளை யார் உணரப்போகிறார்கள்? (எ-று) (6)

கேளப்பா ஞானமொடுபில் திரட்டுவானிட் கெணிதமென்ற
சோதிடமும் வயித்தியமுங்குட வாஸப்பாசிதம்பரத்தின் பூசை
யோடுவளமரின் தேவியுட பூசையப்பா சூளப்பாசண்முகத்தின்
பூசைமசர்க்கஞ் சுதமான சிமிழ்வித்தைகொக்கோகந்தான் விளபு
பாபோகாது சாலசாலம் வெஞ்சுருக்கு இருநூறுந் தெளிந்
துபாரே.

(பொ-ரை) ஞானம், பலதிரட்டு, வாடை கெணித சோதி
டம், வயித்தியம், சிதம்புர பூசை, தேவி பூசை, சண்முகத்தின்
பூசை, சிமிழ் வித்தை, கொக்கோகம், இவைகள் சொல்லி இது
மகா ஞானமரணதயால் பிசுவும் சமத்தானவைகளேயாம். இந்த
இருநூறையும் ஆராய்ந்து பார் (எ-று) (7)

பாடபு பெந்துல்தான் கோர்வையாகப் பார்த்துவர்க்குப்
பலனுண்டு சித்தியாகும் வீரடாபலதிரட்டு ஐங்கோலந்தான் விள
ம்பிடுஞ் தயிலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சோடாதொழில் மு
றைக்கெல்லாஞ்சேரு செய்மாரும் வித்தைவ்யல்லா மென்னசொ
ல்வேகக் கூறுகண்கட்டு வித்தையொன்று கூறுகிறேனன்றாகக்
சேருகேளே.

(பொ-ரை) என்னுடைய நூலைக் கோர்வையாகப் பார்ப்ப
வர்க்கு பிரயோஜனமுண்டு சித்தியாகும் பலதிரட்டு ஐங்கோ
லத்தால் சொன்ன கதைத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எல்லா வித்
தைகளையும் சித்தியடையலாம். இனி கண்கட்டு வித்தையைச்
சொல்லுகிறேன் (எ-று) (8)

க ண் க ட் டி வி த் தை.

—o—o—o—

கேளோரீ பூர்க்குருவி, பிறித்துவந்து கெணிதமாய் பானத். தைத்ததைத்து பின்னே குளேரீகால் களஞ்சி சூதம்வாரு சுகமாகக் கால்கழஞ்சி வெண்ணையோடு பாளேரீ வாயைத்தான் ஓதந்து ப்போடு வளமான சிறுபாளைக் குன்னையோடு பாளேரீ போகாமல் மூடி காண்களஞ் பாங்காகத்தான் வார்த்திட்டெரித்திடாயே.

(பொ-ரை) ஊர்க்குருவியைப் பிறித்துக்கெண்டுவந்து அதன் அபான வாயைத் தைத்துவிட்டு அதில் கால் கழஞ்ச இரசத்தைக் கால் கழஞ்ச வெண்ணையோடு கலந்துவிட்டு வாயையும் தைத்து ஒரு சிறிய பாளைக்குள் போட்டு மூடி அதில் கள் வார்த்து எரிப்பாய் (எ-று) (9)

எரிப்பாயே யொருமரத்து விறகுக்கொண்டு எட்டொன்றாய் குளுக்கியே பதத்தைப்பார்த்து தெரிப்பாயே அஸ்திமுதலாயோ மந்தள்வித் தெளிவாகத் தானெடுத்து கல்வத்திட்டுச் செரிப்பாயே. பேய்க்கருப்பன் சாற்றைவிட்டுச் சேர்த்தரைப்பாய் மைபோலே யாகுமட்டும் விரிப்பாயே துணிமேலே பரப்பிமைந்தா விதமர்க்க காயவிட்டுத் திரியாய்ச்சுத்தே.

(பொ-ரை) ஒரு ஜாதி மாத்து கிணினால் எரித்து எட்டிக் கொன்றாகக் குறுக்கிப் பிறகு பதத்தைப் பார்த்து எடுத்து அஸ்தி, உரோமம் இவைகளை நீக்கி எடுத்துக் கல்வத்திட்டுப் பேய்க்கருப்பன் சாறுவிட்டு மைபோலாகும் வரைக்கும் அரைத்து ஒரு துணியின்மேல் பரப்பிக் காயவைத்து திரியாக்கு. (10)

சுற்றப்பாவைவ் கோலத்தயிலும் வாருகுருக்காகச் சிரசோய் டில் மையைவாங்கி சிற்றப்பாறுதலிதத்தி லிழைத்து களைய நிமிழில்வைத்து சாலக்களப் பூசைசெய்து அற்றப்பாணமெலித்து கித் தையடா அடைவாகச் சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு முற்றப்பா பச்சை வைக்கோல் தன்னிற்பேய்த்து முன்போடப் பாம்பாகும் கண்டுபாரே.

(பொ-ரை) ஐங்கோலத் தைலம் வாங்கித் திரியில் வார்த்து தலையோட்டில் வைத்து மைவாங்கி சிமிளில் வைத்து சாலக்களப்

பூசைசெய்து அந்த மையை எடுத்து பச்சை வைக்கோலில் தேய்ந்து முன்னேபோடப் பாம்பாகும். (எ-று) (11)

பாடிபா பரிபிலைக்குக் குளவியாகும் பண்பான வேப்பிலைக்குத் தேன்தேனாகுஞ் சீரடநாட்டு வக்காவியாகும் சிறப்பான பலகுருவி சிறகிற் பூசில் கூடா அந்தர்த்தப்பட்டியாகும் குணமாக வோட்டி லிட வராகனாகும் வீரடாணன் கிள்ளிப் பூசினுக்கால் விதமான கெத்தபொடி வச்சந்தானே.

(பொ-ரை) பரிபிலைக்கு குளவியதம், வேப்பிலைக்குத்தோளும், நடவெக்காலியும், பலகுருவிச் சுகிற் பூசினால் அந்தப்பட்டியும், ஓட்டிலிட வராகனும், முன்னே கிள்ளிப்பூசினால் கெத்தபொடி வச்சையுமாகும். (எ-று) (12)

தானென்ற அம்மிலே பூசினுக்கால் தயவாக அம்மியுத உத்தமம் புருஷனென்ற கழற்சிக்காய் வேணமட்டும் உத்தமனே பூசியதை மேபோடு கோனென்ற கழற்சிக்காய் மோதிக்கொள்ளுங் கொற்றவனே சிவகிலைக்கு மந்தபாகத் தேனென்தபோக ருட கடாட்சத்தாலே தெளிவாக புலிப்பாணிப் பாடினேனே.

(பொ-ரை) அம்மியில் பூசினால் அம்மிடக்கும் கச்சைக்காய் வேண்டியவரைக்கும் பூசியதைக் மேபோடு அப்பொழுது அந்தக் கச்சைக்காய் மோதிக்கொள்ளும், சின்னங்களுக்கும் இத்தப்பாணம் ஆகும். (எ-று) (13)

ஜாலக்களப் பூசை.

பாடினென் ஜாலக்களப் பூசைமார்க்கம் பண்பான குளவியிற் சிறுபாணை குடிப் பெண்ணேயிடுபஞ்செய்து சுகமாகக்கொடி மூலமேலே சுற்றி ஐடியேபூசையப்பா சத்திபூசை அடைவாகச் செய்ததின் தியானமோது தேடியேசாகினி டாகினி சாலக்களத் தேவிரிறுவென்றோதே.

(பொ-ரை) ஜாலக்களப் பூசையாவது மஞ்சட் கிழங்குப் பாவையாகப் பெண்ணேயிடு செய்து சத்திமூலம் கொடியை மேலேபோட்டு சத்திபூசை செய்தபிறகு தியானமாக சாகினி, டாகினி, சாலக்களத்தேவி நீரா, ரா என்று சொல்லு ஓது. (எ-று) (14)

ஒதவேமந்திரந்தான் லட்சமோது உன்னிடத்தில் விளையாடி யிருப்பார்பாரு வாத்தேயிவளுடைய ஜாலம் ஜாலம் வைகத் தோர் மதிமயங்கி யிருப்பார்பாரு குதுதான் சொல்லவில்லைச் சா லவித்தை சொன்னபடி தானுங்கண்டுபாரு நாதனாப்போகருட கடாட்சத்தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் லட்சம் உரு செபித்தால் அவன் உன் னுடன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பான். இந்த ஜாலத்தால் உலகத் தார் மயங்கியிருப்பார்கள். நான் குது சொல்லவில்லை சொன்ன படியே இது ஆகும், (எ-று) (15)

பச்சைப்பாம்பு வித்தை.

பாடினேனின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பண்பானபச்சை யென்ற பாம்பைக்கொன்று ஆடியேயதின்வாயிற்கெட்டைமுத்து அப்பனே பூதாவின் பருத்திக்கொட்டைகுடவே படுக்கடுக்காய் செலுத்திப்போடு குணமாக மண்ணிலிட்டுகேரவாரு முடியவேகித் தெடுத்திந்தப்பாக மூன்றுதிரம்போட்டு நீயெடுத்துக்கொள்ளே.

(பொ-ரை) இன்ன மொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:— பச்சைப்பாம்பு ஒன்றைக் கொன்று அதனுடைய வாயில் முத் துக்கொட்டை, பருத்திக்கொட்டை இவைகளை ஒன்றன்பின்னொ ன்று அடுக்கடுக்காய் போட்டு மண்ணில் வைத்துச் சலத்தை வா ரு, இவ்விதம் மூன்றுதடவைசெய்து எடுத்துக்கொள். (எ-று) (1)

கொள்ளப்பா மூன்றுதிரம் கழற்கிழுத்தின் குணமான வெ டினைக் கொண்டு தெள்ளப்பா மூன்றுதிரம் வெடி- ந்தபருசு தெளிவாகத் தாவினென்றுத் திரியாய்ச்செய்து தன்னப் பாடிரியெடுத்து விளக்கிலேறித் தனிவாகவையங்கோலத் தயிலுஞ் சற்றே அள்ளப்பாவிளக்குதலிந்த வெண்ணை அடைவாகத்தான் வார்த்துநீபமேற்றே.

(பொ-ரை) இவ்விதஞ் செய்தபின் அந்த முத்துக்கொட்டை எண்ணெயை வடித்துக்கொண்டு மூன்று முறை வெடித்தபஞ்சு தெளிவாக எடுத்து திரியாகச் செய்து அந்தத் திரியை எடுத்து விளக்கிற்போட்டு ஏற்றி ஐக்கோலத் தயில்கிட்டு விளக்கேற்ற வேண்டும். (எ-று). (17)

ஏற்றப்பாராக்கால மனிதர்கூட்ட மிருக்கையிலே பொருந் திவிடு பாம்பாய்த் தோணுவ் கூத்தப்பாவெகுபாம்பு பச்சைப் பாம்பு கொற்றவனே வெகுபேர்கள் மிரளுவார்கள் தூத்தப்பாதி ரியணக்க மறைந்துபோகுஞ் சமர்த்துதானென் சொல்வேனின் த வித்தை ஆற்றப்பாபோகருட கடாட்சத்தாலே அடைவாகப் புலி ப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இரத்திரிகாலத்தில் மனிதர்களுடைய கூட்டம் கூடியிருக்கும்போது இந்தத் திரியை ஏற்றினால் பாம்பாய்க்காண ப்படும். இதைக் கண்டு அநேகர்கள் மருள்வார்கள். உடனே திரியை யணைத்துவிட்டால் அது மறைந்துபோகும். இந்த வித் தையை போசருடைய கடாட்சத்தினால் சொன்னேன் (எ-று) (1)

முலிகைஜாலம்.

பாடினேனின்ன மொருஜாலவித்தை பண்பாகச் சொல்லுகி- ரேனென்றுக்கேளு ஆடியேயிருனென்ற முலிகைனை அப்பனே கா ப்பிட்டிப் பிடுங்கிவேரை நாடியேகாதிலே வைக்கும்போது நலமா க வெளாருபொருளைச் சொல்லுதைத்தாற் கூடியேயவ்வண்ண ரூப மாகுங் குணமானவதன் பெருமைகூறக்கேளே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு ஜாலவித்தையைச் சொல்லுகிறே ன் கேள்:—இருளியன்கிற முலிகைக் கொம்புகட்டி பிடுங்கி அவ் வேரைக் காதில் வைக்கும்போது ஒரு பொருளைச் சொல்லிவை த்தால் அப்பொருளாகவே காணப்படும். (எ-று) (2)

கேளடாபுலியாவாய் கரடி யுடைய குரங்காவாய் மந்தியாவாய் நாடா பெருமை ததலெருதுமாவாய் நலமான ஆனையோடு நாயுமாவாய் ஆளட பூனையோடு கோழியாவாய் அடைவான குதிரையோடு கழுத்தயாவாய் வானடாவாய் நியாய் மாணமாவாய் வளமான ஆடுமாவாய் நல்லாவாய்.

(பொ-ரை) அதனால் புலியாவாய், கரடியாவாய், குரங்கா வாய், எருமை, எருது இவைகளாவாய், ஆனை, நாய் இவைகளா வாய், பூனையும் கோழியுமாவாய், குதிரையும் கழுத்துமாவாய், பன்றியும் மாணமாவாய், ஆடுமாவாய், கல்லுமாவாய். (எ-று) (3)

ஆவாய்யாணாவாய் பெண்ணுமாவாய் அப்பனோரஜனோடு குருவுமாவாய் தாவியேசித்தரென்ற முத்தராவாய் தபோதனர் கள் தாமுமாய் தவசியாவாய் வாகிதேசுலாவாய் கிணறுமா வாய் வளமாபாம்பாவாய் பட்சியாவாய் மேலிதேசினந்த படி யெல்லாமாவாய் மேதிரியிலின்ன மொருபுது மையாமே.

(பொ-ரை) ஆண், பெண், ராஜன், குரு, சித்தர், முத்தர், தபோதனர், தவசி, குளம், கிணறு, பாம்பு, பட்சி, இவைகளாக இவ்வுலகத்தில் ஆவாய். (எ-று) (21)

ஆமப்பா இச்சாலஞ் சுருக்குமெத்த ஆற்றியப்போகிராருமை மெத்தகரீம்பா புண்ணியருக் கெய்தும்பாரு கன்மிதருக் கென் னாளுங்காணுதப்பா தாமப்பாயிம் மூலிகாயந்ததானல் தயிலமிட் டெக் காற்றில்வைக்க விரமாகும் வாமப்பாபோகருட கடாட்சத் தாலே வளமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இந்தச் சலத்தினுடைய சுருக்கு மெத்தலாம். இதின் பெருமையை யாவரறிவர் இது புண்ணியர்களுக்கு ஸைக டும், கரிகளுக்கு எப்போதும் காணப்பட்டது. இந்த மூலிகாய் ந்ததினால் தயிலமிட்டுக் காற்றில்வைக்க விரமாகும். இது போக ருடைய கடாட்சத்தால் சொன்னேன். (எ-று) (22)

தேயவ ஜாலம்.

பாடினே னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு பாங்கான சிறு முனைக் காப்புக்கடி ஆடியே பொங்கலிட்டுத் தூபதீபம் அப்பனே பலிகொடுத்து வேரை வாங்கி கட்டியே பொடியாக்கிக் கருச்சிலை தன்னின் னுமாவாய் கிரியாக்கி பைங்கோலத்தால் வரடியே விளக்கிட்டுத் தீபந்தனை விளக்க ஆவினெய்யி லேத்தியாயே.

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லக்கேள், சிறுமுனையைக் காப்புக்கடி பொங்கலிட்டுத் தூபதீபம், பலி இவைகள் கொடுத்து அவ்வேரை எடுத்துவந்து பாடிப்பண்ணிசேயில் தடவித் திரியாக்கி ஐங்கோலத் தைலத்தால் விளக்கேற்றி ஆவினெய்யில் ஏற்றுவாய். (எ-று) (23)

ஏற்றியே கொலுக்குந் மானிகைக்குள் இன்பமாய்த் தானிருக்கு மிடத்திலப்பா பத்தியே மனங்களைத்தான் வர வழைத்து பாரென்று சொல்ல வாய்மறமுன்னே வாத்தியே

தேவரெல்லாங் கண்ணிற் காணும் வையகத்தோர் தான்மயங்கிப் பார்ப்பார் பாரு சாத்தியே திரியனைக்க மறையும் பாரு சார் வாக போகருட கடாட்சந்தானே,

(பொ-ரை) இதை கொலுள்ளும், மானிகையுள்ளும் ஏற்றி னால் தேவர்களையெல்லாம் கண்களில் பார்க்கக்கூடும். வையகத் தோர் மயங்கிப்பார்ப்பார், திரியனைக்கமறையும் இது போக ருட கடாட்சமாகும். (எ-று) (24)

சீலைக்குடை பிடிக்க

தானென்ற கருவிழி காப்புக்கடி தயவாகப் பொங்கலுடன் பஸ்யமிட்டு தேனென்ற திக்குபந்தனமோ டெட்டுஞ் செய்தவுட னைதெவட்டித் கிழங்குவாங்கி கோனென்ற சோமனிலே விராக னென்று குணமாகத் தானுக்கி முடித்துக்கொண்டு வானென்ற ஆகாசத்தனில்போட வளமாகக் குடைபிடித்தி வரும்பாரோ

(பொ-ரை) கருவிழிதிரிசச் செடிக்குக் காப்புக்கடி பொங் கலிட்டு பஸ்யெய்து திக்குபந்தனஞ் செய்து அதை வெட்டிக் கிழ ங்குவாங்கி சோமகாயத்தில் ஒரு விராகனைடை நறுக்கி முடிந்து கொண்டு ஆகாசத்தில் போட அது குடை பிடித்துக்கொண்டு வரும். (எ-று) (25)

எலுமிச்சம்பழ வித்தை.

பாரேனீ வின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பாங்காக கந்தரம் புணரும்போது சேசேவாநம்பிரை வெவ்வேறே வாங்கி திகழு மோதிரம்போல் வெவ்வேறே சுற்றித் தேரேனீ யையங்காய் போல வி திறமாக தங்கத்துத் தோலிற் பத்தி கொண்டு உகரலை லாந்தா னப்பா திடணை மிடணையில் கொடுத்தான் காணே.

(பொ-ரை) இன்னும் ஒன்று சொல்லக்கேள்:—கழுதைவாய் னது சம்போகிக்குய்ப்போது அவைகள் வால்மயிரைத் தனித்தனி யேவாங்கி மோதிரம்போல் வெவ்வேறே சுற்றி ஐங்காயும்மேலே பூசி வலதுவிரலில் ஆன்மபிரீ மோதிரமும், இடதுவிரலில் பெண் முயிர் மோதிரத்தையும் போடு. (எ-று) (26)

காணப்பா வெலுமிச்சம் பழத்தைவாங்கிக் கனிவாக பாநா சந் தன்னிற்போடு மானப்பாவிடக்கையை கிழேமுடி வானினுள்ள

கனியதுவும் விழாதப்பா தானப்பாவிடக்கையை நிமிர்த்திக்காட்டித் தான்விழுந் கனியதுதான் கண்டபாரு வேணப்பாபோகருட கடாட்சத்தாலே விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) எலும்புச்சம் பழத்தை வாங்கிப் பாதரசத்தில் போட்டு இடக்கையை வைத்துக் கீழேமுடி ஆகாயத்தில் கிளம் பின கனியும் கீழேவிழாது. இடக்கையை நிமிர்த்திகாட்டி கனி விழும் போகருடைய கடாட்சத்தால் புலிப்பாணியானவன் பாடினேன். (எ-று) (27)

நோக்கு வித்தை.

பாடினேனின்ன மொன்று சொல்லக்கேளு பண்பான குன்றுருடை தாங்கிமூலம் நாடிக்கோழியது போலேயப்பா நாட்டிலே மெத்தடிண்டறியார்பாரு கடியே யதைச்சுருட்டி மேலேயப்பா குணமாக ஆள்பாறங் கல்லைவைக்க ஆடியேபார்த்திருக்க அந்தக் கல் தான் அப்புரத்திற் போய்விழும் கண்டபாரே.

(பொ-ரை) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்.—மலைத் தாங்கி மூலம் என்பது கோழியைப்போலிருக்கும். அதை எடுத்துச் சுருட்டி ஆள்பாறமான கல்லை அதின்மேல்வைக்க, ஆட்டிப் பார்க்க அந்தக் கல்லானது அப்பால் போய்விடும். (எ-று) (28)

பாடா கிராமமது திண்டுப்போது பண்பாக நெருப்பிட்டுப் பொங்கலிட்டுச்சிரடாபலிபிட்டுத் தூபதிபஞ் ஜெயமாகக் கொடுத்து மிக வேரைவாங்கி திரடாகுளிச்சம் யாடிக்கொண்டு திரமாக கிரகதனில் வைத்துநீயுங் கரடாபாறமதை யேற்றிப்பாரு குணமாகத் தானெடுக்க கனக்காதென்றே.

(பொ-ரை) பாடா கிராமமது நெருப்பிட்டுப் பொங்கலிட்டு பலிபிட்டு தூபதிபஞ் ஜெயமாகக் கொடுத்து மிக வேரைவாங்கி திரடாகுளிச்சம் யாடிக்கொண்டு திரமில் வைத்து மாத்தை யேற்றிப்பார்த்தால் பருவில்திருக்கும். (எ-று) (29)

கனக்காது உலக்கைமுதல் கட்டிலையா கனிவாகப் பல்லாக் கொம்பினேடு அனக்காதுதுகளெல்லாம் நோக்கும்போதிலுமுனே வாயிலினோக்கிப்பாரு இனக்காது ஆனதான் வாலேப்பற்றி இழுத்தாக்கால் பின்னகர்ந்து வருநீமாவி கனக்காதுகலித்தானை தைத்தாயானால் நகருமப்பா பெரும்பாடம் பின்னதானே.

(பொ-ரை) உலக்கை கட்டில், பல்லாக்கு இவைகளெல்லாம் கனக்கமாட்டா? இது செய்பவன் ஆனையின் வாலேப்பற்றி யிழுத்தால் பின்னாலேயே நகர்ந்துவரும், கல்லை உதைத்தாலும் நகரும். (எ-று) (30)

தானேதானின்ன மொன்று சொல்லக்கேளு தயவாச்சவத்தினுட வாயினுள்ளே மானேதானிருப்பாணியுள்ளே விட்டு மைந்தனே மார்பினில்தான் வெள்ளியாணி தேனேதானுந்தியிலே செப்பினாணி தெளிவாகத்தானெடுத் தின்னங்கேளே வானேதான் சவங்கிடந்து வெந்தின்பு வாமாக மறுநாள் லெடுத்துக்கொள்ளே

(பொ-ரை) இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்.—பிணத்தினுடைய வாயில் இருப்பாணி யள்ளும், மார்பில் வெள்ளியாணியும் தொப்புளில் செம்பாணியும் வைத்து அந்தப் பிணம் வெந்த மறுநாள் இந்த ஆணிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். (எ-று) (31)

கொள்ளவோ காடாற்றுமுன்னேநீயுங் குணமாகத் தானெடுத்து பூசைசெய்து தெள்ளவே பிரம்பில்வெள்ளி கட்டாய்போடு தெளிவாக விரும்புதனை முன்னேபோடு கள்ளவேசெப்பது தான் முன்னேபோடு கடிதாக விவ்வகை செய்தபின்பு அள்ளியேயைங் கோலக்கருவும்பூசி அடைவாக ஜாலக்காள் தியானமோதே.

(பொ-ரை) காடாற்றுதற்கு முன்னமே அவைகளை எடுத்து பூசைசெய்து ஒரு பிரம்பில் வெள்ளிகட்டாய்போட்டு இரும்பை முன்னேபோடு செம்பு பின்னேபோடு, இப்படி நீ செய்த பின்பு ஐங்கோலத் தயிலம்பூசி ஜாலக்காள் தியானஞ்செய். (எ-று) (32)

ஒதியேலட்சமுரு முடிந்ததானல்லவானஜாலக்காள் பூசை செய்து வாதாகப்பிரம்புதனை எடுத்ததுக்கொண்டு வளமாக பிரம்பிருக்கும் பெட்டிமேலே காதியேயன்பாகத் தட்டும்போது பாம்பெல்லாங் வெளியாகும் கண்டபாருதாயே பிரம்பைத்தானிறுப்பி தட்டத்தானிருக்கும் பெட்டியுள்ளே பாம்புதானே.

(பொ-ரை) இது லட்சம் உரு முடிந்ததானால் ஜாலக்காள் பூசையைச் செய்து பிரம்பை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பெட்டியின் மேல் தட்டினால் அதற்குள்ளிருந்து பாம்புகள் வெளிப்படும், அந்தப் பிரம்பைத் திருப்பித்தட்டினால் பாம்பு மறையும் (எ-று) (33)

வாத்திய ஜாலம்.

தானே தானின்னமொன்று சொல்லக்கேளு தயவாகப்பன் னியர்கள் மரணமானால் கோனேதான்வர் கையிலிரும்பினாலே கொற்றவனே வளையலது போட்டிருப்பார் தேனென்ற தானவர் னைத்தான் தானம்பண்ணிச் சேருகையில் வளையலுடனவைப்பார் பாருமானே தான்காடாற்று முன்னேயப்பா வகையாகத்தானே னென்று வைத்துக் கொள்ளே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு ஜாலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:—பன்னியர்கள் என்னும் ஒர்வகைச் சாதியார் மரணமடையும்தோது அவர்களுடைய கையிலிருக்கும் இரும்பு வளையலைத் தகனஞ் செய்தபின் காடாற்றுவதற்குமுன் அவ்வளையலை எடுத்து வைத்துக்கொள் (எ-று) (34)

கொள்ளப்பா பாக்குவெட்டி யதனுற்செய்து கொற்றவனே கிரணமது தீண்டும்போது தள்ளப்பா சங்கமவேர் காப்புகட்டித் தயவாக பலிபூசை நடத்தியப்பா தெள்ளப்பா வடவேரை வாங்கிச் கொண்டு தெளிவான வைங்கருவும் பூசிகளளப்பாபாக்கு வெட்டி தன்னால் வெட்டிக்கனிவாக வதன்பெருமை சொல்லப்பாரே.

(பொ-ரை) அப்படி எடுத்துக்கொண்ட இரும்பினுற் பாக்கு வெட்டியென்னும் ஆபுதத்தைச் செய்து கிரணம் பிடிக்கும் போது சங்கம வேர்க்கு காட்டிவட்டி பூசி, பூசை முதலியவை களைச் செய்து வடக்குப் போகிற வேரை யெடுத்து ஐங்கோலக் கருவைப்பூசி அந்த வேரை அந்தப் பாக்குவெட்டியினால் வெட்ட வேண்டும் (எ-று) (35)

பாடா பேரிகையும் நெய்த்தோடு பண்பான நகரமுதலாக் கந்தானம் சேரடா தம்பட்ட கனகதப்ப செயலானத்கிலோடு தவ ன்னையப்பா கூடா துத்திமல்லரிதாரைகுணமானபம்பையொடு பூரியப்பா சேரடா சந்திரவாத்தியஞ் சூரியவாத்தியம் தெளிவான வடுக்கைமுதல் முழங்குந்தானே.

(பொ-ரை) பேரிகை, நகரம், தம்பட்டம், தவில், தண்டி- துத்தி, மல்லரி, தாடா, பம்பை, பூரி, சந்திரவாத்தியம், சூரிய வாத்தியம், உடுக்கை முதலியவைகள் எந்திக்கும் (எ-று) (36)

தானென்ற உடுக்கைமுதல் தட்சிணேடு தயவாக யின்னம்வெ கு வாத்தியங்கள் கோனென்றவேரைத்தா. எடுக்கக்காய் கொற் றவவேவெட்டுகையில் முழங்கும்பாரு தேனென்ற வாத்தியத்தின் காலம் ஜாலம் தெளிவாகக் குருமுறையால்தெளிந்துசெய்தீ ஆனெ ன்று போகருட கடாட்சத்தாலே யடைவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) உடுக்கை முதலிய அனேக வாத்தியங்கள் அந்த வேரை வெட்டும்போது சத்திக்கும். இந்த வாத்தியங்களின் காலம் ஜாலம் இவைகளைக் குருவின் கிருபையினால் செய்ய. நான் போக முனிவருடைய கிருபையினால் சொன்னேன் (எ-று) (37)

எக்காளஜலம்.

பாடியே யின்னமொரு வித்தைசொல்வேன் பண்பாக-ஆம் ஜூம்-கம்வாயவென்று ஆடியே லட்சமுருசெயித்தாயானுலப்பனே ஜாலக்காள் பூசைசெய்து கடியோத்தையாஞ்சூரி வேரைக்கொண் டேவந்தே மைங்கோலக் கருவும்பூசி பாடியே முத்திமிலைவைத்துநீ யும் நலமாக நீட்டியதை முருக்குவாயே.

(பொ-ரை) இன்னும் ஒரு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன் கேள், ஆம்ஜம் கம் வாயவென்று லட்சமுரு செயித்துக்கொண்டு ஜாலக்காள் பூசையைச் செய்து நத்தைச்சூரி வேரைக் கொண்டு வந்து ஐங்கோலக் கருவை அணிக்குப்பூசி அதை முறுக்குவாய் (எ-று) (38)

முருக்கையிலே மந்திரி யானமோது முனிவாகாண் ணெடுத் தெதிரேபோடு இருக்கையிலே யெக்காளத்தாரை சின் னம் எளிதானகாளுவும் வாங்காதப்பா திருக்கையிலே நாகசூரன் கொம்பினேடு தெளிவான மகுடியொடு சங்கநாதக் தருக்கையி லே யிலைகளெல்லாம் படைக்கும்பாரு கனிவாகபோகருடகடா ட்சந்தானே.

(பொ-ரை) அப்படி முறுக்கும்போது மந்திரிஞ் சொல்லி மண்ணெடுத்த எதிரே போடு அப்படி செய்தால் எக்காளம் தாரை சின்னம் கர்னா நாகசூரம் கொம்பு மகுடி சங்கத்தொளி இவைகளெல்லா முண்டாகும் (எ-று) (39)

அக்கினி ஜாலம்.

தானியா யின்னமொருவித்தை சொல்வேன் தயவாகப் பச்சையென்ற தவனெய்யில் மாணியாகலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு மைந்தனே துணிபதிலேவைத்து மைந்தாவானியா மண்வெட்டி பழுக்கக்காய்ச்சி வளமனவுரலின்மேல் வைக்கச்சொல்லித் தேனையா எண்ணெயிலேகையைத் தேய்த்துத் திறமாகத் தானடிப்பா யின்னம்பாரோ.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தையைச் சொல்லுகிறேன் கேள் பச்சைத் தவனையின் நெய்யை அகலில் வார்த்து அதிலே துணியை வைத்து மண்வெட்டியைப் பழுக்கக் காய்ச்சி உரலின் மேல் வைத்து எண்ணெயில் கையைத் தேய்த்து அதின்மேல் டிப்பாய் (எ-று) (40)

பாடலானவோரும் பார்த்திருக்கப் பண்பாகத் துணியதிலே துடைத்துப்போடு தோடா பெண்ணெயிலே தேய்த்துத் தேய்த்துத் தெளிவாதத் தானடிப்பாயனைவோர்பார்க்கச் சீரடா குண்டதனைக் காய்ச்சச்சொல்லி சிறப்பாகவாய்தனிலே யிந்தவெண்ணெய் தீரடா கிரம்பவிட்டு மிழ்துவிட்டுத் திறமான குண்டதனைக்கடித்துத் தூக்கே.

(பொ-ரை) யாவரும் பார்க்கும்படி அந்தத் துணியில் கையைத் துடைத்துக்கொள் மறுபடி அவ்விதமே செய்து அடித்துவா, யாவரும் பார்க்க ஒரு குண்டைக் காய்ச்சச்சொல்லி வாயில் இந்த எண்ணெயை உறைய வார்த்து உமிழ்த்துவிட்டு அந்தக் குண்டைக் கடித்துத் தூக்கு (எ-று) (41)

தூக்கப்பா வானவோரும் பார்க்கும்போது துணிவாக வைக்கோலில் வெய்துக்கட்டி தூக்கப்பா வைக்கோலில் எண்ணெய்தேய்த்து வகையாகத் தான்கட்டி முன்னேபோடு பேருக்கப்பா வைக்கோல்தான் வேகாதப்பா பொலிவாகத் தானமிழ்துப் பின்னும்கேளு தூக்கப்பா வைக்கோல்மேல் போட்டாயா ன்ற நயவாகத் தான்பிடித்து வேகும்பாரோ.

(பொ-ரை) அதை வைக்கோலில் வைத்துக்கட்டி அந்த எண்ணெயைத் தடவிப்போட்டாயானால் வைக்கோல் வேகாது. அந்த வைக்கோலை யமிழ்த்துவிட்டு வேறே வைக்கோல்மேல் போட்டால் தீப்பிடித்து வேகும் (எ-று) (42)

பாடா சங்கிலியைக் காய்ப்போட்டுப் பண்பாக நெய்யெடுத்துருவாய் நீசோடா பாதத்திறுடலிக் கொண்டு சிறப்பாக வக்கினிமேல் நடக்கலாகும் கூடாகைதனிலே தடவிக்கொண்டு குணமானவக்கினி சட்டிதனை விடாவெடுக்கலாக் கண்டு பாரு விதமான போதருட கடாட்சத்தானே.

(பொ-ரை) ஒரு இருப்புச் சங்கிலியை நன்றாய்ப் பழுக்கக் காய்ச்சி இந்த நெய்யை புருக்கி காலில் தடவிக்கொண்டு அந்த அக்கினியிலேமேல் நடக்கலாம். அதே நெய்யைக் கையில் தடவிக்கொண்டு அக்கினி சட்டியை எடுக்கலாம். இவை யனைத்தும் போதருடைய கடாட்சமே யாகும் (எ-று) (43)

ஜலன் தம்பனம்.

தானு இன்னமொரு வித்தையென்று தயவாகச்சொல்லிட்டுக் கூட்டுமூலி லானாக உலர்த்தியதைத் துளாய்ச்செய்து வளமாக ஜங்கோலத் திண்ணத்தானில் மாணுகமையோல தானத்துமைந்தா மருஅபாதக் குறமிதன்னிற் பூசிக்கோனாக தண்ணீர்மேல் நடக்கலாகும் துளாய்க்கினதே யல்லாம லாகுகாதே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள் ஜலத்திட்டுப் மூலசையை புரர்த்திய பொடியெய்து ஜங்கோலத் தைவத்தால் னம்போலரைத்து பாதக்குட்டில் பூசிக்கொண்டு சலத்தின்மேல் நடக்கலாம் குளம் கிணறுகளிலும் செய்யலாம். தூய உலவாது (எ-று) (44)

குறையாகக்கள் தன்னிற் பூசியப்போல சலத்தின்மேலிருக்கலாகும் துளாய்க்கினதின்மேல் தண்ணீர்மேல் நடக்கலாகும். அதேதோர் காதனென்பார் தோலின் திராஜாலத் தேற்றினார் தாலித்துவ கைக்குள்ளாகும் விரைபோகருட கடாட்சத்தானே விதமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) பீடிகையில்மேல் பூசி சலத்தின்மேல் விருக்கலாம். இவைகளெல்லாம் அருமையான வித்தையாகும். இவைகளை உலகத்தார் கண்டு மிகவும் மெச்சுவார்கள் (எ-று) (45)

எட்டினிஜாலம்.

தானுபச்சோர்தீயப் பிச்சைவாக்கித் தயவாகத்தினை மயக்கப்பொடியும் கூட்டுமானு மதிமயக்குத் துளாய்க்கட்டி மத்தம்

வேர்த்துளதுவுங் கூடச்சேர்த்து வானுவக்கோலத் தாட்டிமைந்
தாவளமாகச் சிறிழதனில் வைத்துக்கொண்டு சோனாமேதி
னியைத் தியானஞ்செய்து குணமான ஜாலக்காள் பூசைசெய்யே.

(பொ-ரை) பச்சை ஒணுனுடைய பிச்சை வாங்கி திசைமயக்
கப் பொடியைச் சேர்த்து மதிமயக்கத் தூனையுங் கூட்டி ஊமத்
தம் வேர்த்துளையும் கூடவே சேர்த்து ஐங்கோலத் தைத்தா
லரைத்து தியானஞ்செய்து ஜாலக்காள் பூசை செய் (எ-று) (46)

செய்யப்பரமாய யோகினி நமாவென்று செயலாகத்திலகமி
டப் பெண்போல் தோன்றும் வையப்பாவுலகத்தோர் வாய்வா
ண்டு மதிமயக்கமோ கித்துகிற்பார்பாரு ஐயப்பாரம் பையூர்வசி
பெண்தானோ அடைவான திலோர்த்தமையோ தெய்வப்பெண்
றோ கையப்பா பிடிப்பாருங் காலில்வந்து கனிவாக வீழ்வாருள்
கண்டுபாரே.

(பொ-ரை) மாயமோகினி நமாவென்று சொல்லி பொட்
டிடப் பெண்போல் காணப்படும், அதைக்கண்டஜனங்கள் மருண்
டிருப்பார்கள், பிறகு தெய்வப் பெண்கள் நால்வரில் யாரோ தெ
ரியவில்லை யென்று காலில் விழுவார்கள் (எ-று) (47)

பாரடா திலகத்தை யழித்தபோது பண்பான பெண்ணையுங்
கானோ மென்பார் வீரடாமிந்தமல்கை யுலகினுண்டோ விதமான
மேதினியில் காணலாமோ தீரடாமனம்பதநியழுவார்பாரு தெய்
வமே யென்றுசொல்லி மயங்குவார்கள் வீரடாவிப்பெண்ணை நினை
ந்தபோதே கெஞ்சருகி வேகுதலு புலம்புவாரோ.

(பொ-ரை) மைப்பொட்டை கலைத்துவிட்டால் ஒன்றுந்
தோன்றாது. அப்போது அப்பெண்ணைக் கானோமேயென்று அழு
வார்கள். தெய்வமே யென்றுசொல்லி மயங்குவார்கள். இப்
பெண்ணை நினைந்தபோதே மனமுருருகின்றதென்று புலம்புவார்
கள். (எ-று) (48)

வானுன வின்னமொரு வித்தையப்பா லனமான செட்சனி
யின் மாங்கங்கெரு கூறுன ஸ்ரீரீம் இரீம்கெய்மென்று குணமான
அவ்வுழுங்வு மயங்குஞ்செரு விருனநமலைய வென்றுரீயும் வித
மான ஒமென்று சொல்லிப்பினை சீருன அகந்தபரி மனஞ்சாநிக்
தாய் திறமான கிரும்புவால் மிளகுநனே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தை சொல்லுகின்றேன்
தேன். அதாவது எட்சனி வித்தையாகும்; ஸ்ரீரீம் இரீம் கெய்யும்
அவ்வுழும் உவ்வுழும் மயங்கும் நமலைய ஓம் என்று சொல்லி வாச
னைகள் சாதிக்காய், லவங்கம்; வால்மிளகு இவைகள் (எ-று) (49)

மிளகோடு யடக்காய் சர்க்கரை கற்கண்டு மிதமில்லாக் கனி
வகைகள் பலகாமன்னம் அளகோடு இவையெல்லாம் வேண்டு
மென்றே அடைவாக எட்சனியின் நியானமோது புளகோடு
தெப்பக்கால் மூலிகைக்குப் பொங்கமுடன் வெள்ளியிற் காப்பு
கட்டி நளகோடு எட்டுநாளந்தி சந்திரலமாக எட்சனியின் தியா
னமோதே.

(பொ-ரை) வெற்றிலைபாக்கு, சர்க்கரை, கற்கண்டு புலவ
கைப்பழ, தினைகள் பற்காரம் சோறு இவைகள் வேண்டு
மென்று முன் தியானத்திற் சொதிது. தெப்பக்கால் மூலிகை
வை வெள்ளிக்கிழங்குமயிற் காப்புக்கட்டி எட்டுநாள் காலைமாலை
தியானஞ் செய் (எ-று) (50)

ஒதியின் பொங்கல்பலி துரிதமும் ஒளிவாகத்தான் கெட்டு
த்து வேரைவாங்கியுதியாமைக் கோலத்தருவுருசி அடைவாக
கருகில மெலேசுற்றி நாதியே தங்கத்தா லடைத்துக்கொண்டு நல
மாக எட்சனியை எட்சமோதி நிதினியுசையதுபலக்கச்செந்து
செய்வான் விவையெல்லா மழைப்பார் பாரே.

(பொ-ரை) அப்படி துரிதசெய்தின், பொங்கல் பலி துரிதமும்
பிபம் இவையுதவிக்க கொடுத்த த வேரை வாங்கி ஐங்கோலக்
கருவை அதற்கு பூசி கருச்சி அதற்குமேல் சுற்றி தங்கத்தில்
அடைத்துக்கொண்டு எட்சனியை எட்சம உரு செயித்து இவை
களை பெல்லாக் அழைப்பார் (எ-று) (51)

பாடினோன்னமொரு வித்தையெரு பண்பகந்தவநினைத்
தாளவாங்கவகிக் கூடியே பிடித்திருக்கும் வேளைபார்த்துக் கூசா
மற் மலையிழவே வெட்டிப்போடு ஆடிவாய்வுடைய தையங்கட
அடைவான தவனைப்பத் தானெடுத்தகொண்டு சாடியே வாங்கி
வச்சுப்பட்டைக்கொண்டு நலமானவைக்கொலத் தயிலங்கட்டே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தையைச் சொல்லுகின்றேன்
தேன், தவனையைப் பாம்பு பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளை

யைப் பார்த்து தலை விழும்படி வெட்டி இரண்டு தலைகளையும் எடுத்து செவப்பு சகலாத்துப் பைவைத்து தைத்து ஐங்கோலத் தைலஞ் சேர். (எ-று) (52)

கட்டியே சகலாத்தில் வைத்துத் தைத்துக் குணமாக வரலி ன்கீழ் வைத்துக்குத்து காட்டியே குத்தையிலே வாயும்போகும் நலமாக வதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஆட்டியே யிப்பாக கினைத்தபோது அடைவாகச்செய்து விளையாடிப்பாரு வாட்டியே யவமானப்பட்டுப் போவார் வையகத்தோர் தான்பார்த்து நகை ப்பார்பாரோ.

(பொ-ரை) அந்த சகலாத்தில் வைத்து தைத்து உரலில் வைத்து குத்தினால் வாயும்போகும். உடனே அதை யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு சகல வித்தைகளையு மடிப்பார் (எ-று) (53)

சீலைத்திரைய.

பாடா கர்த்தபந்தான் புணரும்போது பரிவாக வாண்கழு தை வாலுரோமஞ் சீரடா பிடுங்கியதை வைத்துக்கொண்டு சிறப் பானகண்ணில் எரப்புற்றுமீதில் தீரடாகண்டுடைய கொடிதான் ப்பா திறமாகக் கிராணத்திற் காப்புக்கட்டி கூரடாபலி பொங்கல் தூபதீபம் கொடுத்து நீகொடியதனைப் பிடுங்கிக்கொள்ளே.

(பொ-ரை) கழுதையானது புணரும்போது ஆண் கழுதை யின் வால் மயிரைப் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டு கண்விட்டிராத புற்றின்மேல் படர்ந்திருக்கும் கட்டுக்கொடிக்கு இரணத்தில் காப்புக்கட்டி பலி பொங்கல் தூபம் தீபம் இவைகளைக் கொடுத்து கொடியைப் பிடுங்கிக்கொள் (எ-று) (54)

கொள்ளவே வளையமாய்ச் சுருட்டிக்கொண்டு குணமாக ரோமமும் கூடவைத்தே தெள்ளவே தங்கத்தால் வெள்ளியாகத் தண்டி னுட மேலேசுற்றி கள்ளப்பா சுற்றமுன்னே கழியும்பூசிக் கணிவாகச் சாஸ்காள் பூசைசெய்து மெள்ளவே கையதனிலேற் றும்போது மேன்மையாய் சீலையது திரையும்பாரோ.

(பொ-ரை) அந்தக்கொடியை வளையமாட்டி அதில் கழுதை மயிரையுஞ் சேர்த்து தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் தண்டின் மேல் சுற்றி தூலக்காள் பூசை செய்து கையில் போடும்போது சீலை திரையும் (எ-று) (55)

தீவெட்டிஜாலம்.

பாரப்பா வெட்டுண்ட முண்டர்தன்னைப் பத்திருக்கு மிடம் பார்த்து ஊனைவாங்கி நேரப்பா திசைப்பூடு பொடித்துப்போடு நேரானவைங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து தீரப்பா தீவெட்டி தனில ணைத்து திறமாகப் பொருத்திவிளக் கெண்ணெய்வாரு வீரப்பாரா க்காலமனிதர்கு வீராகவருகையிலே சொல்லக்கேளே.

(பொ-ரை) முன்வெட்டுண்ட முடத்தைப் பார்த்து அதின் டாமிசத்தை எடுத்து திகைப்பூண்டு பொடித்துச் சேர்த்து விளக் கெண்ணெய் வாரு, இராக்காலங்களில் மனிதர்கள் வீரப்புடன் வரும்போது (எ-று) (56)

கேளாத தீவெட்டி தரன்விடிக் கெட்டுத்தாவனைவோருமு ண்டமாவர் நாளடாகட்டந்த னோடிப்போகும் நாமென்ன செய் வோமென்று நகப்பாருளுடா யென்னவிதி யிந்தகூத்து சொல் லலா மென்பார்கள் அனைவோருந் தான் ஆளடாயிந்த காலமத்த னுர்போகருட கடாட்சந்தானே.

(பொ-ரை) இந்தத் தீவட்டியைப் பிடிக்க யாவரும் முண்டங் களாகவே காணப்படுவார்கள். அப்போது கட்டங் கலைந்து ஒடிப்போகும். இதைப்பற்றியாவரும் பலவிதமாகப் பேசிக்கொ ள்ளுவார்கள் (எ-று) (57)

பாரப்பா சபைநிலே யிருந்துகொண்டு புண்பான முக்கா ட்டிபோடு நீயும் சீரப்பா நீலகண்டி தியானமோது சீக்கிரத்திற் கொண்டுவருமெட சனிதான் கூரப்பா வெல்லார்க்குங் கொடுக் கச்செய்யீ குற்றம்வரும் நீ பொருத்தியுபுசிக்கவேண்டாம் நேரப்பா போகருட கடாட்சத்தாலேநி/ சயமாய் புலிப்பாணிபாடினேனே.

(பொ-ரை) சபையின் மத்தியி் விருந்துகொண்டு முக்காடு போட்டு நீலகண்டியின் தியானஞ் செய்தால் எட்டணியானவன் சர்வ பொருள்களையும் கொண்டுவருவான். அதை யவருக்குள் கொடு, நீ சாப்பிடவேண்டாம் (எ-று) (58)

மாம்பழ ஜாலம்.

பாடினே னின்னயொரு வித்தைகேளு பரிவான யோழிஞ்சி வித்தைவாங்கி ஆடியேபூக் தயிலமாகவாங்கி அன்பான மாங்களி

தான் சொம்பிலப்பா குடியே கனிந்தபழம் கொண்டுவிந்து சக
மாகப் பிழிந்ததனைத் தோலைக்கிட்டுக் குடியே வைக்கோலக் கருவுக்
கட்டிக் குணமாகத்த தயிலத்தி ஊரப்போடே.

(பொ-ரை) இன்னுமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள்,
எழிஞ்சில் விதையை வாங்கித் தயிலமாக்கி ஒரு மாம்பழம் கனி
ந்ததாய்க் கொண்டுவந்து செம்பில் பிழிந்து அதன் தோலைத்
தள்ளி ஐங்கோலக் கருவைக் கட்டி தயிலத்தில் ஊரப்போடு.
(எ-று) (69)

போடப்பா ஒருநாள் தான் கடந்துவாங்கிப் பொங்கமுடனிர
முதுவந்தி வைத்துக்கொண்டு நாடப்பா சபைக்கிலே விருத்
தொட்டை நலமாக யாவருக்கும் கண்ணிரகட்டிப் பரப்பா குழி
த் தோண்டிவித்தை கட்டுச்சார்வாகச் சலம்வார்த்து கடைமுடி
குடப்பா நாறுநாள் தண்ணீர்வாரு நகமாக நாறுதான் திரை
மூடே.

(பொ-ரை) இப்படி ஒருநாள் ஊறினபின் அரைப் பெட்டை
நீழல் உலர்த்திவைத்துக்கொண்டு சபையில் அதனுடைய கொட்டை
டையை எல்லாருக்குக்காட்டி குழிதோண்டி அதில் அதைக்
டுச் சலம்வார்த்துக் கடைமுடி பிறகு நான்கு தடவைச்சலம்வாரு
நாறுதடவை திறத்துகிறந்துமூடு (எ-று) (60)

மூடவே பின்பாகிக் கொழுந்துமாகி முக்கியமாய்த் தழையா
கிப் பூவுமாகித் தேடவே பிஞ்சாகிக் காயுமாகி தெளிவின் கனி
யாகி மதிரும்பாரு ஆடவே அனைவருக்குங் கொடுக்கச் செபி
அப்பனே காழிகைதான் மூடுகைக்கால கடவே பிதற்குள்ளே
மாமுமாகிக் குணமாகவியாகி பிதருந்தானே.

(பொ-ரை) அந்தக் கொட்டை இலகொழுந்து முதலியவை
விட்டு பூவுமுள்ளதாய் பிஞ்சு, காய் இவைகளோடு கட்டிச் செபி
யாகும் அதை மூடறே முக்கால் நாழிகைக்குள் யாவருக்கும்
காட்டிவிடவேண்டும். இல்லையானால் அது உதிர்த்துபோய்விடும்.
(எ-று) (61)

இந்திரஜாலம்.

தானே தானின்னமொரு ஜாலவித்தை தயவாகச் சொல்லு
கிறே னன்றாய்க்கேளு மானேதான் மாயமென்ற பூனியொன்று

மைதனை பால்வயென்ற கிரியொன்று தேனே தானிரட்டைவா
லானே யொன்று தெளிவான திகைப்பூடு பூசிப்பத்து கொனே
தான் பேய்பிரக்கன் விதைதானப்பா குணமாகச் சென்றிழலம் நி
றுத்துப் போடே.

(பொ-ரை) இன்னுமொரு ஜாலவித்தை சொல்லுகிறேன்
கேள்:—மாயப்பூனையும், பாவையென்னும் கீற்பிள்ளையும் இரட்
டைவாலானையும், திகைப்பூடும், பூச்சி பத்தம் பேய்ப்பிரக்கன்
விதை இரண்டுபலம் நிறுத்துக்கொள். (எ-று) (62)

போடவே புல்லாமணக்கு விதைதானப்பா பொங்கமுடனிர
ண்டு பலம் நிறுத்துப்போடு ஆடவேயிவையெல்லா நறுக்கியப்பா
அடைவாகப் பேய்க்கருப்பஞ் சாற்றிற் போடு நாடவே ஜாமமது
கடந்துவாங்கி நலமாக நிலத்தனிலே புலரப்போடு கடவேயாத
காயின் பால் வாங்கி குணமாக ஒருஜாமமுறப்போடே.

(பொ-ரை) புல்லாமணக்குவிதை இரண்டு பலம், இவைகளை
நறுக்கிப் பூய்க்கரும்புச் சாற்றில் ஒரு ஜாமம்வரைக்கும் ஊறப்
போட்டுப் பிறகெடுத்த உலரப்போட்டு பின் துமம்மட்டிப்பால்
வாங்கி அதில் ஒரு ஜாமம் ஊறப்போடு. (எ-று) (63)

போடப்பா விவையெல்லாம் பரண்டத்திட்டிப் பொங்கமு
டன் பூத்தயில மாகவாங்கி தேட்டப்பா யைய்கோலத் தயிலேறே
தெளிவாகச் சேர்த்துத் யணைப்பாயப்பா தாட்டியாயரைக்கையி
லே ரசமும் வெண்ணெய் சர்வாக வகைவகைக்கு கழஞ்சுபோடு
வாட்டியிலா முப்பூவுக்கழஞ்சு போட்டுவளமாக வரைத்தெடுத்து
கிமிளில் வைப்பே.

(பொ-ரை) இவைகளை யெல்லாம் ஒரு பாத்திரத்தில்போ
ட்டு குறித்தயிலமாக வாங்கி ஐங்கோலத் தயிலத்தைச் சரியாகச்
சேகரித்து ரசம், வெண்ணெய் இவை வகை யொன்றுக்கு கழஞ்
சம் முப்பூவுக்குக் சேர்த்து அரைப்பாய். (எ-று) (64)

வையப்பா ஜாலக்காள் பூசைசெய்து வளமீனை கிண்கிண்கி
தியானமோது கையப்பா ஆரீம் கிரீம் கிளியும் சுவையும் தனிந்த
ஐயும் அவ்வமுள்வக் கட்டி அய்யமின்றி யவ்வடனே கூடுவன்.

தே மடைவான நீலகண்டியம்மாவென்று மையவேலட்சமுரு
செய்ததாயானும் பாங்கானமையதுவு முயிரதாச்சே.

(பொ-ரை) ஜாலக்காள் பூசைசெய்து, ஸ்ரீரீம், கீரீம், கிளி
யும், சவ்வும், ஐயும், அவ்வும், உவ்வும், அவ், கூக நீலகண்டியம்
மா வென்று லட்சமுரு ஜெயித்தால் உமக்கு உயிருண்டாகும்.
(எ-று) (65)

ஆச்சப்பா நீலகண்டி பூசைசெய்து அடைவாகமையெடுத்த
தாட்டகேளு பாச்சப்பா நாலேணியொன்று பாங்காக மேற்போ
டப் படியாய் நிற்கும் விச்சப்பாமையெடுத்து கையின்பேய்த்து
விதமாக மண்ணை யள்ளித்திசையிற்போடு கூச்சப்பா வெகுபடை
கள் வருகுதென்று கூறுவாய் வெகுபடைகள் வருகும்பாரே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் நீலகண்டிபூசை செய்து மயிப்பித்து
இட்டுக்கொண்டு நாலேறி ஒன்றுபோடப் படியாய் நிற்கும், அந்
தமையை எடுத்துக் கையில் தடவி மண்ணையள்ளித் திசைகளில்
போட்டு வெகு சேனைகள் வருகின்றனவென்றால் அநேக படை
கள் வரும் (எ-று) (66)

பாரடி நீலகண்டியம் மாநீயும் பாங்காக நாலேணிதன்னைத்
கொள்ளு சாரடி யென்று நாலேணிதன்னைத் தயவாகச் சொல்லு
நீ கோடுபோடு திரடியந்திரத்திற் சண்டையாகத் தெளிவாகச்
செய்யென்று தியானமோது கூடிபகையெல்லாம் போருமென்
று குணமாகத் தானுரைக்கப் போகும்பாரே.

(பொ-ரை) நீலகண்டியம்மா! நீ நாலேணியைக் கொண்டு
ன்றுடிச் சேர் என்றும் சொல்லிப் பேசி, யந்திரத்தில் சண்டை
செய்யென்று தியானஞ் செய், பகைகளெல்லாம் போருமென்று
சொல்லு அவ்விதமே போய்விடும். (எ-று) (67)

பாரடா நாலேணி மேலேயப்பா பாங்காக வெகுபடைகள்
போகும்பாரு சீரடா வெல்லார்க்குங்கண்ணிற்காணுஞ் சிறப்பாக
யாவருமே புதுமை யென்பார் கூடா மையெடுத்து திகழிட்டு
குணமாக நீலகண்டி தியானமோது ஆடா அந்தரத்திற் சண்டை
யாக அடைவாக நீனைத்து குலாவச் செய்யே.

(பொ-ரை) அந்த நாலேணியின்மேல் அநேக படைகள்
போகும் இது எல்லாருடைய கண்களுக்குத் தெரியும் இதனை

யாரும் புதுமையென்றே சொல்லுவார்கள். பிறகு அந்த மையை
எடுத்து பெரட்டிட்டு நீலகண்டியின் தியானஞ் செய்து அந்தத்
தில் சண்டைபோடுவதாக நீ நினைத்து அவ்விதம் செய்யச்செய்.
(எ-று) (68)

செய்யுமே வானத்தில் முழக்கமெத்த செயலாக வாய்பரி
கள் களைக்கும்பாரு, கையிலே வாளுடனே தண்டைவாங்கிக்கனி
வாகமையூசி வெட்டிம்போது, ஐயமின்றி பொடிபொடியாய் வெ
ட்டிவிசு ஆந்தலைகள் வருமென்பாரறிந்துபாரு, மையிலே கூழ்பா
ண்டத்தடவி வெட்டிமதத்தான ஆணையுடலை யென்பாரே.

(பொ-ரை) அவ்விதமே ஆராயத்தில் திசை முதலியவைகள்
களைக்கும், கையில் வான் துண்டு இனவகளை வாங்கி மையூசி வெ
ட்டிம்போது சந்தேகமில்லாமல் பொடிப் பொடியாய் வெட்டி
விடும் ஆனின் தலைகள் வரும். அதில் பூசினிக்காயை வெட்டினால்
ஆனைத்தலையென்று சொல்லுவார்கள். (எ-று) (69)

பாரப்பா பூசினிக்காய் பூசிவெட்டப் பாங்கான குதிரையுட
தலையென்பார்கள் காரடா கெச்சக்காய் தன்னிற்பூசிக் கடிதாகத்
தான் வெட்டிச் சொல்லக்கேளு ஆடா கோடிபடை பிறந்ததெ
ன்பார் அப்படின மந்திரஜாலந்தான் ஜாலம் நேரடா தலைகளெ
வாமெடுத்துமுறிச்சயமாய்ப்படைகளெல்லாம்போவென்பாரே.

(பொ-ரை) அதைப் பூசினிக்காயில் தடவி வெட்டினால் குதி
ரைத்தலையென்று சொல்லுவார்கள். கெச்சக்காயிற் பூசி வெட்
ட்ட அநேக சேனைகள் இறந்ததென்று சொல்லுவார்கள் இவ்வே
உயர்ந்த ஜாலமாகும். ஆகையால் அந்த தலைகளையெல்லாம் எடு
த்து மூடி போவென்று சொல்லுவாய். (எ-று) (70)

மயேந்திரஜாலம்.

என்னப்பா யிதகெல்லா மறைந்து போருமெனில் நீள்க
ண்ட நாலேணியிவாள் நென்பாகத்திலதத்தை யழித்தபோடு
தெளிவாக கின்னமொரு வித்தைகேளு வன்பாண ஜாலக்காள்
தியானமோதி வன்மான மையெடுத்துக் கையிற்பூசி அன்பாக
மண்ணித்திசையிற்போடு அதைவாகமையாகத்தோற்றும்பாரே.

(பொ-ரை) அப்படி சொன்னவுடனே அவைகளெல்லாம்
மறைந்துபோய்விடும் அதற்கு நீலகண்டியால் ஏணிகொடுப்பான்.

அப்பொழுது பொட்டைக்கலைத்துவிடு. இன்னு மொருவித்தை யைக்கேள். ஜாலக்காளைத் தியானஞ்செய்து மையை யெடுத்துக் கையிலேபூசி மண்ணையள்ளி அஷ்டதிகைகளிலும் போட அது வே மலையாகக் காணப்படும். (எ-று) (71)

பாசடா அஷ்டகுல பர்வதங்கள் பரங்கானமகமேரு கயிலை ப்பா சீரடா பொதிகைமுதல் மலைகள்தோற்றுஞ் சிறப்பாக வதி லிருக்குந் தேவசித்தர் நேரடா முத்தமொடு முனிவர்தாமும் நெ டியவிரூட்சங்கள் துகைவாசல் தானுங்கூடா விதுகளெல்லாங் கண்ணிறேன்றுங் குணமான போகருட கடாட்சந்தானே.

(பொ-ரை) அஷ்டகுல பர்வதங்கள், மகமேரு, கயிலை, பொ திகை இவை முதலாகிய மலைகள் காணப்படும். அவைகளிலிருக் கும் தொனிகள், சித்தர்கள், முத்தர், முனிவர் நெடிய விரூட்சங் கள் இவைகளெல்லாம் கண்ணுக்குக் காணப்படும். போகருடைய கடாட்சமாகும். (எ-று) (72)

சமுத்திரஜாலம்.

தானென்ற மகேந்திரத்தின் ஜாலமாச்சு தயவாகச் சாகரத்தின் ஜாலங்கேளு வாவென்ற மையெடுத்துக் கையிற்பூசி வளவந்தமண் ணள்ளித் திசைபிற்போடு கோவென்ற சத்தசாகர மேரோரோமும் குணமாக முன்காண வருகும்பாரு தேனென்ற தீவாந்திரமெல் லார் திருமாலும் லட்சுமியுந் தோற்றும்பாரே.

(பொ-ரை) மகேந்திரஜாலம் தீர்த்தது. இனி சமுத்திரஜா லம் சொல்லுகிறேன் கேள். அந்த மையை எடுத்துக் கையிற்பூசி மண்ணையள்ளித் திக்குகளில் போடு எழுச்சமுத்திரங்கனும் காணும் படி வரும், தீவாந்திரங்களுெல்லாங் காணப்படும். விஷ்ணுவும், லட்சுமியுங்கூடப் காணப்படுவார்கள். (எ-று) (73)

பாசடா கப்பலொடு படவுதோணி பலமச்சம் நீர்வாழஞ் சாதியெல்லாம் நேரடாசெகத்தோர்க ளெல்லாம்பார்த்து நிச்சய மாயிவனல்லோ தேவனென்பார் ஆரடா சாகரத்தில் ஜாலஞ்சா லம் அன்பான சாலக்காள் வித்தையப்பா தீரடாபோகருட கடா ட்சத்தாலே திரமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) கப்பல், படவு, தோணி, மச்சங்கள், நீர்வாழ் சாதிகள், இவைகளெல்லாம் காணப்படும். இவைகளை உலகத் தவர்கள் பார்த்து இவனல்லவோ தேவன் என்று சொல்லுவார் கள். இது ஜாலக்காளுடைய வித்தையாகும். (எ-று) (74)

சங்கிலிஜாலம்.

பாடியேயின்னமொரு வித்தைசொல்வேன் புரங்காக மையெ டுத்துக் கையிற்பூசி ஆடியே தூல்கயறுசங் கிலிதான்ப்பா அறிய வெட்டிப் பாரைமந்திரவாளுங் கடடியே வாய்மேலே கையைவை த்துக் குணமாகப் பின்னிழுத்துக் கீழேபோடு பாடியே யனைவோ ரும் பார்த்துப் பார்த்து னல்லாக் கிழங்கிலிட்டா வென்பார் தானே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தைசொல்லக்கேள் மையை யெடுத்துக் கையிற்பூசி தூல்கயறுபோல சங்கிலியை வெட்டி மந் திரவாளும் கடிலாய் மேலிங்கையை வைத்து பின்னே இழுத்தபி் போடு அது யாவரும் எல்லாரையும் கிழங்கிலிட்டானென்று சொல்லுவார்கள். (எ-று) (75)

பட்டணஜாலம்.

தானு வின்னமொரு வித்தைகேளு தங்கராக்காலமும் வெ னியிற்சென்று மானுன வேரிடத்தி லிருந்துகொண்டு மைந்தனே மையெடுத்ததுக் கையிற்பூசி வானுன மண்ணள்ளித்திசைபிற்போடு வளமான பட்டணமாய்த் தோற்றும்பாரு தேனான தெருக்க ளொடு தெருவுந் தோற்றந்திறமாகக்கடைவிதி தோற்றும்பாரே

(பொ-ரை) இன்னமொரு ஜாலத்தைக் கேள்:—யாவரும் காணாதபடி ஒரு இடத்திலிருந்துகொண்டு மையை எடுத்து கையி ற்பூசி மண்ணள்ளி திக்குகளில் போடு அப்பொழுது அது மாவ ருக்கும் பட்டணமாய்க் காணப்படும், அதில் தெருவு தெருவாக வும் தெரியும். (எ-று) (76)

பாசடா மனுக்கூட்ட மனத்தோற்றும் பருத்தகோபுரங் கோவிற் குளமுந் தோற்றும் சீரடா வேதியர்கள் விதிதோற்றுஞ் சிறப்பான ராஜமனுசமுஷத் தோற்றும் கூப்பத்திதாக்க கோன்தோ ற்றுங் குணமான சென்னெழுதல் தோப்புந் தோற்றும். சீரடா போகருட கடாட்சத்தாலே விதமாகப் புலிப்பாணிபாடினேனே.

(பொ-ரை) மனுஷன் கூட்டம் அநேகர் தெரியும், பெரிய கோட்டம் கோவில், குளம் இவைகள் தெரியும், பிராமணவீதி, ராஜசமுதம், சதாங்கசேனை, செந்நெல், தோப்பு இவைகளெல்லாம் காணப்படும். (எ-று) (77)

பாடினே இன்னமொரு தொழிலைக்கேளு பண்பான கொடிதனிலைங் கோலஞ்சேர்த்து நாடியேசாம்பிராணி தயிலங்குட்டி ந-ம-சி-வ-ய-ஓம்-சிலீம்-சவ்வும்-ஐயும்-கடியே சர்வபாசாசாக்கு ஷணியென்று குணமாக லட்சமுரு செபித்துத்திருஆடியே யிதை செபித்துத் தூபம்போடே ஆடுவார் புகைபட்ட ஜெனங்கள் தானே.

(பொ-ரை) இன்னுமொரு விதத்தைக் கேள். ஒரு கொடியில் ஐங்கோலத்தைக் கூட்டி சாம்பிராணி தைலத்தையுங்கூட்டி சேர்த்து ந, ம, சி, வ, ய, ஓம், சிலீம், சவ்வும், ஐயும், சர்வபாசா ஆக்ருஷணி என்று லட்சமுரு செபஞ்செய்து தூபதிபங்கொடுக்க இந்தப்புதைபட்ட ஜெனங்களெல்லாம் ஆடுவார்கள். (எ-று) (78)

குறளிலூலம்.

தானென்ற குறளியுட தியானங்கேளு தயவாக ஓம் அவவும் உவ்வு மவ்வும் தேனென்ற ஸ்ரீமுடனே இரீமுங்குட்டித் தெளிவானகிலியுடனே வயநமசியென்று கோவென்ற குறளிரவாயுரீயுங் குணமாகச் சொன்ன தெல்லாம் செய்வாயென்று வானென்ற இந்திரஜால மையைப்பா வகையாகத் தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளே.

(பொ-ரை) இனிக் குறளியானத்தைக் கேள். ஓம், அவ்வும், உவ்வும், மவ்வும், ஸ்ரீம், இரீம், கிலியும், வயநமசி ஓம் குறளி வருவாய் வந்து நான்கொன்னதெல்லாம் செய்வாய் என்று சொல்லி இந்திரஜால மையை எடுத்து (எ-று) (79)

கோகரணஜூலம்.

கோப்பா குறளியைத்தான் லட்சமோதி கெணிதமாய்ப் பலிபூசை நடத்தியப்பா சூல்பா மையெடுத்து விரலிறொட்டுச் சுகமாகக் குறளியைத்தான் தியானமோது வாஸ்பா மேலெங்குத் தொட்டாயானல் வகையாகத் தொட்டவிடங் கிழிக்கவேண்டும் ஆளப்பா செய்வென்று நினைத்துக்கொண்டு அப்பனே தொட்டவிடங் கிழிக்கும்பாடு.

(பொ-ரை) இவ்விதம் லட்சம் உரு கொடுத்து பலி, பூசை இவைகள் செய்து மையை விரலிறொட்டு குறளியைத் தியானஞ் செய்து மேலே எவ்விடங்களிலுந் தொட்டு அப்படி தொட்டவிடம் மெல்லாம் கிழிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அவ்விடமெல்லாம் கிழியும், (எ-று) (80)

கஜகர்ண ஜூலம்.

பாரென்ற கோகரண மிதுதானப்பா பண்பான கெஜகரணஞ் சொல்லக்கேளு சேரென்ற மையெடுத்து விரலிறொட்டு செம்மையாய்க் குறளியுட தியானஞ்செய்து வேறென்ற மிருகாதுத் தொட்டியோது விதமான விருகாது மாடும்பாரு தானென்ற கஜகரண மிதுதானப்பா தயவான போகருட கடாட்சத் தானே.

(பொ-ரை) இதுதான் கோகரணவிததை, இனி கஜகர்ணஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். மையை எடுத்து விரலிறொட்டு குறளி தியானம் பண்ணி இரண்டு காது காளியும் தொட்டால் இரண்டு காதுகளும் ஆடும். இதவே கஜகரணவிததையாகும் (எ-று) (81)

தானியா சாஸிபுடைய தியானங்கேளு தயவான அரிகாவி யாகாசகாளி ஸானியா ஒடிகாளி வீரகாளி உற்பனமாரு சூல கபாலகாளி மூரீயா மோடிதேவி பூமிகாளி முதன்மையாம் ஒங்காளியேயுடைய வானியா மாகாளி போடிகாளி வளமான மந்திரமா காளியென்கேளே.

(பொ-ரை) இனிக் காளியியானங் கேள். அரிகாளி, ஒடிகாளி, சூலகபாலகாளி, மோடிதேவி, பூமிகாளி, ஒம்காளி, ஓம் பிடாரி, மாகாளி, போடிகாளி, மந்திரமாகாளி என்று சொல். (எ-று) (82)

எண்ணவே ஓம்-ஆம்-கோதண்டரூபி டியனிதான் யானி வா கனத்திலேறி வெண்ணவே யாசரொம் சைபகர் மெச்ச விரு தலகை கொடியுடன் இவ்நாளு குழ அண்ணவே வாக்ராகசத்தி கொண்டு அடைவாக வானென்று லட்சமோதிப் பண்ணவே பூசைசெய்து வெள்ளிதோறும் பங்காக செய்தாக்காற் கித்தியாமே.

(பொ-ரை) ஒம், ஆம், கோதண்டரூபி, ஜனிவாகனத்தின் மேலேறிச் சபையார்கள் மெச்சகொடி முதலியவைகள் பிடித்துக் கொண்டு வர ஆங்காசத்தில்கொண்டு வர வென்று லட்சுமரு செலுத்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசைசெய்தால் சித்தியாகும் (எ-று)

(83)

செப்பீடு வித்தை

சித்தியாம் வித்தையொன்று சொல்லக்கேளு செம்பஞ்சபந்தஞ்சு கோல்தானொன்று வெற்றியாய் சபைதனிலே யிருந்து கொண்டு விளையாடுக காளிபுட தியானமோது பத்தியாய் கால மையைக் கோலித்தேய்த்துப் பண்பான செம்பஞ்ச மாடும்பாரு சத்தியா பைத்துபத்தம் லட்சம்பந்தாய் சார்வாக ஜமேடா தாழ்வில்லாதே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள். செம்பஞ்சபந்து ஐஞ்சம், கோல் ஐஞ்சம் இவைகளைக் கொண்டு கைப்பிழை இருந்துகொண்டு விளையாடுகின்ற காளி தியானஞ்சொல்லி சாலமையைக் கோலித்தேய்த்துவிட்டால் செம்பஞ்சம் அநேகம் கபந்தகராக ஆகும் (எ-று)

(84)

எட்டிமுளை வித்தை

இல்லப்பா அறுபத்துநான்கு மோடி இசைத்துக் கொண்டு வித்தச்சாணி வல்லப்பா யின்னமொரு வித்தைகேளு வனமானக் கொடியுஞ் சில கோத்தா கொண்டுகள் சுவத்தினுட தயிலை கூட்டிக் குணமான வையங்கோலத் தயிலஞ்சேரு செழுங்கோல மூன்றைகளை அறுத்திகொண்டு ரெம்ஸ்பா யம்மிடுகே யரைத்திட்டுப் போ.

(பொ-ரை) இத்தச்சாணி அறுபத்து நான்கு மோடி வித்தை சபையாயிற்று இன்னமொரு வித்தையைக்கேள், கொடியுஞ் சிலையை அறு கோத்து எவஞ்சின் தயிலத்தைக்கூட்டி ஐங்கோலத் தயிலத் தையுங் கூட்டுகோத்து இவை மூன்றையும் கருக்கிக்கொண்டு அம்மியில் அரை. (எ-று)

(85)

அரைத்தெடுத்துச் சிமந்தனில் வைத்துக்கொண்டு அடைவாக மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு திரையகம் யங்ணம் இவ் அவாகாவென்று திரையாக லட்சுமரு செலுத்துப்போடு கருத்தடவி

எட்டிமுள்ள தன்னைச் சீலிக் கனிவாக மந்திர மாயிரந்தாரேனாதி
நிறைத்தமகா பூசைபலி பெலக்கச்செய்து நினைவாக முனைபெடுத்
துக் கடாவுவாரேயே,

(பொ-ரை) அவ்விதம் அரைத் தெடுத்து சிம்னில்வைத்து
யநம், யங், வங், சிங்சுவாகா வென்று வட்சமுரு தெடுத்து கரு
வைத்தடவி எட்டிமுள்ளையச் சீலி ஆயி மந்திரஞ்சொல்லி பூசை
பலிமுதலியவை செய்து முனைவை யடிப்பாய். (எ-று) (86)

கடாவுவாய் கடைமுன்னே கடைசில்லாது கனிவாகச் செக்
கடிபி வெண்ணையில்லை அடாவுவாய்யடி சாறுமில்லை யப்பனே
இன்னமொரு முன்னதாகக் கிடாவாவே வஸ்துவது" நிறக்கா
தப்பா. கருவைபுள்ள சூரையது வேகாதப்பா நடாந்யே கொல்
லுலை சுண்ணாம்புச் சூளை நல்லான செங்கல்லின் சூராதானே.

(பொ-ரை) இப்படி செய்தால் ஒருகடைமுன் ஒருகடைநீல்
வாது செக்கடியிலும் எண்ணெயிராது கரும்பாஸில் சாறுமில்
லை, வஸ்துவும் இறக்காது சூராவேகாது கொல்லலுலை சுண்ண
ாம்புச்சூளை செங்கல் சூளை இவைகளும். (எ-று) (87)

தானேதான் பாயானமுன்பு பிணம் வேகாது தயவான மக்க
மடி பிசைவாநிலை தேனேதான் தச்செனும் கன்னன் தட்டான்
தெளிவாகப் பட்டாடை முன் தாக்கிப்போடு மானேதான் பரி
காசி சிணைக்கும் பக்கல் மைத்தனே யடுப்படியில் வேகாதென்
றும் லானேதான் னிதகனெல்லாக் தம்பஞ்செய்யும் வளமான
போதருட சூட்சுதந்தானே.

(பொ-ரை) பிணம், தசன், கன்னன், தட்டான், இவை
முதலியவர்கள் அடுப்பில் ஒன்றும் வேகாதுபடி இவைகளை வெல்
லாம் ஸ்தம்பனஞ் செய்யும் (எ-று) (88)

தானென்ற வெள்ளாவி வேகாதப்பா கோவென்றிசைந்
கனத்தில் ராகி குன்றுங் குணமான உப்படியும் விரையும்பாதம்
தேனென்ற ராகியது குறையும்பாரு தெளிவான மீன்களையில்
மீன் கிட்டாது ஆனென்ற கொட்டணத்தில் நெற்கனெல்லாம்
அப்பனே மகியாது கண்பொரு.

(பொ-ரை) வெள்ளாவி, வேகாது நெற்களம், உப்பளம், இ
வைகளில் செய்தால் அவைகள் ராகிகாணுமல் குறையும், மீன்க

ரையில் மீன், அகப்படாது. நெல்கொட்டணத்தில் மசியாது. (எ-று) (89)

பாடா நாலிகன்னைச் சுட்டகோலும் பண்பான முளை செதுக்கு உகரம்நாட்டி சீரடா வைங்காக்கருவம்பூசி சிறப்பான வெதிரி மலத்தன்னில் தாக்க வீரடா முன்மின்னு மடைக்கும் பாரு விதமாக காரணமாய்ப் போவானையா கூரடா முளைபிடுங்கி நீரிற்போடக் குணமாகு மடித்தெல்லாம் நிவிர்த்திதானே.

(பொ-ரை) நாடியைச் சுட்டகோலும், முளைசெதுக்குக் கு உகரம் நாட்டி ஐங்கோலக்கருவையம்பூசி எதிரியின் மலத்தன்னில் போட மலத்தன்னைப் படைத்துவிடும். உடனே முளையைச் சுத்தில் போட்டிவிட அவையெல்லாம் விர்த்தியாகும். (எ-று) (90)

சண்டை: ஜாலம்.

தானென்ற யிஞ்செடியில் காக்கையென்ற தயவான முளையை யொன் நென்னசொல்லேன் ஊனென்ற விலங்கையிலே குறங்கு முலி புத்தமனை மலேதோறு முன்னென்று வானென்ற விருதுலி வேணமட்டும் வகையாகப் பிடுங்கிவந்து சொல்லக்கேளு. ஆனென்ற யிஞ்செடியில் காக்கைமுலி அப்பனை யொருசாக்கில் கடை மேல் வையே.

(பொ-ரை) காக்கைப்பூண்டு என்கிறமுலிகையும், கொங்கு முலிகையும் மல்களிலெல்லாம் உண்டு. இவ்விரண்டை வேண்டிய வகைக்கும் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து இவையகளை ஒரு சாக்கில் கடை மேல் வை. (எ-று) (91)

வையடா மிலங்கையிற் குறங்கையப்பா வளமான ஒரு சாக்கில் வைத்துப்போடு பையையே யாருக்குங் காணாவிட்டால் பண்பாக விருமரிலே பதித்துப்போடு ஐயோதா நிதன்கொடுமை சொல்லப்போமோ அப்பனை யிருகடை ரீபா மடித்துக்கொள்வார் கையே தம்பியென்று கூப்பிட்டாலும் கடுகிவைத்தானென்று கண்டிப்பாரே.

(பொ-ரை) இலங்கையின் குறங்கு முலிகையை ஒருசாக்கில் வைத்துப்போடு யாருக்குங் காணாவிட்டால் இரும்பில் பதைத்துப்போடு இதனுடைய கொடுமைபயர் சொல்லக்கூடுமோ. இர

ண்டைக்காரர்களும் அடித்துக்கொள்வார்கள். தம்பியென்று கூப்பிட்டாலும் கடுகிவைத்தானென்று சொன்னதாகவே சொல்வார்கள். (எ-று) (92)

மாடன் மந்திரம்.

பாடா நாலிகன்னை மரித்துப்போன பரிவான மனிதரைத் தான் தகனம் பண்ணிச் சீரடா காடாற்று முன்னேதானுஞ் சிறப்பாகக் கரியகிலே பெரித்துக்கொண்டு வீரன வைங்கோலக் கருவவத்தெட்டு விதமாக வாங்கப்போலே மண்டைசிறித் தீராக முகமாகதான் நிதித்ததாகத். திறமுதச் தவாவதனி லெழுதிப் போடே.

(பொ-ரை) விவரத்தின்று இறந்தபோன மனிதனை தகனம் பண்ணிக் காடாற்றுமுன்பே அதுவான் கரியை எடுத்துக்கொண்டு அதில் ஐங்கோலக்கருவையம்பூசி மணியைப் பறி முகங்கரித்தார்போல் கவரலியில் எழுதிவிட. (எ-று) (93)

போடப்பா வெதிரியின்பே நிதித்தாட்டிப் போங்கமுட னுகாச நாடுனுது கூப்பா லட்சமுரு செடுத்தப்போடுவ. குணமான மந்திரத்தான் சொல்லக்கேளு நீர்ப்பா ஸ்மரமோபக தே நலமாக ஒம்பி கவாவென்று ஆரப்பா பூசைபுல் பலக் கச் செய்து அடைவாக மந்திரத்தா னெடுக்கேளே.

(பொ-ரை) எதிரியின்பேரை அதின்கீழ் எழுதி ஆகாயமா டினைத்துத்தொகுவு லட்சமுருசெடுத்துவிடு. அதற்குமந்திரம் ஒம், நமோ பரவசே ஒம், பரி-சுவாகா வென்று சொல்லி பூசையி கொடுக்கவேண்டும். (எ-று) (94)

கேனடா கரீயத் தகட்டிலப்பா கெனிதமாய் மந்திரத்தை யெழுதிப்போடு குடாடா வெதிரியிட பேரைநாட்டுஞ் சுதமான வைங்காய் கொல்கேசர்த்து ஆனடா சுடலையுட கருவங்கட்டி அப்பனை மத்தித்துத் தகட்டிப்பூசி லாண்டா பூவைவிட பலக்கச் செய்து வளமாக மாடனைத்தான் தியானமோடுதே.

(பொ-ரை) கரீயத் தகட்டில் மந்திரத்தை எழுதி எதிரியின் பேரைநாட்டி ஐங்கோலஞ்சேர்த்து கூப்பிட்டு கருவையங்கட்டி எல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து தகட்டிப்பூசி, மாடனைத் தியானஞ் செய். (எ-று) (95)

ஒதியே மாடிகூடதான் கட்டிற்கொண்டு வெள்ளிவான வாகாச மாடிகூடும் வாடியாக கல்லிந்தா விந்தாவென்று வகை யாகச் சொல்லியபின் கல்லுதானும் ஆதியாற் கட்டினமேல் வைத்தாய்னால் அப்போது கல்லதுவு மளவரது பாதியெயோடு கோடி பூதமெல்லாம் பார்த்திருக்கத் தானெறியுங் கல்லுதானே.

(பொ-ரை) கட்டிக்கொண்டு, ஆகாசமாட கலித்தாவென்று சொல்லிய பின்னே கல்லைத்தகட்டினமேல் வைத்தால் பூதமெல் லாம் பார்த்திருக்க கல்லுகளை வாரி எறியும். (எ-று) (96)

தானேதான் மண்ணெடுத்திச் சாலைக் கற்கள் தயவாக மாட் டெலும்பு; செங்கல்முட்டை மாணைதா நவபாண்ட மரிசியுப்பு வளமான மீன்குப்பொடி தீட்டுச்சீலை ஓனேதான் குப்பையொடு கண்டதெல்லாம் வாரியே தானெறிய மின்னந்தன்னில் கோளே தானெதிரிபோ மிடங்களைல்லாக் கொற்றவனே பவனருகே போகும் பாரே.

(பொ-ரை) மண்ணை எடுத்து, சாலைக்கற்கள், மாட்டெலும் பு, செங்கல்முட்டை, நவபாண்டம், அரிசி, உப்பு, மீன்குப்பொ டி தீட்டுச்சீலை, குப்பை இவைகளோடு கண்டவைகளை யெல்லா ம் வாரிவாரி எறியும், எதிரிகள் போகின்ற இடங்களிலெல்லாம் அவைகள் கூடவேபோகும். (எ-று) (97)

பாசடா சத்துருவும் வணங்கி வந்தால் பண்பான மாடிகளை யழித்துப்போடு வீரடாமாடாகீ கல்லைத்தானும் விதமாகத் தா வென்றே கெடுத்துப்போடு சீரடா சாணமிட்டு யெழுதிப்போடு திறமாகச் சக்கரத்தைக் காழுவேயும் கூரடா ஜலந்தரிலே விட்டுப் போடு குணமாக மாடிகளைத்தான் பூசைசெய்யே.

(பொ-ரை) பகைவனுண்ண வணங்கிவந்தால் மாடிகளை அழி த்திவிட்டுக் கல்லைக்கொடுவென்று கேட்டு சாணஞ் செய்து எழு தி சக்கரத்தைக்கழுவி மாடிகளைப் பூசைசெய்ய. (எ-று) (98)

கொள்ளி ஜாலம்.

செய்யவே பின்னமொரு வித்தைகேளு சொன்னகொள்ளி வாயிலுட ஜாலம்பா பையவே சிவவசி பென்றுலட்சம் பாங்கா கத்தான்செயித்துப் பூசைசெய்து உய்யவே அக்கினியைத் துணி

விற்கற்றி யுத்தமனே தகட்டிலட்சதைக் கீழிக் கையவே வயங் காயமைங்கோலந்தான் கனிவாகச் சுடலையுட் கருவும்பூசே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தைகேள். இது கொள்ளிவாய் ஜாலமாகும், சிவவசி என்று லட்சம் உரு செபித்தப் பூசைசெ ய்து அக்கினியைத் துணியில் அன்றி தகட்டில்கீழி அட்சதை போட்டு ஜங்கோலம் சுடலைக்கரு இவைகளைப் பூசுவாய். (எ-று) (99)

பூசியேவெதிரினிட் பேரைநாட்டிப் பொங்கமுடன் பூசித் துக்கொள்ளிவாய்க்கு ஆசியேபந்தெடுத்தித் தகட்டிலைவத்தே யப்பனையிருந்தைக் கொள்ளிதாலும் வாசியேசுத்துருநின் மனை கள்தோறும் வைத்துக்கொளுத்தென்று தியானமோது காசியே கொளுத்துமடா திரியும்பந்து கடிதாகக் கொளுத்திக் கண்டு பாரே.

(பொ-ரை) எதிரியின்பேரை எழுதி பூசைசெய்து கொள்ளி வாய்க்கு பந்து எடுத்து தகட்டிலைவத்து இருதலைக்கொள்ளி ப னைவர்களுடைய வீடுகளைக் கொளுத்தென்று சொல்லி தியானஞ் செய், அதுவும் அப்படியே கொளுத்திவிடும். (எ-று) (100)

மலக்குட்டி.

பாசடா மலக்குட்டி தியானத்தைக் பாங்கான ஓம் இரீம் வாவென்று கூரடாமலக்குட்டிச் சாத்தானென்று குணமாக தூன்வைத்த பூசைகொண்டு வீரடாநான்சொல்லும் வேலைகேட்டு வீணாகமலமுனை வாரியேயும் சீரடாநான்னைத்துவிடத்திப்போடு செய்ப்பிது ராஜபுனி பலக்கச்செய்யே.

(பொ-ரை) மலக்குட்டியின் தியானத்தைக் கேள். ஓம் இரீம், வாகுட்டிச் சாத்தானென்று சொல்லி பூசைசெய்து நான் சொல்லும் வேலையைக் கேட்டு மலக்களை யெல்லாம் வாரிதான் நனைத்த விடத்தல் போடு என்று சொல்லி ராஜபுனிசெய். (எ-று) (101)

மலக்குட்டிஜாலம்.

செய்யவே மந்திரத்தைத்தட்டி உதிரிசு மெல்லமயங்காய மெங்கோலஞ் சேர்த்து வையகத்திற் சுடலையுட் கருவும்பூசே.

வளமாகத்தித்தத் தகட்டிற்பூசிப் பையவே யெதிரிபேர் தகட்டில் நாட்டி பாங்காகமந்திரத்தை லட்சமோது ஐயமின்றிப் பூசை பலிபலக்கச்செய்து அப்பனே மலமெடுத்துத் தகட்டில்வையே.

(பொ-ரை) மந்திரத்தைத் தகட்டிற்போட்டு ஐங்கோலம் இவைகளைச் சேர்த்து சுடுகாட்டுக்கருவையும் சேர்த்து மர்த்தித்து தகட்டில்பூசி எதிரிபேரை தகட்டில்போட்டு மந்திரத்தை லட்சமுரு செபித்து பூசை பலிமுதலியவைசெய்து மலத்தை யெடுத்துத் தகட்டில் வை. (எ-று)

(102)

வைக்கையிலே மலமிந்தா மலகுட்டியென்று வைத்தல்லோ மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து வலக்கையிலே மலமதனைவாரிக் கொண்டு அடைவாக நீரினைத்த விடங்கள் தோறுஞ் சொக்கையிலே தகட்டுத்துக் கழுவிப்போடு சொருசாகப் போகுமடா தீர்க்கமாக உக்கைலேரி துவல்லோ வுலகபேத முத்தமனே மலக்குட்டிச் செய்கைதானே.

(பொ-ரை) வைத்து ஒமலக்குட்டி மலம் இந்தர் என்று சொல்லி மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து பிறகு வலது கையில் மலத்தைவாரி, நீரினைத்த விடங்களெல்லாம் சேர்த்துத் தகட்டை எடுத்துக் கழுவிவிடு இதுவே மலக்குட்டியின் செய்கையாம். (எ-று)

(103)

கவச மந்திரம்.

தானேதான் கவசமொன்று சொல்லக்கேளுநயவாக நீங்காரம் வெள்ளிமுட்டில் மாணேதான் இம்-உம்-கம்-ரடகாங்-சிங் என்று மைந்தனே யாபிடாகினி மாங்கினி ஊனேதான் விஷ்ணு சகோதரி சர்வாணியுமைதேவி பராசத்தி நவகியென்று கோனேதான் லட்சமுரு செபித்துப்போடு கொற்றவனே சத்திசிவ பூசைசெய்யே.

(பொ-ரை) கவசமந்திரமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள்:— நீங்காரம், இம், உம், கம், ரடகாங், சிங் என்றும், ஆபி, டாகினி, மாகினி, விஷ்ணுசகோதரி, சர்வாணி, உமை, தேவி, பராசத்தி நவகி என்று வெள்ளிக்கிழமைகளில் லட்சமுரு செபித்து சத்தி பூசை சிவபூசை இவைகளைச் செய். (எ-று)

(104)

செய்யடா தியானமிட்டு விபூதிபூசிச் செகதலத்தி லேவல் முதல் பிசாசபூதம் பையவே புதையிலே வேர்பிடுங்கிப் பகர்த்த கருத்தடவிச் சக்கரங்கல்லாட்டல் நையவே பார்வையுடன் குறனி கூட்டி நலமாக மற்றுள்ள குனியங்கள் கையவே கல்லெறிக்கு நீக்குமப்பா கனிவாக மந்திரத்தை எழுதிக்கட்டே.

(பொ-ரை) தியானஞ்செய்து விபூதியைப்பூசி, எவல், பசாசு, பூதம், இவைகளுக்கு வேர்பிடுங்கி கருவைத்தடவி சக்கரத்தில் கல்லாட்டில் பார்வை, குறனி இவைகளைக்கூட்டில் மற்றுமுள்ள குனியங்கள் கல்லெறி இவைகளை நீங்கும். ஆனால் மந்திரத்தை எழுதிக்கட்டுவாய். (எ-று)

(105)

ஒண்டிமுலிகை.

கட்டப்பா முலியொன்று சொல்லக்கேளு கனிவாக வொண்டியுட முலிக்கேதான் கிட்டப்பா அமாவாசைக் கிரானகாலங்கிரு பையுள்ள அருக்கனானேதொன்றால் கெட்டப்பா பொங்கல்பலி பூசைசெய்து நேராக வேலெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டால் பட்டப் பார்வை முதலெதுவானாலும் பரத்திலணுகாமல் கன்றுபோமே.

(பொ-ரை) ஒரு முலிகையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்:— ஒண்டிமுலிகைக்கு அமாவாசையிலாவது கிரானகாலத்திலாவது காப்புக்கட்டி ஞாயிற்றுக்கிழமையிலாவது காப்புக்கட்டி, பொங்கல் பலி பூசை இவைகளைச் செய்து வேர்பிடுங்கி கட்டிக்கொண்டால் பார்வைமுதல் யாவர் தீரும். (எ-று)

(106)

பார்வைமை.

போம்ப்பா ஆமையொன்று மணத்தலனை யொன்று பொங்கமுடன் கோழியுட முட்டை யொன்று தாமப்பா புதைத்தெலும்புபலந்தான் ரெண்டு தயவாநாசலது பலந்தான் ரெண்டு நாமப் பாலிலவாகை விதைதானப்பா நாயக்கே பலமிரண்டு நிறுத்தப் போடு ஆமப்பா றுக்கொடிதான் வறுகன் மூன்று அண்டவாகப் கூத்தயில மாகவாங்கே.

(பொ-ரை) ஆமையொன்று, தலையொன்று, கோழிமுட்டையொன்று, புதைத்த பிண எலும்பு இரண்டு புலம், சயம் இரண்டுபுலம், நிலவாகைவிதை இரண்டுபுலம் முதல்கொடி மூன்று வகாகவெடை இவைகளை பெல்லாம் தலையிற் வாங்குவாய். (எ-று)

(107)

வாங்கியே தயிலத்தை யெடுத்துச்சொண்டு வன்மர்ன் குழி யம்மிதன்னிற்போடு தாங்கியே யஞ்சனக்கல்வறாக னென்றுதான் போடு ஆள்காட்டி முட்டைகெய்பிற் பாங்கியே கொஞ்சமது கூடவிட்டுப் பரிவாகவொரு சாமந்தர்னதைத்துக் காங்கியே சீயி ழில்வைத் தனுமா நக்குங் கணீவாக அஞ்சனிக்கும் பூசையேயே

(பொ-ரை) அந்தத் தயிலத்தை கல்வத்திலிட்டு அஞ்சனக்கல் வறாகனென்று ஆள்காட்டி குருவிமுட்டை கெய் கொஞ்சம்கூட விட்டு ஒருசாம மறைத்து சிமிளில்வைத்து அனுமாருக்கும், அ ஞ்சனேதவிக்கும் பூசையே. (எ-று) (108)

செய்யப்பா மையெடுத்துப் பார்க்கும்போது செயலானக் ளவுமுதலேவையப்பா வையப்பா தொழில்முற்றயர் தெய்வபூதம் வளமான சோச, ராட்சதகணங்கள் மையப்பா மோடிதானொரு வன் செய்தால் பாங்காகயவன் செய்கைதோற்றமாகநுங் கையப் பாடிதுபார்வை மைதான்ப்பா தனிவாக சொல்லுமடா கருத் தாய்த்தானே.

(பொ-ரை) அந்த மையைப் போட்டுப்பார்க்கும்போது, ச ளவு, எவல், தீவமுறை தெய்வம், பூதம், பிரசா, ராட்சத கணங் கள், தோன்றும் மேற்படி வித்தை தெரியவரும் ஆகையால் இவ் பார்க்கை மையாகும். (எ-று) (109)

அவை மட்டக்கம்.

தானே தானின்னமொன்று சொல்லக்கேளுதயவாக அவை யடக்கம் அங்கமடக்கமானே தானங்கமேற் பங்கமடக்க மைந்த டன் வழியடிக்கச் சுவாகாவென் கேட்டுனதான் தலிணி பிட்டக் கிழங்குக்கப்பா கொற்றவனே யடுக்கநான் காப்புக்கட்டி வானே தான் பொங்கயலி பூசைபிட்டுவாமர்னமர்திரமாபிரந்தானே

(பொ-ரை) இன்னுமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள். அவை யடக்கம், அங்க அடக்கம், வழியடிக்கச் சுவாகா வென்று சொல்லி தண்ணீர்விட்டான் கிழங்குக்கு ஆதிவார்த்தில் காப்பு கட்டி பூசைபலி செய்த மர்திரத்தை ஆபிரம் ஒரு செடிப்பாய். (எ-று) (110)

ஒதியே பிடுங்கிமுன்கருவைப்புகி ஒகோகோதாவுயில்மித் த்திக்கொண்டு சோதியேவணமது வயதிறேது சுறுக்காக மர்திர

த்தை யோதனில்லு ஆதியேயவணமது வெட்டுகும்பாரும் அந்தி ரத்திற் செல்லாது அதிதனித்தை வாதியேபோகருட கடாட்சத் தாலே வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) நிறகு அந்தவேரைப் பிடுங்கிக் கருவைப்புகி கர லடியில் பிடித்துக்கொண்டால் வெட்கமுண்டாகும். இந்தவித்தை அந்தரத்திற் செல்லாது. இது போகமுனிவர் கடாட்சமாகும். (எ-று) (111)

பாதாள அஞ்சனம்.

பாடினே னூசியொன்று காத்தமீலம் பண்பான ஆமைக் கில் மஞ்சளப்பா ஆடியேவேசிகை வெற்றிலையுங்கூட அடைவான் செங்கழுநீர் வேருமையா நாடியேதலைமஞ்சள் மாவுங்கூட்டு நீல மான கோரோசனை குங்குமப்பூ கூடியேவகைவகைக்கு விராக னென்று குழியம்மிதனிவரைக்க வகையைக்கேள்.

(பொ-ரை) ஊசிக்கார்தம், நீலம், ஆமை, கைமஞ்சள், தேவ டியான் கைவெற்றிலை, செங்கழுநீர்வேர், தலைமஞ்சள், மாவுக்கோ ரோசனம், குங்குமப்பூ, இவைகள் வகைவகைக்குவிராகனென் னொன்று கல்வத்தி லுடைக்க வகையைக்கேள். (எ-று) (112)

கேளடா மாட்டென்ற புறவின்றத்தம் கெணிதமாய் பொன் றறுத்துக் கூடவாரு. குளடாசெவந்த பீசுவெண்பெய்யுப்பா சீக் மாக விராகனது பனிரெண்டாகும் காளடா மூன்றுகாளரைத்தெ டித்து நாயகனே சிமிழில் வைத்துக்காளிமுன்னிலவாண்டா புதை த்தெடுப்பாய்நாண்டாடாகும்வளமானபுழுக்குடன்சவ்வாதுசேரே.

(பொ-ரை) மாடப்புறவின் ரத்தத்தையும்கூட வார்த்து வெ ன்னொய் பன்னிரண்டு வராகனெடைபோட்டு மூன்றுநாள் அ ரைத்தெடுத்து சிமிளில் வைத்து காளிமுன்னில் புதைத்து எட்டு நாளான பின்பு எடுத்து சவ்வாது புறகு இவைகளை அத்துடன் சேர். (எ-று) (113)

சேரப்பா வகைவகைக்கு விராகனென்று சிராகழத்தித் தி மந்திரந்தான் பாடிப்பா சர்வலோக லசிகரி தீமென்று பண்பாத யாபிரத்தெட்டுஞ் செதித்து சேரப்பா திலகமிடு புறவுப் பெண்கள் நிச்சயமாய்க் கேட்டதெல்லா மிவராய்பா கூறப்பா புன்கெயில்லா நசித்துபோகும் குற்றமொன்று பிடுங்கியபா ஜெகத்தில் தானே

(பொ-ரை) வகைக்கு வராகனெடை பொன்று சேர்த்து மர்த்தனஞ்செய்து சர்வலோகங் கிரிம், ஓம் என்று ஆபிரத்தெட்டு உரு செபித்து திலகமிட புருஷர்களும் பெண்களும் கேட்டவைக னெல்லாவற்றையும் கொடுப்பார்கள். விரோதங்கெல்லாம் ஒழிந்து போகும். குற்றம் ஒன்றுமில்லை. (எ-று) (114)

தானப்பாவேர் வெடித்த பலர்வின் கொட்டைதான் கருக் கிவிராகனிடை பத்ததாகும் தேனப்பா அஞ்சன பாஷாணமென்று தெளிவாகக் குழியம்மி தன்னிற்போட்டு வானப்பா விளக்கெண்ணெய் தன்னிலாட்டு வளமாக வொருசாம மறைத்தபின்பு கோனப்பா சிமிழில்வைத் தஞ்சனிக்குங் குணமான வனுமராக் கும் பூசைசெய்யே.

(பொ-ரை) வேர்ப்பலாக்கொட்டையைக் கறுக்கினது வராகனெடை பத்து அஞ்சன பாஷாணமொன்று இவைகளைக் கல்வத்திலிட்டு விளக்கெண்ணெய் வார்த்து ஒருதாம மறைத்து சிமிழில் வைத்து அனுமார்க்கும் அஞ்சன தேவிக்கும் பூசைசெய்ய. (எ-று) (115)

செய்தபின்பு கையிலிட யெவரும்பார்க்கச் செகத்திலுள்ள நிகிகெல்லாவ் கண்ணிற்கானும் எய்தபின்பு வேண்டியதை யெடுத்துக் கொள்ளு இதமாக இகபரத்துக் குதவியாகும் உய்தபின்பு நாழிகைதான் பாதாளத்தி லுத்தமனே நிகழமுன்னாகுமாதம் வைத்தபின்பு யிம்மைதா னுருதிமெத்த பார்த்தவருக்குப் பலனுண்டு பலிக்கும்பாரே.

(பொ-ரை) அதை இட்டுக்கொள்ள சர்வநிதிகளும் தோன்றும், அப்போது வேண்டியதை எடுத்துக்கொள். இது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவியாகும். இம் மையானது பழகப் பழக உறுதியாகும். (எ-று) (116)

குறிசொல்ல.

பாரடா ஆடையொட்டி சமுலமப்பா பண்பானவின்நிடர் தீஞ்சமுலி சேரடாகருச்சிலே யிர்தமுன்றுஞ் செம்மையாய்க் கருக்கியல்லோ மைபொலாட்டி சேரடாகடையென்றதிலிஞ்சேர்த்துச் செவ்வியதாய ரைத்து சிமிழில்வைத்து வீரடா அனுமாரைத் தியானஞ்செய்து விதமாகத்திலகமிட்டுக் குறிதான் சொல்லே.

ஆடையொட்டி சமுலமும் நின்றிடம் தீய்ந்த மூலிகையும், கருச்சிலையாகிய இர்தமுன்றையும் கடலைத் தயிலத்தைச்சேர்த்து அரைத்து சிமிழில் வைத்து அனுமாரைத் தியானஞ்செய்து மையிட்டுக் குறி சொல்லுவாய். (எ-று) (117)

சொல்லப்பா அஞ்சனதேவிபுத்திரா சொருசான வாய்வுமைந்தா புருஷருபாவல்லவா அனுமந்தா ராமதூதா வந்துகுறிசொல்லென்று வணங்கிக்கொள்ளு இல்லப்பா நீனைத்தெல்லாஞ் சொல்லாப்பாரு என்னசொல்வேனுமனுட குறித்தான்மைந்தா நல்லப்பா போகருட கடாட்சத்தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) அஞ்சனதேவி புத்திரா வாயுமைந்தா! புருஷருபாவல்லவா! அனுமந்தா! ராமதூதா! நீவந்து குறிசொல்லு என்று வணங்கிக்கொள். அப்போது அவர்நினைத்த எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லுவார். இதுபோகருட கடாட்சத்தால் புலிப்பாணி பாடினேன். (எ-று) (118)

ஈழேறு

பாடியேயிடொன்று சொல்லக்கேளு பண்பான அடைக்கலாக் குருவியான்தான் ஆடியேயிடித்துவந்த பானத்தைத்து அதின்வாயிலுசியென்ற கர்ந்தெவள்ளி கடியேவாயை நீ தைத்துப் போட்டு நுணமான சிறுடாண்ட மதிலேவிட்டு பாடியே வஸத்து வொரு பாடிதான்வார்த்து நலமாகவாய்முடிச் சிலைசெய்யே.

(பொ-ரை) ஈடுசொல்லக்கேள்: ஆண் அடைக்கலாக் குருவியிடித்துவந்து அபானலாயைத்தைத்து அதின்வாயில் ஊசிக்கார்தம் வெள்ளி இவைகளைப்போட்டு வாயையுத்தைத்து ஒருசிறிய பாண்டத்தில் வைத்து ஒருபடி கள்வார்த்து வாய்முடி மண்சிலை செய். (எ-று) (119)

செய்தபின் படுப்பேற்றித் தீயைமுட்டி சிறப்பாக ஒருசாதி விரகினுலே வைத்துபின் பற்றியபின் பெய்த்துக்கொண்டு வளமான குழியம்மி தன்னிற்போட்டு கொய்தபின்புசோமமுட னஸ்தித ன்ளிக் குலவுமாக் கொடியும் ஊய்த்தவையித்தும் பைதபின்பு சமுலவண்டு யின்னந் பூச்சிப் பருத்த குழியாண யிந்திகோபந் தானே.

(பொ-ரை) பிறகு அதை அடுப்பில்வைத்து ஒருசாதி விறகி
னால் எரித்து வற்றினபின் எடுத்துக்கொண்டு கல்வத்திலிட்டு மயிர்
எலும்பு இவைகளைத் தள்ளி மாவும், கொடியும் ஊமத்தை விதை
யும், சுழல்வண்டும், மின்னல் பூச்சியும் குழியானையும் இந்திரகோ
பழம் (எ-று) (120)

தானென்ற தொட்டாக்கால் வாடிவேறுந் தயவானநாயுருவி
கையான்வேருந் தேனென்ற திகைபூடு பூச்சியுப்பா திறமாகவகை
வகைக்கு விருகனென்று கோனென்ற சுப்புலியு மீயுங்கடக் கொ
ற்றவனையாடை யொட்டி ஐவிரல்களுக்கு வாநென்ற பேய்
கறுப்பஞ் சாற்றினாலே வகைவகைக்குச் சரியிடையாய்விட்டு
ஆட்டே.

(பொ-ரை) தொட்டாற் சுருங்கியும், நாயுருவி கரிசலாங்க
ண்ணி இவைகளின் வேரும் திகைப்பூண்டும், பூச்சியும், வகைக்கு
வராகனெடை ஒன்றும் சுப்புலியும், ஈயும் ஆடையொட்டியும் ஐ
விரல்களுக்குச் சரியெடை பேய்க்கரும்புச் சாற்றால் அரைப்
பாய் (எ-று) (121)

ஆட்டப்பா குளிகையது துவரைபோலே அப்பனெசெய்து
நீ நிழலுலர்த்தி நாட்டப்பா மந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு நமோ
இங் இங் கிங் சிங் சவாகாவென்று மாட்டப்பா விர்துவிட்டுக்
குழைத்துநீயும் மங்கையருக் துருசுவையில் தாம்பூலத்திற் கூட்ட
ப்பா மங்கையர்கள் விரகமீறிக் கொம்பனை வார்தாமணைய வரு
வார்பாரே.

(பொ-ரை) துவரையைப்போல மாத்திரைசெய்து நிழலுல
ர்த்தி வைத்துக்கொண்டு நமோ இங், இங், கிங், சிங், சவாகாவுள்
று மந்திரஞ் சொல்லிவிர்து விட்டுக் குழைத்து அறுசுவைப் பத
ர்த்தத்துடன் கலந்து பெண்களுக்குக் கொடுத்து விட்டால் அவர்
கள் மனம்த விகாரம்மீறி வருவார்கள். (எ-று) (122)

பி ரி வு.

பாடபா பிரிவுசெய்யுங் குளிகையொன்று பாடுகிறேனன்று
கச் சொல்லக்கேளு வாரடாசெத்தாடு வண்ணிப்பபா வளமான
விடத்தாலம் பட்டைகட்டி நீரடாதண்ணிர் விட்டதைத்துமை
போல் கினைவாகத் துவரைபோற் குளிகையென்று கூடா நீனைத்

தவுடன் முறித்துபோகுங் கொற்றனனே யதுசுவையில் தாக்கிப்
போடே.

(பொ-ரை) பிரிவுசெய்யுங் குளிகையொன்று பாடுகிறேன்,
செத்த ஆட்டு உணியையும்விடத் தேர்பட்டையையும் தண்ணீரா
லரைத்து துவரைபோல் மாத்திரைசெய்து அறுசுவையில் கொடு
க்க நீனைத்தவுடன் முறித்துபோகும். (எ-று) (123)

வசியம்.

போடவே யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு புகன்றபொன்
னாரை மூலம்வாங்கி ஆடவே கருக்கியதை நிழலுலர்த்தி அப்ப
னே குழித்தபிலமாகவாங்கி கடவே குழியம்மி தன்னின்விட்டுக்
குக்குடத்தின் வெண்கருவுங் கூடவிட்டுச் சாடவே மரக்கொடி
யும்புறமும்பூம் தக்ககோரோணையும் வகைக்குவொன்றே.

(பொ-ரை) இன்னென்று சொல்லுகிறேன் கேள். பொன்
னாரை வேரை எடுத்து நிழலுலர்த்தி குழித்தபிலமாக வாங்கி
கல்வத்திலிட்டு கோழிமுட்டையின் வெள்ளைக் கருவையுங்கட
விட்டு மரக்கொடி, புதுகு, பச்சைக்கர்ப்பூம், கோரோசனம் வ
கைக்கு ஒரு வராகனெடை. (எ-று) (124)

ஒன்றான வகைவகைக்கு விருகனென்று ஒழுங்காகத் தான
ரைத்துச் சிமிளில்வைத்து நன்றாகத் திலகரிடப் புருஷரெல்லாம்
நாயகியாள் கேட்டதெல்லா மீவான்பாரு ஒன்றாகவளர்வது வீ
சல்காப்பார் உனக்கடிமையாயல்லோ வேகெசெய்வார் பன்றாக
வவனையேகாணுவிட்டால் பதறுவான் சிணங்குவான் கோபிப்
பாளே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் கேர்ந்து, அரைத்துச் சிமிளில்வைத்து
திலகரிடப் புருஷர்களுெல்லாம் பெண்காதிகள் கேட்ட பொரு
ள்களை எல்லாங் கொடுப்பார். அவர் வாரையும் காவல் செய்
வார் அவனைக் காணுவிட்டால் பதறியும் சிணங்கிடும், கோபித்
து மிருப்பான். (எ-று) (125)

வேறுமொரு விதம்.

கோவிதமா யின்னமொரு மார்க்கம் கேளு குணமாய்புள்
லாமணக்குச் சமூலம்வாங்கி ஆவிதமாய்மாதவிடாய் மூன்று நா
ளும் அப்பனே கட்டிவைத்து நாலாநாளில் தாவிதமாய்மாத்கொ

யும் வருகின்ற தனியாக முன்சிலை வருகின்ற பூவிதமா யவணீரா லைத்து பைபொல் பொங்கமுடன் துவழைபோற் குளிகை செய்யே.

(பொ-ரை) இன்னுமொருவிதம் சொல்லுகிறேன் கேள்:— புல்லாமணக்கு சமுலத்தை எடுத்து மாதவிடர்பாண மூன்றுநா ளும் அஞ்சல் வைத்துக்கட்டிக்கொண்டு நூது நான்காநாளில் மரக்கொடி ஒருவராகவென்ப முன் சிலை வராகவென்ப அவரு டைய சிறுநீரின லைத்து துவழைபோல் மாதவிடரைச் செய். (ஏ-று) (126)

செய்யப்பா-குளிகையது தாம்பூலத்திற் செயலான வறு சுவையி னன்னப்பூலில் வையப்பா கொடுத்தவுடன் மயங்குவார் கள் வானுதலார் தாம்பிரியார் மறுமுகம் பிரார கையப்பா மகிழ்வாக மருவி வாழ்வார் கடன்வாங்கித் தான்கொடுப்பா ரே வலானாய் ஐயனே யவர்பிரிபுச் சிந்தைசெய்வா ரப்பனேஇனிபிரி யுங் குளிகையாட்டே.

(பொ-ரை) இதில் ஒருமாத்கிடை தாம்பூலத்துடனாவது அறு சுவையிலாவது அன்னப்பூலிலாவது கொடுத்தவுடன் எங்குவா ர்கள் பெண்கள் பிரியமாட்டார். வேறுமுகம் பிரார, இன்னும் வேண்டிய பொருள்களைக் கடன்வாங்கியாவது கொடுப்பார். (ஏ-று) (127)

பெண்பிரிவுக்குக் குளிகை.

மாட்டா பெண்பிரிவுக்கெல்லாமைந்தனை கடுகோடு மயா னச்சாம்பர் கூட்டா குடிபோன வீட்டின்மண்ணுரி குணமான வருக்கனிலாவேளை நாட்டா கர்த்தபுத்தான் புரண்டமண் னும் நலமான தச்சுனிலிசு கிறுபுஞ்சுற்றி ஆட்டா முய்யுதை மிதித்தமண்ணு மப்பனே மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேள்.

(பொ-ரை) பெண்கள் பிரிவுக்கெல்லாம் கடுகுமாயனச் சாம்பர் குடிபோன வீட்டின்மண், ஆதிவர்த்தில் கருதை புரண்ட மண், தச்சுன் நலமிகிற முச்சந்திமண் இவைகளைச் சேர்த்து. (ஏ-று) (128)

கோடா ஓம்-ஸ்ரீம் பிரிபக்சிநெய்ந்து கெணிதமுடனிரு ன்ருட பேருந் பிசு குண்டாவமதாய மரைத்துப்பூசி சுறுக்காக

மந்திரமாரிந்தானேதி வானடா சீலையிலே வைத்துக்கட்டி வள மாக பூசைசெய் திறப்பின்முன்பில் கேளடா வைத்துவிடு இருவர் தாமும் கொற்றவனே பிரிபட்டுப் போவார்பாரே.

(பொ-ரை) ஓம், ஸ்ரீம், பிரிய நகிரகி என்று இரண்டு பேரு டைய பேரைமாறி ஐங்காயம் அரைத்துப் பூசி, ஆமிரம் உரு செ பித்து சீலையில் வைத்துக்கட்டி பூசைசெய்து கதவின் முன்னே வைத்துவிட்டுவக்கால் இருவரும் பிரிந்துபோவார்கள். (ஏ-று) (1)

தானுபூஷி.

பாப்பா சந்தனமுற் தேற்றுவனவித்துப் பண்பான பூமி சர்க்கரையின் மூலஞ் சேர்ப்பா பூனியென்ற காலின் வித்துஞ் செயலான முருங்கைவேர்ப் பட்டைகூட்டி கூர்ப்பா வகைவகை க்கு விராகவென்று கொற்றவனே தானைத்துத் தேங்காய்ப் பாலில் தீப்பா சினிசர்க்குரையுத்தானுந் திரமாகக் குடிப்பாவி ராறுரானே.

(பொ-ரை) சந்தனம், தேற்றுகொட்டை, பூசர்க்கரைக்கிழ ங்கு, பூனைக்காலிலித்து, முருங்கைவேர்ப்பட்டை இவைகள் வகை க்கு இரண்டு வராகவென்ப எடுத்துத் தேங்காய்ப்பாலில் அரை த்து சினிசர்க்கரை சேர்த்து 12-நாள் குடிப்பாய். (ஏ-று) (130)

ஆமடா குடித்துவரத் தானுபூஷி அப்பனே விரியந்தான் வினையும்போது தாமடா குடுகள்தான் தனியும்பாரு தளதளப் பாய் தேதமது காத்தியுண்டாம் வாமடா பெண்தனைத்தான் புண ர்த்தாயானல் வளமான மன்மதனே விவனென்பார்கள் வாமடா போகருட டாட்சத்தாலே நலமாகப் பூசிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இவ்விதம் குடித்துக்கொண்டுவந்தால் விரியம் விர்த்தியாரும், குடுகெல்லாம் தனியும், தேதம் தேஜாடையும, ஸ்ரீபோகஞ் செய்தால் இவன் மன்மதனே வென்று சொல்லுவார் கள். (ஏ-று) (131)

வஸ்து பாண்டமுடைய.

பாடியே பின்னமொரு வித்தைக்கேளு பதிவான சாறிய முறும்பட்டை நாடியே கொணர்ந்துகஞ்ச சீலையிற் நாயகனே கானிகோயில் முன்பில்வைக்க ஆடியே பாணியெல்லா முடையும்

பாரு அடைவாத லிற்காது லெட்டுப்போருந் கூடியே எடுத்தெறி
ந்து போட்டாயானால் குணமாகப் பாணையது விளையும் பாரே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தை சொல்லுகிறேன் கேள்.
சாழியும் ஊருகின்ற பட்டையைக் கொண்டுவிடுத்து கருச்சிலைசுற்றி
காலிகோயிலின் முன்னவக்க, பாணையெல்லாம் உடையும் அதிலு
ல் லிற்காமல் கெட்டுப்போகும். உடனே வைத்ததை எடுத்துப்
போட்டுவிட்டால் பாணை உண்டாகும். (எ-று) (132)

வினாவி கேட.

வினாவுகெடக் கொடுவேலிக் காப்புகட்டி விதமாகத் தா
மொன்று வட்சமோது தளவாகக் கலசத்தில் வைத்துமுடிக்க கனி
வாகக் கருக்கட்டி காடுசென்னல் விளைபெருகுங் கொடுகாலும்
கன்னல் லாழை விதமான தென்னம்ச் சொல்லே தோப்பும் அளவு
பெறவைக்கவெல்லாம் பலனும் வேன்று அப்பனே யெடுத்தெறிந்
தாற் பலனுண்டாமே.

(பொ-ரை) வித்திரமுலச்செடிக்கு காப்புகட்டி வட்சமுரு
செயித்தி அதைக் கலசத்தில் வைத்துமுடி கருக்கட்டி அவ்வவ்
விடங்களில் வைக்க விளைவுகெடும், கோலிவிட்டுப்போய் உடனே
அதை எடுத்துப்போட்டு விட்டால் பலனுண்டாகும். (எ-று) (133)

வினாவு பெருத.

ஆமடா நாபுருனி காப்புகட்டி அப்பனே ஸ்ரீமென்று வட்ச
மோதி தாமடா காடுசென்னல் கரும்பு வாழை தயவான் கொடி
க்காலுந் தென்னத்தோப்பும் வாமடா வைங்கோலக் கருவும் பூசி
வளமாகக் கலசத்தில் புதைத்தாயானால் நாமடா யிதகவெல்லா
மதிக்காமாகும் நலமான பேர்கருட கடாட்சத்தாலே.

(பொ-ரை) நாபுருனிச் செடிக்கு காப்புகட்டி பூசும் என்று
வட்சம் உரு செயித்து காடு, சென்னல், கரும்பு, வாழை, கொடி
கால், தென்னத்தோப்பும், ஐங்கோலக்கரு இவைகளைப்பூசி கலசத்
தில் புதைத்தாயானால் இவைகவெல்லாம் அதிகமாகும், இதோடா
கருடைய கடாட்சமாகும். (எ-று) (134)

பூசிப்பைசாசு வினோதம்.

நானு சொரிதவனை பிடித்துவந்து தயவாக சாம்பிராணி
வேணமட்டு மானு அந்நவாபிற் சொல்திவைத்து வைத்தனே

புகைபூரத் தலைக்குட்டி வாளுன மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கி
வளமான சாம்பிராணி யெடுத்துக்கொண்டு ஆனான தலைமஞ்சங்
கொடியுங்கூட்டி அடைவான சாம்பிராணி புகையும்போடே.

(பொ-ரை) சொரித்தவனையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து
வேண்டியவரைக்கும் சாம்பிராணி அதின் வாயில் வைத்து புகை
பூரத் தலையைக் கீழ்ப்பக்கமாகக் கட்டி ஒரு மண்டலங் கழித்த
பிறகு வாங்கி அந்தச் சாம்பிராணியை எடுத்துக்கொண்டு தலை
மஞ்சங் கொடியையுஞ் சேர்த்து சாம்பிராணிப் புகையையும்
போடு. (எ-று) (135)

போடப்பா புகைபிடிக்க பிசாசுபூதம் பொங்கமுள்ள தே
வரோடு முனிகருப்பன் நாடப்பா பிர்மராட்சதனுஞ் சாத்தான்
நலமான லாடன் சப்பாணியின்னுங் கூடப்பா ஒமென்று போட்
டாயானாற் கொற்றவனே தலைவிரித் தாடும்பாரு ஆடப்பா பேரு
ருஞ் சொல்லுமையா அப்பனே புகையினுடபெருமைதானே.

(பொ-ரை) அந்தப் புகையைப் பிடிக்க பைசாசு, பூதம்,
தேவர், முனி, கருப்பன், பிர்மராட்சசன், சாத்தான், லாடன்,
சப்பாணி இவைகளுக்குப் ஒம் என்று போட்டால் அவைகளெல்
லார் தலைவிரித்தாடும், பேரும் ஊரும் சொல்லும். இது அந்தப்
புகையின் பெருமையாகும். (எ-று) (136)

பெருமையா யின்னமொரு மார்க்கக்கேளு பேணியே மனி
தரஸ்தி கழுதையஸ்தி அருமையாய்க் கழுதையின் தண்டுச்சிலை
யப்பனே மனிதர்மலம் பண்ணிஅஸ்தி உரிமையாம் காக்கணம்
வேர் சேந்திமேனி யுத்தமனே முட்டைகொஞ்சஞ் சேர்த்திடித்
துத்தெனியான புகைபோடத் தேவரயாருந் திரபாக வாடுவர்
காண் சீயென்றோதே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வழியைக்கேள்:—மனிதர், எது
ம்பு, கழுதை எலும்பு, கழுதை தண்டுச்சிலை, ஒம்னிதர் மலம், பண்
ணி எலும்பு, காக்கணமேவர், சேந்தி, குப்பைமேனி, முட்டை
இவைகளைச் சேர்த்திடித்து புகைபோட ஆடுவார்கள். (எ-று) (137)

வினோத ஜாலம்.

ஒமவே யின்னமொரு வித்தைகேளு ஒளிவான தெம்பரத்
தின் பூசைசொன்னோங் கோதிதுச்சாடனச் சக்கரத்தைக்குக்

கொற்றவனே பிராமணரீழ் பிரமச்சாரி ஆதரவா யவன்மறித்துச்
தகனமாக்கி யப்பனே காடாற்று முன்னேநானும் வாதக அஸ்தி
யென்றெறித்து வந்துவனமான வனதுவொரு பேருவாங்கே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தை கேள்:—சொல்லியிருக்
கிற சிதம்பர பூசையில் உச்சாடன சக்கரத்தைக் கீழ் பிறம்போரி
இறந்து தகனம் பண்ணின காடடை யாற்றுகமுன்னம் அஸ்தி
யை எடுத்து வஸ்து ஒரு பேர்வாங்கி (எ-று) (138)

வாங்கியே சக்கரத்தை லட்சமோதி வனமாகத் தான்புதைப்
பாய் தேவர் முன்பில் பாங்கியேவஸ்து லட்சஸ்திதானும் பாங்
காகத் தேவர்முன்பு வைத்துப்போடு தாங்கியே பஸ்பூசை செய்
தாலப்பா தயவாகத்திருகடன மாடும்பாரு ஒங்கியே கேட்டவரங்
கொடுக்கச்செய்ய முத்தமனை சனக்கூட்ட மாறும்பாரே:

(பொ-ரை) சக்கரத்திற்கு லட்சமுரு ஜெபித்து புதைப்பாய்.
தேவர்முன்பு அஸ்தி இவைகளை வைத்து பஸ்பூசை செய்துவந்
தால் திருகடனமாடும். கேட்ட வரத்தைக் கொடுக்கச்செய்யும்
விதனால் ஜனக்கூட்டமாகும் (எ-று) (139)

தேள்கடி யிறங்க.

பாசடா வின்னமொரு வித்தைகேளு பங்க்கான் செம்போத்
துகாக்குமைந்தா சேரடா உடும்புடைய காக்குங்கடிச் செயலான
கீழ்க்காரின் மூலம்வாங்கிக் கூடா சாமப்பால் வராகனென்று
கொற்றவனே யாண்கழற்கிக் காரிலுள்ளே திரடா கிராணமது
தீண்டும்போது திறமாகவெடுத்துகொர்க்கின் மெழுகில் முடே,

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தையைக் கேள்:—செம்போ
த்து நாக்கு, உடம்பு நாக்கு தோடுகல்லிவோர், முலைப்பால்
இவைகள் ஒவ்வொரு வராகனெடையை ஆண் கச்சைக்காய்க்
குள் அடைந்து கிராணம் தீண்டும்போது கடித்துக் கொக்கு
மெழுகால் முடி (எ-று) (140)

முடியேதேள்கடித்து வந்தபோக்கு முன்னாகக் கழற்சியதை
க்கைநில்த்து ஆடியேயின்னொருவர் கையிலியந்தால் அப்பனே
யிவனைவிட்டவன்மேற் போகும் நாயே தேளின்விஷ மென்ன
சொல்வேன் நடுநடுக்கியாழ்திவா நெறியங் கட்டுங் கடியே கா

யைப் போவென்றாக்காற் ஆனமாகப் போட்டவுட னிறங்கிப்
போமே.

(பொ-ரை) தேள் கடித்தவர்களுக்கு கெச்சைக்காயைக்
கையில் கொடுத்து இன்னொருவர் கையில் கொடுத்தால் இவனை
விட்டு அவன்மேற் போகும். தேள் விஷத்தால் மிகவும் கரி கட்
டும் காயைப் போவென்று சொன்னால் போட்டவுடன் இறங்
கிம்போகும் (எ-று) (141)

கீலை மெழுகு யாவை.

போமென்றகருநாயின் விலாவின்விலும் பொங்கமுடன்கா
கத்தினாம்புதானும் ஆமென்ற சுடலையின்கருவுங்கட்டி அப்பனே
யைங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து நாமென்ற நானத்திற் பூசிப்பயா
நாயகனே கழுப்பினிட தியானங்கேளு. நாமென்ற ஓம்-ரீம்-கங்
சங்ஹ்யும் தயவாக லீம்-ரங்-லாலீ லுவென்னே.

(பொ-ரை) கருநாயின் விலாவின்விலும் காகநரம்புசுடலைக்கரு
ஹங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து வனத்திற்பூசி ஓம்-ரீம்-கங்-சங்ஹ்யும்
லீம், ரங், லா, லீ, லா என்று சொல்லு (எ-று) (142)

என்னவே மங்கிங் சிவயநமவென்று என்னசொல்வேன்மந்
திரத்தை லட்சமோது மன்னலெபூசைபலி பலக்கச்செய்து பாங்
கான வெதிரிபேர் தன்னாச்சொல்லி நன்னவே நானற்றவியாதி
கொண்டு நடுநடுக்கிமாணமாய்ப் போவான்பாரு அன்னவேக்கும்
பிணை வீரமெத்த ஆரையப்போகிற ருமைதானே.

(பொ-ரை) மங், சிங் சிவயநம என்று லட்சம் உரு செபி
த்து பூசை, பலி இவைகளைச் செய்து எதிரியின் பேரைச் சொல்
லிமாணமாவான் கழுப்பின் பிரம் அதிகமாகும், இதை யார்
உணரப்போகிறார் (எ-று) (143)

காணென்ற சிவங்காளிகணபதி கந்தன் தயவானவயிரவ
னும் பெருமானாய் கோணென்றவனுமெனெடு கறுப்பணயப்பா
கொற்றவனே யவர்கள்மெழுக் கெடுத்தக்கொண்டு தேனென்ற
வகைவகைக்குவிராகனென்று தெளிவான மெழுகுபதினெண்
விராதன் வானென்ற ஐங்கோலனைக்காயது சேர்த்து வனமான
சுடலையுட கருவுங்கட்டே.

(பொ-ரை) சிவன், காளி, கணபதி, கந்தன். பெருமாள்,
ஐயன், அனுமன், கறுப்பன், ஆகிய அவர்கள் மெழுகை

எடுத்துக்கொண்டு வகைவகைக்கு வராகஞென்று மெழுது பதி
னெட்டி வராகன் ஐங்கோலம் ஐங்காமம் இவைகளைச் சேர்த்து
கூட்டலின் கரு இவைகள் கூட்டி (எ-று) (144)

கூட்டியே லேகித்து உருப்பார்கொய்து கொற்றவனே மயா
னருத்திரன் நியானமோது நாட்டியே யம் பம் யம் பம் மென்று
நலமான மயானருத்திரர்கட்டிகட்டி கூட்டியே பெரியெரியென்று
லட்சஞ் சகமாகத்தானோதிப் பூசைசெய்து ஆட்டியே சத்தருப்
பேரெழுதிவைத்து அப்பனே யருவயிற்றிப் பதித்துப்போடே.

(பொ-ரை) இவைகளை ஒரு உறுப்பு செய்து மயானருத்தி
ரன் தியானஞ்செய்து யம், பம், யம், பம் என்று மயான ருத்தி
ர கட்டி கட்டி குட்டியே வரி வரி என்று லட்சமுரு செபித்த
பகைவர் பேரை எழுதி உருவை பதித்துவை. (எ-று) (145)

பதித்து நீயாயிரத்தெட்டி ஜெபித்துப் பண்பாண பூசையது
பாய்காய்ச் செய்து அதித்து மூப்பத்தான்கு ருப்பி னப்பனே
முடக்கிவைக்க முடமதாவான் சதித்தவுட னாகியிலேருத்தும்போ
டு கனிவாக விரல்கங்கன் காதிர்குத்தும் சதித்தவுட னாகியது
சொருகிவைக்க நாயகனே குத்தவெடுத்த லறுவாரனே.

(பொ-ரை) ஆபிரத்தெட்டி உரு ஜெபித்து பூசைசெய்து மு
ப்பத்திரன் குப்பலின் முடக்கிவைக்க முடமாவான். இவை
களை ஊசியில் குற்றும்போது விரல் நகம், காது இவைகளில் குற்
றும். அந்த ஊசியைச் சொருகிவைக்க குத்தவெடுத்த லறுவான்.
(எ-று) (146)

அலறியே யவன்வணங்கி வந்தானு அப்பனேமுடன் திரு
ப்பவழி வாங்கு நலமாக வயிற்றில்வைத்த சீட்டும்போக்கு நாய
கனே சிவர்த்தியாப்ப போகும்பாரு குவானு பாசுவைய நீ பத
னம்பண்ணு கொற்றவனே கினைந்தபோ தெடுத்தாச்சுய்க் பலமா
க விப்பாவைகையில்வேணும் பார்த்தவர்க்குப் பலனுண்டு பளித
மாமே.

(பொ-ரை) அவன் வணங்கிவந்தானுல் உடனே ஊசியை
வாங்கு வயிற்றில்வைத்த சீட்டும்போக்கு, பாவையைப் பதனம்
பண்ணு, இதைப் பார்த்தவர்க்கு பலனுண்டாகும். (எ-று) (147)

அமப்பா ஐயும் கிலியும் சுவாகா என்று அடைவாக லட்ச
முரு ஜெபித்துத்திரு நாமப்பா பூசையது சத்திபூசை நாளிரோது

கண்டவந்தான் தினமுஞ்செய்கீ வாமப்பா மண்டலத்திற் சித்தி
யாகும் வளமாகவேணுமென்ற தெதுவானுதும் போமப்பா நீ
சொல்லித் தியானஞ்செய்யப் போகுமே யவரிடத்திற் கனவிற்
ருனே.

(பொ-ரை) ஐயும், கிலியும், சுவாகா என்று லட்சமுரு செ
பித்து மண்டலம் வரைக்கும் நாள்தோறும் சத்திபூசை செய்து
சித்தியாகும் வேண்டுமென்றால் சித்தியாய் (எ-று) (148)

கனவிலே பெண்போற்போம் கடித்துசொல்லும் கனிவாக
யின்னா பழைத்தாநீதான் கினவிலேயின்னதெல்லாம் கொடுத்த
தரீயு மீருதே யவன்சொல்லி ஜெபிசொன்னுதும் பனுவலாற்
றேவிபுட வஞ்சதான்பெற்றேன். புண்புள்ளோர் தகிலுண
மென்றுகறும் அனவிலேசொற்பனந்தான் வராகியாலே யப்
பனே ஜெகமுமுதும் வணங்குவாரே.

(பொ-ரை) கனவிலே பெண்போலவே போகும். இவ
ளா பழைத்து இவைகளை யெல்லாம் கொடுத்து அவன் சொன்
னதும் நலன்குணமென்று சொப்பனத்தில் வராகியால் ஜெகமுமு
தும் வணங்குவார். (எ-று) (149)

பாபா பேய்நரிபால் குடித்தபோது பாவமில்லை யதின்
சொட்டியோன்றில் வாங்கிச் சோடா வரிசியது உலாப்போடு
சேர்த்தப்பாகடையுட கருவுங்கட்டிக் கூடா நிழலதனி லுளர
வைத்துக் கொடிதாகவரிசிகொஞ்ச மறகுவையிலன்னம் வீரா
சத்துருவுக்கிட்டபோது விதமான பிரமைகொண்டவான்பாரே

(பொ-ரை) பேய், நரி இவைகள் பால்குடித்தபோது பாவ
மில்லையென்று அதின்சொ ளன்றில் வாங்கி அரசி உலாப்போடு
கட்டிக் கருகட்டி நிழலில் உலாணைத்து அரசி, கொஞ்சந்தை அ
றுசுவையில் அன்னமிட சத்துருவுக் கிட்டபோது பிரமையாய்
அலைவான். (எ-று) (150)

பாப்பாமினகு தக்காளிச்சாதுபுதுபாடு மூன்றுநாளாது
வேளை உரப்பாக்கொடுத்திலே திருமுருகு நுணமாக சிவர்த்தி
யாப்போருங்கண்டாய் போப்பா பதித்தாநாப்பாக சிறப்பு

பாக வேழாநாவல்லாங்கட்டி வீரப்பர் போகருட கட்டாட்சத்
தாலேவிதமாகப் புலிப்பாணி புரடினேனே.

(பொ-ரை) பிளகு தக்காவிச்சாறு, மூன்றுநாள் ஆறுவேளை
கொடுக்க நீருங். உப்பாகா பத்தியுமாக விருந்து ஏழாநாள் எஸ்.
லாவற்றையுங்கட்டு போகருடைய கட்டாட்சத்தால் புலிப்பாணி
புரடினேன் (எ-று) (151)

மோடி வித்தை:

புரடினே என்னமொரு மோடிவித்தை பண்பான நடன
சிதம்பரத்தைக்கீழ் ஆடினே னட்சரமும் பீசமெல்லாம் அடை
லாகத்தரணவடத் தருளையோதிக் கூடவே ஓம் ஸ்ரீரீங்-கிலியும்
குணமான அவ்வுழுவும் மீவ்வும்கிவ்வும் நாடியே நமசிவசு சுவாகா
காவென்று நலமாக லட்சமுறு செபந்தானோதே.

(பொ-ரை) இன்னுமொரு மோடிவித்தை கேள். நடன சித
ம்பர சக்கரத்தைக் கீழித்து அட்சாபீசங்களை யடைத்து ஓம்
ஸ்ரீரீங், கிலியும், அவ்வும், உவ்வும், கிவ்வும், நமசிவசு சுவாகா
வேன்று லட்சமுறு செபிப்பாய். (எ-று) (152)

ஓதியே சக்கரத்தை வைத்துக்கொள்ளு வுத்தமனே சோட.
சமாம் பூசைசெய்து சோதிவேசக்கரத்தை வைத்துக்கொண்டு சுக
மானமோடிவைக்கச் சொல்லக்கேளு ஆதியே கோபில்முன்பு
குளத்தின்முன்பு அப்பனே யம்பலங்கள் தெருவிலப்பா தீதிலே
போகருட கட்டாட்சத்தாலே திடமாகக் கும்பைக்கும் நீதிகேளே

(பொ-ரை) அந்தச் சக்கரத்தை வைத்துக்கொண்டு சோடச
பூசையைச் செய்து மோடிவைக்கச் சொல், கோபில், குளம்,
அம்பலம் தெரு இவைகளை மோடிவைக்கும் விதத்தைக் கேள்.
(எ-று) (153)

நீதியாய்க்ருபாதர் தணவணங்கி நினைவாகப் பெரியோர்கள்
பதமும்போற்றி மோதியேசித்தர்முத்தர் முனிகருப்பு முதலான
ராட்சகதா மேவல்லவையும் தீதானசத்துருக்கள் மிருகசாதி
தீயகொன்றிவாழ்க்கா பெயர்வல்லாது நீதுக் நினைத்தபடியெல்
லாருகித்தி விதமானவாறு செக்குலக்கைநாட்டே.

(பொ-ரை) குருபாதத்தை வணங்கி பெரியோர்களுடைய
பாதத்தை வணங்கி சித்தர், முத்தர், முனி, தறுப்புமுத்தலான ராட்
சதையும், ஏவல் வைப்பும், சத்துருக்கள், மிருகசாதி, தீயவிதம்
இவைகளைநில்லாது. ஆகையால் நினைத்தபடி பெல்லாரு சித்தி
யாகும். உடனே செக்குலக்கை நாட்டு. (எ-று) (154)

நாட்டிலே யுலக்கைமுன்பு தேங்காயொன்று நலமான தேங்
காய்முன் குறடாவொன்று கூட்டியேயதில்பின்பு பாதாட்சை
குறியாகவதினமுன்பு தேய்ந்தவாறுத் தேட்டியே யதினமுன்பு
வாழைநாட்டித் தெளிவானபந்தலிற் பூமாலைகுட்டி ஆட்டியேமா
விதைத்தோரணமுங்கட்டி அப்பனே பூசைபலி பெலக்கச்செய்யே.

(பொ-ரை) உலக்கைக்கு முன்னே ஒரு தேங்காயும், தேங்
காய்க்கு முன்னே குறடா ஒன்றும், அதன் பிறகு பாதாட்சை
பும், அதன்பிறகு வாறும். அதன் முன்பு வாழையும் நாட்டுபந்த
லில் பூமாலைபோட்டு மானிலைத்தோரணம்கட்டி பூசைபலி வலிவா
கச்செய். (எ-று) (155)

பெலக்கவே யெட்டிமுனைக் கருவும்பூசிப் பேதமில்லையெட்ட
சித்தியுடத்துப்போடு அலக்கவே கோடேழு சேறிப்போடு அப்
பனேகாளியுடதியானமோது சிலக்கவேதிரையை நீ வெடுக்கச்
சொல்லு செயலாகவவன்வந்து சரவானுகிற் கலக்கவேகக்குகக்கு
காளிதூர்க்கி கருத்தாக அரி அம் உம் ஒமென்றோதே.

(பொ-ரை) எட்டிமுனை கருவும்பூசி அஷ்டசித்தியையும் வ
ந்து அதில் அடித்து ஏழுகோடு கிழித்து காளி தியானஞ்செய்து
திரையை வெடுக்கச்சொல்லு, அவன் வந்து சரவானானைக் கக்கு
கக்கு, காளி, தூர்க்கி அரி, உம், ஓம் என்று சொல்லு. (எ-று) (156)

ஓதியே கண்கட்டு மையலவாங்கி யுத்தமனே கையதனிற
றடவிக்கொண்டு வாதியேவேப்பிலையை யுருவிப்போடு வளமான
தேன்கொட்டி மயங்குவான்பார் ஆதியே நம்மங்குலியென்று அப்
பனே விழுந்தோடி பெரியவிழுவான் சோதியே வறிவறி மறிசண்
டாளி கதமான அம்அம் என்னே.

(பொ-ரை) கண்டிடும் மனைய வாங்கிகையில் தடவிக்கொ
ன்றி வேப்பிலைமயிற்ருவினி அப்பொழுது தேன்கொட்டிப் பி
வையடைவான் பிறகு மங், மங் ருளியென்று சொல்ல அவன் உ
ருண்டு ஓடி எரிய்கிழுவான், வறி வறி, மறிசண்டர்னி அம் அம்
என்று எண்ணு. (எ-று) (157)

எண்ணியே விபூதியைத்தான் தியானையோதி எதிர்போட்
பவன்னிழுவான் கண்டிப்பாரு நண்ணவே ஓம்பி சுவாகாவென்று
பலமான விபூதியின்றி யோதிப்போடு கண்ணவே பவன்னிழுவான்
கோழிப்பான்பார் கண்ணை அம்மம் மிம் ஒமென்றே தான் உன்
னவே வேப்பிலைமண்ணுள குழுடனே யரிசியுத்தமனே விபூதிமுத
லேந்திப்போடே.

(பொ-ரை) பிறகு விபூதியை தியானித்து எதிரேபோய்
அவன் விழுவான், கோழிப்பான், அம் அம், ம் ஒம் என்று வே
ப்பிலை மண்ணு அரிசி விபூதி இவைகளை ஒதிப்போயி. (எ-று) (158)

போட்டவுடனவன்னிழுவா னுதைத்துக்கொள்வான் பொன்
கழுடலின்வாயி னுதிங் கக்கும் ஆட்டவுடன் நகமல்குறடா
வப்பக அடைவானதேங்காய் முலக்கைதானும் கூட்டா யி திக
னெல்லா மெழுந்தடிக்குக் கொற்றவனேவாளெழும்பி வெட்டும்
பாரு நாட்டமுடன் சாலியைத்தான் தியானஞ்செய்தால் நாய
கனே மிலைகனெல்லா மடிக்குந்தானே.

(பொ-ரை) அப்படி போட்டவுடன் அவன் விழுவான், உ
தைத்துக்கொள்வான். அவன் வாயில் உதிங் கக்கும், அப்பொ
ழுது குறடா, தேங்காய், உலக்கை, இவைகளையும் எழுந்தடித்
தும், வான் எழும்பிவெட்டும் கரீனியை தியானித்தல் இவையே
ல்லாம் அடிக்கும். (எ-று) (159)

தானடா ஒம்பவற்றம்மென்று தயவாக அம் அம் அம்மென்
றேது வானடா கம்மங்கியங்கென்ன அங் அங் சுவாகாவென்று
கோண்டா ட்டாமுரு செறித்துப்போடு கொற்றவனே நீனைத்த
தென்னார் கம்பமாகும் நானடா போகருட கடாட்சத்தானே நல
மாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) ஓம், வங், மங், அம், அம், அம், அம், அம், மங்
சிங், யங், அங் அங், சுவாகா வென்று ட்டசமுரு செறித்துண்டு
அப்படி செறித்தால் நீனைத்தவாக னெல்லாம் வந்தம்பமாகும்.
(எ-று) (160)

சொறு வெகாதிருக்க.

பாயவே யின்னமொரு வித்தைகேரு பண்பாகவென்றதர்த்தி
வேரைவாங்கி நாடவே கஞ்சாவித்தைங்கோலம், சேர்த்து நாய்
கனே புலையரிசி தன்னிற்போட்டாற் கூட்டுவ கோரதுவும்வேகா,
தப்பா கொற்றவனே மாற்றுமிதுக்கின்பாரு ஆடியே போக
ருட கடாட்சத்தானே அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இன்னமொரு வித்தையைக் கேள். வேன்காச்
திவேரை வாங்கி, கஞ்சாவிதை ஐங்கோலம் இவைகளைச் சேர்த்
து உலையரிசியிற் போட்டால் சேர்த்து வேகாது, இதற்கு யாதொ
ரு மாற்றில்லையாம். (எ-று) (161)

பேயாடல்

பாடியே யங்கிங் வயநமவென்று பண்பாக செத்தவுடன்
பிசாசுபூதங் கூடியே போதிமடா கண்டிப்பாரு குண்மாத வங் மங்
சிங் சிவயநமசியென்று குடியே பிசாசுமுதற் பூதமெல்லாஞ்
காக ஒமிட்டா கண்டுபாரே.

(பொ-ரை) யங், சிங், வயநமவென்று செத்தவுடன் பிசாசு,
பூதங்கள் கூடிபோகும். அதற்கு வங், மங், சிங், சிவய நமசியெ
ன்று செபித்தும், சிவய நமசி யென்று தெபித்தால் எல்
லாம் ஒழிப்போய்கிடும். (எ-று) (162)

உகேது கட்டல்.

பாரடா சிவனுணைத்துடுக்கடைச்சான் பண்பாகச் சிவ
நம்மை பகவதியானே கூடா ஐயங்கியையும் சன்ஷீகட்டு குறிப்
பாக மதவாணைகட்டு சோடர் ஐயங்கியையும் சுவாகாவென்று
சிறப்பாக ஆதியத்தறலக்கட்டு வீரடா செபித்தவுட னுடுக்குகட்
டும் விதமான போகருட கடாட்சத்தானே.

(பொ-ரை) உடுக்கையைக் கட்டுவதற்காக ஐயும், கிலியும்; சவ்வும் உடுக்கையைக் கட்டு ஐயும், கிலியும் சுவாகா வென்று செபித்தால் உடுக்கையானது கட்டும். (எ-று) (163)

வியாதி போக்க,

தாமப்பா ஓர் தூவியந்ததூரி தயவாகமுன திருக்கண்ணிற் பின்னூளி பானப்பாகாச்சல்தலைவியும்பாரிற் பறந்தோடச் சுவா மிகுரு வாணைபோவென் குனப்பா விபூதியை நீ தியானமோதி யளித்தவுடன் பலபிணியு மகன்றுபோகும் வானப்பா போக ருட கடாட்சத்தாலே வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) உலகத்தில் மானிடர்க்குண்டாகும் காய்ச்சல் முதலிய சகலரோகங்களும் பறந்துபோக சுவாமியானே, குரு வாணைபோவென்று விபூதியில் தியானித்து கொடுக்க பலனாய் களும் ஒளிந்துபோகும். (எ-று) (164)

நீலகண்ட மந்திரம்.

பாடியே நீலகண்டர் சொல்லக்கேளு பண்பான ஓம் நீல கண்டமித்ரா ஆடியே மங்கிங்கர்வமனோகண்ட அடைவாக்கும் படு சுவாகாவென்றுகடியே லட்சமுரு ஜெபித்தத்தீரு குற்ற மற்ற தற்பண மாதர்கார தன்பத்துநாடியே போகமா யிருந்தா னப்பா நலமான அன்னமிடு நூறுபேர்க்கு.

(பொ-ரை) நீலகண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேள். ஓம் நீலகண்ட மித்திரா! மங், கிங், சர்வமனோகண்ட கும், படுசுவாகா என்று லட்சமுரு செபித்து தர்ப்பணம் முதலிய தானங்களைச் செய். (எ-று) (165)

போகன் பிராமணர்க் கன்னம்போடு பேதயில்லை பூசையது வஸதுசத்தி நிறைத்துவிடு நீலகண்டஞ் சித்தியாச்ச சீரானதம்ப னம்நீ செய்யவேண்டி ஷேயஸாத சுவாமியை பொன்னிறமதாச்ச விரான நீலகண்டர் தியானமப்பா விதமான நெஞ்சிலெண்கோண மெட்டே,

(பொ-ரை) பிராமணர்களுக்கு அன்னம் போடு பத்துப் பூசைபோடு இவ்விதஞ் செய்தால் நீலகண்ட மந்திரஞ் சித்தியா

கும் இதனால் ஸ்தம்பனவித்தையை யாடலாம். மனத்திலேயே எண்கோணம் போடு. (எ-று) (166)

ஓட்டியேவேம்புரோ மென்றுநாட்டில் ஒளிரானவுருவப்பா முப்பத்தாறு திட்டியே செத்துடன் தங்கமாகும் திறமாகச் சக வமும் தம்பிக்கும்பாரு காட்டியே சுவாமியனை வெள்ளையாகக் கருத்திலவைத்து விபூதியிலே வட்டங்கீற் ஆட்டியே யம்மாறே வாயிரத்தெட்டோதி அன்பாகக்கொடுத்தவுட ளைழக்கும்பாரே.

(பொ-ரை) அதில் வேம்புரோம் என்று போட்டு முப்பத் தாறு உரு ஜெபித்து வந்தால் செத்துடன் தங்கமாய் தம்பிக்கும், தவிர சுவாமியை வெள்ளையாக மனத்தில் எண்ணி விபூதியில் வட்டமாகக்கீறி அந்த மந்திரத்தை ஆயிரத்தெட்டு உரு செபித் துடன் அழைக்கும். (எ-று) (167)

பாரடாசுவாமியைச்செந் நிறமதாகப் பண்பாகத்தியானித்து முக்கோணங்கிறிச் சேரடா கிலியும் ரோமென்றுசொல்லிச் செய ளாகவாயிரத்தெட்டுஞ் செபித்து விரடாவிபூதினை யளித்துக் கொண்டு விதமாகச் சகலமும் வசியமாகும் திரடா பின்னொருத் தர் தனக்கேயீந்தாற் நிறமாக வசியமாய் வணங்குவாரே.

(பொ-ரை) சுவாமியை செப்பு நிறமாக தியானித்து முக் கோணம்போட்டு கிலியும், ரோம் என்று ஆயிரத்தெட்டு உருசெபி த்து விபூதியைக் கொடுக்க சகலமும் வசியமாகும் வேறொருவரு க்குக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் வசியமாய் வணங்குவர். (எ-று) (168)

வணங்கியே சுவாமியைப் பளிங்குநிறமாக வளமாகத் தியா னித்துப்பிறைபோற் கிறி அணங்கியே யம்மாறோ மெனச்செபி த்து அடைவாக வாயிரத்தெட்டுருத்தானோதி வணங்கியே கிரு தியைப் பூசிக்கொண்டால் நாயகனை சகலமு மோகமோகம் இணங்கியே சுவாமியை மேலநிறமாக விரப்பமுந்தியானித்து நாற்கோணங்கீறே.

(பொ-ரை) சுவாமியை பளிங்குநிறமாக எண்ணி பிறைபோ ற்கீறி அம்மாரோம் என்று ஆயிரத்தெட்டு உரு செபித்து விபூதி

வயப பூசிக்கொண்டால் மாலும் போகமாகும் சுவாமியை
மேகநிறமாகத் தியானஞ் செய்துநாற் கோணங்கீறு. (எ-று)
(169)

சீத்யேமம்மோமென்று கிருபையாய்த் தென்னோலை தன்
விவப்பா தெய்யே விருவர்பேர் தன்னிசர்கூட்டிச் சிறப்பாகவாழி
சத்தெட்டுருசெய்து வீரியேயெதிரின்முன் நிறப்பில்வைக்க
விதமாக விருவருமே பிரித்துபோவார் தேறியே சுவாமியை
புகைவர்ணமாகத் தெளிவாக தியானித்ததைக் கோணங்கீறே,

(பொ-ரை) ஓம், மம், மோம் என்று தென்னோலையில் இருவர்
பேரைப்போட்டு ஆவிரத்தெட்டுரு செய்து எதிரியின் முன்வை
க்க இருவரும் பிரித்துபோவார். பிறகு சுவாமியை புகைநிறமாக
தியானித்து ஐக்கோணங்கீறு. (எ-று) (170)

சீத்யே யம்மோமென்று நாட்டிக் கிருபையுட ஆவிரத்தெட்
டுருசெய்து வாரியே விபூதியை நீபோட்டபோது வரிசையுடன்
சகலமு மோடிப்போகும் தேறியே சுவாமியைப் பிரளயகால ருத்
ரனாய்த் தியானித்து முக்கோணத் திறமாய்க்கிற ஏறியோ மோ
மென்று நாட்டி எளிதில் சத்தருவின் செத்தெழுத்தைநாட்டே.

(பொ-ரை) யம், மோம் என்றுபோட்டு ஆவிரத்தெட்டுரு
செயித்து விபூதியை நீபோட்டவுடன் சகலமு மோடிப்போய்வி
டும். பிறகு சுவாமியைப் பிரளய காலருத்திரனாக தியானஞ்செய்
து முக்கோணங்கீறி ஓம், மோம் என்றுபோட்டு விரோதியின்
எழுத்தை அதில்போடு. (எ-று) (171)

நாட்டியே யாயிரத்தெட் டுருத்தானோதி நாயகனே யழக
நாட்டெறிப்போகும். வாட்டியே சகலமு மாணமாய்ப்போ
கும் வளமானவாழியைக் கறுப்பதாகக் கூட்டியே தியானித்து
முக்கோணங்கீறி குணமாக பம்மென்று அதிலே நாட்டி. சூட்டி
யேயாடித்தெட் டுருத்தானோதி சுறுக்கப்பா நீறிட வே பேதந்
தானே.

(பொ-ரை) ஆவிரத்தெட்டுரு செய்து அழகாட்ட சகல
மும் மாணமாய்ப்போகும். பிறகு சுவாமியைக் கறுப்பாக

எண்ணி. முக்கோணங்கீறி பம் என்று எழுதி ஆவிரத்தெட்டுரு
செயித்துதிரு நீறிட்டால் பேதமடையும். (எ-று) (172)

தானுன சிவகிரியின் தண்டாயுதபாணி தாதானை மென்மே
லும் பணிந்துயிர்திரன் தேனான போகருட னிவர்கள்மூவர்தெளி
வாகமுன்புகத்தில் மூவரப்பா கோனாகலியுட மிருநூற்றைந்தில்
கொற்றவனே புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார் மாணுன அஷ்டாத்தி
கோடாசத்தி மைந்தனே சித்தருட நடனந்தானே.

(பொ-ரை) தண்டாயுதபாணியை மென்மேலும் வணங்கி
இந்திரன், போகர்முதலியவர்கள் முன்புகத்திலும் இக்கலியுகத்தில்
இருநூற்றைந்தில் புலிப்பாணியான நானும் பூசித்தோம் அஷ்ட
சத்தி, கோடாசத்தி இவைகளெல்லாம் சித்தருட நடனமாகும்.
(எ-று) (173)

தானுன ராஜனெடு குருக்கள் பெண்கள் தயவான வேதியர்
கள் சிறுவரேழை வானுன விவர்களுக்கு கிடுக்கமான பஞ்சமத்
தொழில்முறைகள் செய்தாற்றேஷங் கோனாகச் செய்தவர் கண
ரகில் வாழ்வார் குற்றம்வரும் நற்பதவி கிட்டாதப்பா தேனான
போகருட கட்டாச்சத்தாலே தெளிவாகப் புலிப்பாணி பாடி
னேனே.

(பொ-ரை) ராஜன், குருமார், பெண்கள், வேதியர்கள், சிறு
வர், ஏழை இவர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சமத்தொழில் செய்தால்
தோஷமாம். அப்படி செய்தால் நரகத்தில் வீழ்வார் அப்பொ
ழுது குற்றம்வரும் நல்லபதவி கிட்டாது. (எ-று) (174)

பாடியேதூத்திரத்தைப் பழித்தபேர்கள் பண்பிலாக் கூன்
குருடு ஊமையாகி வாடியே சப்பாணி நொண்டியாகி வளமிலாக்
செவிடாகி ரூபங்கெட்டுச் சாடியே யவர்களெல்லாம் நாசமாகிச்
சாவார்கள் பெண்பிள்ளை யெல்லாஞ்சேர்த்து கூடியே யாதியி
லே யழந்துமாய்த்து கொடிதான நரகத்தி லழுந்துவாரே.

(பொ-ரை) சாஸ்திரத்தைப் பழித்தவர்கள், கூன், குருடு,
ஊமை, சப்பாணி, நொண்டி, செவிடு, முதலிய ரூபமுடையவர்க
ளாய் நாசமாய் சாவார்கள். பெண்பிள்ளைகளெல்லாருக்கூட அவ்
விதமே யாவார்கள். (எ-று) (175)

வாரான ஜபம்மோ பகவதே. ஓம் மகாருசி மகாமாயி மக
த்வசத்தி நேராகா ஸ்ரீமணி. சுவாகாவென்று தெளிவாக லட்ச
முரு செயித்துத் திருச்சாந்த தர்ப்பணத்தோ மும்மன்சந் தய
வான பூசையது திறமாய்ச்செய்நீ சுருன மகாமாயை சித்தி
யாச்ச குணமாக வதின்பெருமை கூறல்கேளே.

(பொ-ஹ) ஜபம், நமோபகவதே ஓம் மகாருசி, மகாமாயி,
மகத்துவசத்தி, சுவாகாவென்று லட்சமுரு ஒதி தர்
ப்பணம், அன்னதானம், பூசை இவைகளைச் செய்தவந்தால் பெரு
மைசொல்ல வொண்ணாத மகாமாயை சித்தியாகும். (எ-று)

(176)

கேள்வா சத்தியைத்தான் பூசைசெய்யக் கேலிசெய்து ரோ
தனைகள் பார்க்கவந்தால் நாளா மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து
நவமான வந்துகத்தி பால்பூவென்று வாளா தியானித்து நினை
த்தபோது வளமான பால்பூவா விருக்கும்பாரு அனாடா போக
ருட கடாட்சத்தாலே வப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ஹ) சத்தியைப் பூசைசெய்ய ரோதனைபார்க்கவந்தா
ல் மந்திரத்தை தியானஞ்செய்து வந்துகத்தி பால், பூவென்று
தியானித்து நினைத்தால் அதுபாடும் பூவுமாகவிருக்கும் (எ-று)

(177)

கார்த்திகை விரியார்க்கன மந்திரம்.

அருளாலே ஓம்-ஓம் ஸ்ரீ நமசித்யம் அழியை கார்த்திகை
விரியார்க்கனகவாகாவென்று பொருளாக லட்சமுரு செயித்துத்
திரு பொங்க மாய்த்தர்ப்பணமு நேரபன்னம் வரமாக பூசையது
பத்துஞ்செய்நீ மைந்தனே சித்திச்சக கிரிகையாகுஞ் சுருளாக
நினைத்தபடி. யெல்லாஞ் செய்யுஞ் கமமான போகருட கடாட்சம்
பாரே.

(பொ-ஹ) ஓம், ஆம், ஸ்ரீம், கிலியம், அரியை, கார்த்திகை
விரியார்க்கன சுவாகா, என்று லட்சமுரு செயித்துத் தர்ப்பணம்,
ஓம் பூசை இவைகளைச் செய்து வந்தால் சித்தியாய் முடியும் சி
னைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யும். (எ-று)

(178)

நாசிக்க மந்திரம்.

பாடா நாசிக்கஞ் சொல்லக்கேளு பாங்காத ஓம்சிக்கமுத
வா ஓம்-ஓம் கூடா பிடித்துகடித் தொடுத்துகற்றிக் குணமாக
கண்டுபிடித்தறிவாண்ப்போல் தீர்ப்பா பசாகபேல் பொடிபட்
டோடத் திறமாக நாசிக்க ராஜாவாணே சீரடா ஸ்ரீம் கிலீம்சுவா
காவென்று சிறப்பாக லட்சமுரு ஜெயித்துத் தீரே.

(பொ-ஹ) நாசிக்கமந்திரஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். ஓம் சி
ங்கமுகவா ஓம், ஓம், பசாகபேய் பெட்டிட்டபோட நாசிக்கராஜா
ஆணே, ஸ்ரீம், கிலீம், சுவாகா என்று லட்சமுரு செயிப்பாய்.
(எ-று)

(179)

தீர்ப்பா தர்ப்பணமு மோமமன்னம் திறமாகப் பூசைசெய்
து தெளிவாகத்தான் கூப்பா வானேமுதல் மிருகஜாதி கொற்ற
வனே காடுசெந்நெ லெழுதிக்கட்டு பார்ப்பா மிருகத்திற் பெரு
மைபில்லை பலன்கிடும் நினைத்தபடி தெல்லாஞ்செய்யும் சோப்
பா போகருட கடாட்சத்தாலே நிச்சயமாய்ப் புலிப்பாணி சொ
ன்னேன்கானே.

(பொ-ஹ) தர்ப்பணம், ஓம், அன்னதானம் பூசை இவை
களைச்செய்து வானேமுதல் மிருகஜாதி இவைகளை எழுதிக்கட்டு
எல்லாப் பலனும் கிடைக்கும், நினைத்தபடி யெல்லாஞ் செய்யும்.
(எ-று)

(180)

காணவே ஓம்பாவாத்தாருநாநி சுவாக ஓம்படு சுவாகா
வென்று மாணலே லட்சமுரு செயித்துத் தய வளமான தர்ப்ப
ணமு மோமமன்னம் கோணமற் பூசைசெய்து பெலத்துசெய்நீ
குணமாகச் சமமது சித்தியாகும். நாணு நினைத்தபடி யெல்
லாஞ்செய்யும் நாயகனே பசாகமுதற் பூசைபாமே.

(பொ-ஹ) ஓம், பாவாத்தா ரோதனை, படுகவாகா வெ
ன்று லட்சமுரு செயித்துத் தர்ப்பணம், ஓம், அன்னதானம் பூசை
இவைகளைச் செய்து நினைத்தபடி கிடும். இதனால் பசா
க, பூகம் முதலியவை ஏற்படும். (எ-று)

(181)

கெண்டபேண்ட மந்திரம்.

போமப்பா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பொலிவான
கெண்ட பேண்டத்தனைத்தாமப்பா ஆம் ஓம் அகோபிரபல்

வயமான கண்ட பேரண்ட சிவகாவா மப்பாவியாக்கிரகவாகா
சாகா மிருகா வளமாக காற்றுகுபல்லா அஸ்தவச்சா ஆமப்பா
குடிமுல்தாவேதான் அஸ்தவாக சங்கு சச்சாதிபெண்ணே.

(பொ-ரை) இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் கேள், அதா
வது கெண்டபேரண்ட மந்திரமாகும். ஆம், ஓம், அகோரபிரபல
கண்டபேரண்ட மந்திரம், விபரக்கிரகவாகா சுவர், மிருகா, காதி
குடி பல்லா அஸ்தவச்சா என்று சொல்லு. (எ-று) (182)

எண்ணவேதாதுப் பிராணமாலிதாமா யிதமான் கெஜபட்
சேயெந்த நரசிம்மா அண்ணவே கற்பார்தா அக்கினிலீலா, அடை
வான ஊதாப்பு யந்திரத்திற் பண்ணவே கிலவசர்மானகுண்டா
பண்பான தாஷ்டகவுக்ரமார்த்தி உண்ணவே பட்சமாருதமச்
சாந்த உத்தமனே தாரணியில் நம்பியென்னே.

(பொ-ரை) அன்றி, தாதுப்பிரானே, மாலிதாகா, கெஜபட்
சே, எந்த நரசிம்மா கற்பார்தா, அக்கினிலீலா, என்பதாதிப் பெ
யர்களால் நம்பி-அழை. (எ-று) (183)

எண்ணவே யுத்தண்ட வஸ்திரசர்ப்பா என்னப்பா கெண்ட
பேரண்டஞ்சித்தி மன்னவனே மூலம்பா சொல்லக்கேளு வள
மான ஓம் இரீம் ஸ்ரீயுமென்று உன்னவே கிலீம் ஐயும் சுவாகா
வுத்தமனே கெண்டபேரண்ட நரசிங்கா பன்னவே மகா சர்ப்பா
னந்தகாயா பதிவான சர்வாந்ரு நாசமாமே.

(பொ-ரை) உத்தண்ட வஸ்திரசர்ப்பா என்று சொல்லக்
கெண்டபேரண்டமானது சித்தியாகும். இதக்கு மூலமந்திரமா
வது ஓம் இரீம் ஸ்ரீரீம் கிலீம் ஐயும் சுவாகா. கெண்டபேரண்ட
நரசிங்கா மகாசர்ப்பானந்தகாயா என்று சொல்ல சகல பகைவர்
களும் சேதமாவார்கள் (எ-று) (184)

ஆமப்பா சித்திசித்தி யந்தியந்தி அடைவாக லட்சமுரு
தானேயோது தாமப்பா தாப்பான மாயிரந்தான் பத்தியவா
னமப்பா ஆபிரந்தான் வாமப்பா பிராமண பேரானந்தா நூறு
வளமான பூசையதார்ப்பத்தப்பா நாமப்பா கெண்டபேரண்ட
ஞ்சித்தி காயகனே சகலசித்து மாடும்பாரே.

(பொ-ரை) இதை அந்திரந்தியாக லட்சமுரு தியானஞ்
செய்து ஆபிரம் பிராமணர்களுக்குப் போஜனஞ் செய்கித்தி
பத்துகள் பூசை போட்டு வந்தால் சகல சித்துமாகும் (எ-று) (185)

தாரடா பிரமனெடு விஷ்ணுருத்ரன் பண்பான குலிசனெடு
தேவாய்ருஞ் சீரடாசித்தர்முத்தர் மூனிகன்பூதஞ் சிறப்பில்லா
ராட்சகையுமேல்வைப்புந் தீரடாசத்துருக்கள். மிருகஜாதி திற
மான விஷ்ணுதலா யெதிர்நில்லாது வீரடா நினைத்தபடி யெல்லா
ஞ்சித்தி விதமான போகருட கடாட்சந்தானே.

(பொ-ரை) பிரமன் விஷ்ணு ருத்திரன் இந்திரன் தேவர்கள்
சித்தர் முத்தர் மூனிகள் பூதங்கள் ரட்சகர்கள் சத்துருக்கள் மிரு
கஜாதி விஷ்ணுத்துக்கள் ஆகிய இவைகள் எதிரே நில்லா நினைத்த
விதமெல்லாஞ் சித்தியாகும். (எ-று) (186)

பிரத்தியங்கிராதேவி மந்திரம்.

தானேதா னின்னமொன்று சொல்லக்கேளு தயவாகப் பிர
த்தியங்கிராதேவிமந்திரம் வானேதான் நலசத்துருசம்மாரி வள
மானசகலசம்பத்துமீவான் தேனேதான்கிருபை வாரிதியதானுள்
தெளிவானகாசர்மேக வடிவமுள்ளான் கோனேதான் சிங்கமுகஞ்
சிங்கப்பல்லில் கொடியுமுக்கணுமக்கினி சவாலையென்னே.

(பொ-ரை) பிரத்தியந்திராதேவி மந்திரத்தைச் சொல்லுகி
றேன் கேள், சத்துரு சம்மாரியாகிய அவள் சகல சம்பத்துகளை
யுங் கொடுப்பாள் கிருபா சமுத்திரமானாள். கறுத்த வடிவமுள்
ளவள். சிங்கமுகம் சிங்கப்பல் முக்கண் அக்கினி சவாலையென்று
எண்ணு. (187)

எண்ணவேயஷ்டதிக்கு நிறைந்ததேவி இலகுமாயிரத்தோ
டாயிரங்கையுள்ளான் பண்ணவேகின்கினிமாலை கொண்டாள்
பத்தகர்கள்தன் சத்துருவை நாசஞ்செய்வாள் அண்ணவேயுதிச
மது பானஞ்செய்வாள் அடைவான சகலசாஸ்திரமும் வல்லாள்
நண்ணவே தியானித்துச் சரணம்பண்ணு நாயகனே மூலமினி
சொல்லக்கேளு.

(பொ-ரை) அஷ்ட திக்குகளிலும் நிறைந்ததேவி ஆபிரத்
கையுள்ளாள், கின்கினியலை கொண்டாள், சத்துருக்களை நாசஞ்
செய்வாள், உதிரபானஞ் செய்வாள் சகல சாஸ்திரங்களின் வள
ளல் ஆகிய அவளை தியானித்துச்சாடனம் பண்ணு இனி மூலத்
தைச் சொல்லுவேன் (எ-று) (188)

கேட்பாசவாகாசிம்மே பிரத்தியங்கிரே கெணிதமுடன் உம்படுவோம் ஆமென்று நாளப்பா இரீங்ழீரியும் கிலியுமென்று நலமாசசிம்மமுகியுத்திரகாளி குளப்பாவட்டமுக்கோணமிட்டுச் சுகமாக விதினமேலே யெண்கோணஞ்சதூரம் ஆளப்பா வட்ட மதிச்செமென்றிட்டு அறியமுக்கோணமேல் முனைநிற்கேளே.

(பொ-ரை) சுவாகாசிம்மே, பிரத்தியங்கிரே உம் படு ஓம், இரீங் ஸ்ரீரியும் கிலியும் சிம்பமுகி உத்திரகாளி முக்கோணம் போட்டு அதின்மேல் எண்கோணம் சதூரம் அதின்மேலுள்ள வட்டத்தில் இச்சம் என்று போட்டு முக்கோணத்தின் முனையில் (189)

கேட்பாசவாகாசிம்மே கெணிதரை யிடக்கோணம் உம்மைகாட்டி ஆளபா வலக்கோணம் படுவேயென்று அடைவான எண்கோணம்ரீயைக்கேளும் நாளபாநாற்கோணம் வலமேல்மூலநலமாக ஆமென்று பதித்துப்போடு குளபாபிடக்கோணமேலேயப்பா சுகமாகக்கிரோமென்று சூட்டிப்போடே.

(பொ-ரை) அதில் ரீங்காரம் போட்டு இடது கோணத்தில் உம் என்றிட்டு வலது கோணத்தில் படுவென்றுபோட்டு எண்கோணத்தில் ரீ என்று போடுவதைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், நாற்கோணத்தின் வலதுபக்கமேல் மூலையில் ஆம் என்றும்: இடதுகோணத்தில் கிரோம் என்றும் போடு, (எ-று) (190)

போடீயிடக்கோணங் கீழேயப்பா பொங்கமுடன் புரோமென்றுபதித்துவையப்பாய் ஆடேரீவலக்கோணங் கீழேதானும் அப்பனேழீம்மென்று அடைவாய்ப்போடு குடேரீ யகூரங்கள் கிரந்தநன்னிற் சூட்டினால்வலிமையடா தகமோதங்கம் நாடேரீ வகூழுகு வெளித்துத்திரு நாயகமேதர்ப்பணமுமோமஞ்செய்யே.

(பொ-ரை) இடது கோணத்தின் கீழ் புரோம் என்றும், வலது கோணத்தின் கீழ் ஸ்ரீம் என்றும், போடு, இந்த வட்சகங்களை யெல்லாம் கிரந்தத்தில் போடவேண்டும். தந்தத் தகடாயருக்கவேண்டும். வட்சமுரு செபித்து தர்ப்பணம், ஓமம் முதலியவை செய். (எ-று) (191)

செய்யப்பா பிராமணருக் கன்னம்போடு செயலாக நினைத்த படி யெல்லாஞ் செய்புந் கையப்பா பூசையது சத்திபூசை கனியா

கச் செய்துவாய் வெள்ளிரேதூறும் அய்யப்பா இதற்கெதிரி ஜெகத்திலில்லை யப்பனே வாணுகர் தன்னிலில் உய்யவே போக குட கடாட்சத்தாலே உத்தமனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) பிராமணருக்கு அன்னதானஞ் செய், நீனைத்த வண்ணமெல்லாஞ் செய்யும், வெள்ளிக்கிரமையுத்தேறும் சத்தி பூசைசெய், இதற்கெதிரி உலகநந்தில்லே தேவலோகத்திது மில்லை. (192) (எ-று)

பாடினேன் பூச்சக்கரவானத்துள்ளே உய்யப்பா மகமேரு பாவதங்க னெட்டும் நாடினே நவகண்டஞ்சத்திவி நலமான சப்தாகாங்க னேழும் கூடியே யஷ்டதிக்குணம்பத்தாறும் குணமான தேசமெங்குஞ் சென்றுலுந்தான் ஆடியே பிரத்தியங்கிரா கிருபையாலே அப்பனே ஜெயங்கொண்டு பிள்ளமே.

(பொ-ரை) பூச்சக்கர வானத்துக்குள்ளே மகமேருமலை, நவகண்டம், சத்திவி சத்தாமுத்திரங்கள், அஷ்டதிக்கு ஸம்பத்தாறு தேசங்கள். இவைகளுக்குப் போனாலும் ஜெயித்துக்கொண்டு வரலாம். (எ-று) (193)

ஆமப்பா விஷ்ணுநாசங்கமாகி அடைவாக விரணியனைக் கொன்றதோஷம் வாமப்பா பிரமைகொண்ட மயக்கம்தீர வளமான சஸ்வரனுஞ் சரபருபர் தாமப்பர் ஷடிகொண்டு கரிகந்ததைத் தான்கிழித்தே யுதிமத்தைக் கொண்டதாலே. போமப்பா மருள்கொண்டு மயக்கமிஞ்சிப் பொலிவான சஸ்வரனுமிருந்தான் பாடிே.

(பொ-ரை) விஷ்ணு நாசங்கருபமாகி இரணியனைக் கொன்ற பாவமானது தீர சஸ்வரன் சரபப்பாட்சி ரூபமாய் கரிகந்ததைப் கிழித்து உதிசக்குடித்ததால் மயக்கமாய் சஸ்வரன் இருந்தான். (எ-று) (194)

பாடிப்பா சஸ்வரனுந் மயக்கங்கள் பரிவான் விஷ்ணு கெண்டபேரண்டமாகிச் சேரப்பா சரபத்தைப் பிளந்துபாணஞ் கெய்தாரே சஸ்வரற்குப் பிரமைபோச்ச தீரப்பா கெண்டபேரண்டமப்பா திறமமுந்து மருள்கொண்டு மயக்கமாகித் கூறப்பா தேவங்கள் யடித்ததாலே குணமாக ஈடு வரனு மோடலாரே.

(பொ-ரை) ஈஸ்வரனுடைய மயக்கமானது நீங்க விஷ்ணுவா
னவர்க்கெண்ட பேரண்டமாய் சரபத்தைப் பிளந்து பிளஞ்செய்
தார். அப்போது ஈஸ்வரனுக்கு மயக்கம் போச்சு அந்தக்கெண்ட
பேரண்டம் மயக்கங்கொண்டு தேவர்களை யடித்ததால் ஈஸ்வரன்
ஓடும்படியானது. (எ-று) (195)

ஆச்சப்பா இதனைப் பார்வதியாள்பார்த்து அடைவான பிர
த்தியங்கி ரூபமாகி வாச்சப்பா கெண்டபேண்டபட்சி மதநீங்கித்
தான்பிடித்துச் சிரசைகொய்யப் போச்சப்பா பிரமையது தீர்ந்து
போச்சு பொலிவான விஷ்ணுவந்தா னுருவமானார் வீச்சப்பா
போகருட கடாட்சத்தாலே விதமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இதைப் பார்வதிபார்த்து பிரத்தியங்கி வடிவமா
ய்கெண்ட பேரண்டபட்சியின் மதமானது நீங்க அதைப்பிடித்து
சிரசை யறுக்க அதன் மயக்கம் தீர்ந்துவிட்டது. அப்போது விஷ்
ணுரூபமானார். (எ-று) (196)

அயச்செம்பு.

பாடியே யயர்செம்பு சொல்லக்கேளு பண்பாங்கற்றாமையி
ன் கிழங்கை யாட்டி கூட்டியே யிரும்புகளின் மேலேபூசிக் கூசா
மற் புடம்போடச் செம்பதாரும் ஆடியே யச்செம்பு ஏழதாரும்
அப்பனை வெள்ளியிடை யொன்றுகூட்டி நாடியே புருக்கிடவே
ஏழுமாற்று நாயகனே தப்பாது செய்துகேளே.

(பொ-ரை) அயச்செம்பு சொல்லுகிறேன் கேள், கற்றாமரை
க்கிழங்கை நன்றாயரைத்து இரும்பின்மேல்பூசிப் புடம்போட்டா
ல் அது செம்பாகும். அந்தச் செம்பு ஏழும், வெள்ளி ஒன்றுஞ்
சேர்த்து உருக்க ஏழுமாற்றாகும். (எ-று) (197)

கேளாய் யச்செம்பொன்று தங்கமொன்று கெணிதழுடன்
தானுருக்கி தகடாய்கட்டிக் களாகப் பொடியாக நறுக்கியப்பா
சுத்திசெய்த ரசமிரண்டுங் கூடவிட்டு நாளான கெத்தியிவையாறு
ங்கூட்டி நாயகனே தாரமிடையையுஞ்சேர்த்து வாளான பொற்
றலையின் சாற்றாலாட்டி வளமாக வுலர்விட்டுக்குப்பிக்கேற்றே.

(பொ-ரை) அந்தச் செம்பு ஒரு எடையும், தங்கம் ஒரு எ
டையும் உருக்கித் தகடாகத் தட்டிப்பொடியாக நறுக்கி சுத்தி
செய்த ரசம் இரண்டெடைகூடச் சேர்த்து கெந்தகம் நாலெடை

போட்டு தாளகம் அரைஎடை சேர்த்து அவைகளை கரிசலாங்கண்
ணிச் சாற்றாலாட்டியுலர்த்தி குப்பியில்போட்டு. (எ-று) (198)

ஏற்றப்பா சட்டிக்குள் மணலிறல்தானு விதமாகிகொட்
டிக்குப்பிக்கேதான் மாற்றமா மண்சிலே பேழசெய்துவாய்முட
மாக்கல்லையரைத்துமுடி சாற்றவே குப்பிவைத்து மணல்கொட்
டிச் சார்வாகக் குப்பிவாய்க் கழுத்துமட்டும் ஊற்றமாய்நாற்சாம
மெரித்தேயாற்றி உத்தமனே பிரிக்கச் சேர்தூராமாமே.

(பொ-ரை) அந்தக் குப்பிக்கு ஏழுசிலை மண்செய்து வாய்க்
குப் பலப்பக்கல்லவைத்து ஒரு சட்டியில் நான்குவிற் கடைமண
லைக்கொட்டி அதில் குப்பியைவைத்து அதன் கழுத்துவரைக்கும்
மணலைப்போட்டு நாலுசாம மெரிக்க அது செந்தூர மாறும்.
(எ-று) (199)

ஆம்பா நவலோகம் பத்துக்கொன்று அப்பனைதான்கொ
ண்கமாற்றேபத்து தாமப்பா தேவிக்கும் நிருவாணிக்குத் தயவா
கப் பூசைசெய்து கிழலில்நின்று வரம்பா பெரியோரை வணங்கி
வாழ்த்தி வாழ்துவா புலகமதிற் சீமானாக நாமப்பா போகருட
கடாட்சத்தாலே நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) நவலோகம் பத்துக்கு இதுவொன்று கொடுக்கப்
பத்து மாற்றாகும் தேவி கிர்வாணி, இவர்களைப் பூசித்து பெரி
யவர்களை வணக்கஞ்செய்து துதித்து இவ்வுலகத்தில் சீமானாக
வாழ்வாய். (எ-று) (200)

ரசமணி.

பாடியே ரசமதை சுத்திசெய்து பண்பான நாகத்தின் வாயி
ல்வார்த்து ஆடியே முப்பூவுங் கழஞ்சுபோட்டு அடைவாகக்கட்
டிக் மேலேதுக்கு கூடியேயதின்கீழே பாணையைக் கொற்றவனே
பாம்பழுகி வீழும்பாரு நாடியேரசங்கட்டி மணியாய்ப்போகும்
நாடிகளை வேதைமுதல் வசியாமாமே.

(பொ-ரை) சுத்திசெய்த ரசத்தை பாம்பின்வாயில் வார்த்து
முப்பூ ஒரு கழஞ்சுகூடப்போட்டு வாயைத் தைத்து மேலேதுக்கி
மேலும் கீழுமாகக் கட்டி அதற்கடியில் ஒரு பாணையை வை. அந்
த பாம்பானது அழுகி அந்தச்சட்டியில்வீழும் அப்போது ரசங்
கட்டியிருக்கும். அதனால் அநேக வேதையாகும். (எ-று) (201)

ஆமேரீ கொதிலிட்டுச் செந்துரித்தால் அப்பனேநவலோகந் தன்னில் வேதைவாமேரீ யிருநாறு மிந்திரஜாலம் வளமானகண் ணுமேரீ மேலே சோர்முற் தாமேரீ நவரத்தங் கோர்த்தாற்போலே தாணிசனில் விளைய புலிப்பாணிதானும் நாமேரீபோகருட கடா ட்சம்பெற்றே நலமான நாலமிரு நானுமுற்றே.

(பொ-ரை) அந்த மசத்தைக் கொதிக்கவைத்துச் செந்துரஞ் செய்துகொண்டால் சகல லோகத்தையும் வேதிக்கலாம். நிந்த இந்த இருநாறும் இந்திரஜாலமாகும், கண்ணுடிபோல் தெரியும் நவரத்தங்களை கோவை செய்ததுபோல் புலிப்பாணியான நான் போகருடைய கட்டாட்சத்தால் பாடிவேன். (எ-று) (202)

புலிப்பாணிநாலத்திரட்டு - முற்றிற்று.

—[*]—

சிவமயம்.

புலிப்பாணிமுநிவர் அருளிச்செய்த

சிதம்பர பூசை-2௫.

—(*)—

அத்திமுகன்றனை யளித்தவரனே காப்பு அகிலமெங்கு நிறை ந்து நின்றவருளேகாப்பு முத்திதருவேதார்த முதலேகாப்பு முப் புரத்தைத் தகித்தெரித்த பரனேகாப்பு சத்தி யொருபாகம் வைத் த வரசே காப்புசங்கரனே யம்பரனே ஞானமூர்த்தி ஹேற்றியாஞ் சிதம்பரத்தின் பூசைமூர்க்கம் விளம்புகிறேன் கணேசனு- பாதங் காப்பே.

(பொ-ரை) விநாயகனைப் பெற்றவனும், உலகமெங்கும்வியா பித்திருந்த திருவருளும், வேதார்த முதலும், முப்புரங்களை யொழித்த பிரமனும் உமையொருபாகத் தண்ணிலும் சங்கரனும் அம்மானும், ஞானமூர்த்தியும், சிதம்பரபூசை மார்க்கம் சித்திய டைய காவலீவார்கள். (எ-று) (1)

காப்பான ஆறுவரைகுறுக்கேநீறி க்ருதரிய ஆறுவரை நெ ட்கேக்கிறி ஆப்பான யிருபத்தஞ்சையுமாச்ச அடைவான முனை தோறும் குலம்போடி தாப்பான முதலையி னுதுகோரார் தய வான நகரமொடுங் கூடவேதான் வாப்பான ஐயோடுவகாரந்தா னும் வளமானலக்கமது பத்துமாமே.

(பொ-ரை) ஆறுநேறு குறுக்காகவும், ஆறுநேறு நெடு க்காகவும் கிழித்தால் இருபத்தைந்து அரை ஆர்ச, ஒவ்வொரு நேற்றின் முனையிலும் குலம்போடி நிற்கு இந்த அறைகளில் முதல் அறைக்குள் நரத்தோணமிட்டு அதின் மத்தியில் நகாரம், ஐகாரம் வகாரம் இவைகளும் லக்கம் பத்தும் போடவேண்டும். (எ-று) (2)

ஆமப்பாஅடுத்தனாயிற்றிறைதான்கோணம்அடைவானமகர மொடு இகாரங்கடத் தாமப்பாவினொடு வகாரந்தான்தயவா னலக்கமது பதினெட்டாகும் வாமப்பா அடுத்தனாயிற் முக்கோ ணந்தான் வளமான சிகரமொடு உகாரந்தானும் நாமப்பா தவக டனேக காரத்தொட்டு நலமானலக்கமது பதினாலாமே.

(பொ-ரை) அதற்குச் சமீபமான இரண்டாவது அறையில் மூன்றம்பிறைபோற் கோணம்போட்டு அதின் நடுவில் மகாரம் மூன்றம்பிறைபோற் கோணம்போட்டு அதின் நடுவில் மகாரம் இவைகளையும் லக்கம் பதினெட்டிற் இகாரம், கிளீம், வகாரம் இவைகளையும் லக்கம் பதினெட்டிற் போடவேண்டும். மூன்றாவது அறையில் முக்கோணம்போட்டு அதின் நடுவில் சிகரம், உகாரம், தல் இவைகளும் லக்கம் பதின ன்கும் போடவேண்டும். (எ-று) (3)

ஆமடாயிதினருகே, வறல்கோணந்தான் அடைவான வகா ர மொடு ஓகாரந்தானும் தாமடா பூர்மைமுடனே யகாரங்கடத் தயவானலக்கமது ஆறும்பாரு வாமடாயிதினருகேவட்டம்போடு வளமான யகாரமொடு ஓகாரந்தான் நாமடா ஹரிவோமென்று நாட்டி நலமான அகாரமொடு லக்கமுன்றே.

(பொ-ரை) நாலாவது வீட்டில் அறுகோணம் போட்டு அ தின் மத்தியில் வகாரம், ஒகாரம், பூர்மை, ஐம், யகாரம் இவைகளை யும் லக்கம் ஆறையும் போடவேண்டும். ஐந்தாவது வீட்டில் வட் டமாகக் கோணம்போட்டு அதின் மத்தியில் யகாரம், ஒகாரம், ஹரிஓம், அகாரம் இவைகளையும் லக்கம் மூன்றையும் போட வேண்டும். (எ-று) (4)

மூன்றாந் நடுவையை யெடுத்துநீறி முன்னுமாய் சக்கர
மோ ரிருபத்தஞ்சில் நானாந் குலத்தினிடையேதோறும் நாய
கனோடும் பூமீயென்று மரிப்பே பானாந் குலமுனை பூமீமைப்
போடு பண்பான திரிவட்டம் பாங்காய்ச்சூட்டு ஊன்றாந் உள்
வட்டமிதழ்தான்மூன்று உத்தமனே யிருவட்ட மிதழ்செட்டே.

(பொ-ரை) இவ்விதமே மற்றநான்கு வரிசைகளாயிருக்கின்
ற இருபது வீடுகளுக்கும் ஒவ்வொரு வரிசையிலுள்ள மூன்றாவது
வீட்டுக் கோணங்களிலுள்ளவைகளி லிருந்து வரிசையாக மாறிப்
போடவேண்டும். பிறகு இவ்விதம் போட்டுமுடிந்த இருபத்தை
ந்த அறைகளின் முனைகளுக்கெல்லாம் குலம்போட்டு அச்சுலங்
களின் மத்தியில் பூமீ போட்டு அதற்குமேல் முழுவகையும் நான்
ருபோட்டு அதில் முதல்வாயத்தில் மூன்று இதழ்களையும், இர
ண்டாவது வட்டத்தில் பதினாறு இதழ்களையும். (எ-று) (5)

எட்டாவது திரிவட்ட மெண்ணுன்கப்பா இதமாக நடுவட்ட
முதலாமாதி கட்டான அகாரமுதல் சகாரமட்டிங் தனிவாக ஐம்
பத்து ஒன்றுமாச்சு கிட்டான உபரேகை வாசல் நான்குமீவாசல்
கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு கட்டான மேல்வாசல் வடுகன் பீஜம்
நாயகனே வங்கென்று நாட்டிடாயே.

(பொ-ரை) மூன்றாவது வட்டத்தில் முப்பத்திரண்டு இதழ்க
ளையும்போட்டு அவ்விதங்கள் ஐம்பத்தொன்றிலும் ஐம்பத்தொரு
பீஜாட்சாங்களைப் போடவேண்டும். இவைகள் தீர்த்தபின் அந்த
வட்டங்களுக்குமேல் இரண்டு கீற்றுகளாக நான்குவாசல்கள்கட்
டி அவ்வாசல்களில் கீழ்வாசலில் கங் என்று கணபதிக்குமேல்
வாசலில் வங் என்று வடுகனுக்கும், போடவேண்டும். (எ-று) (6)

நாட்டியே தென்வாசல் பிரிதி பீஜம் நாலாக இம்மென்று
நாட்டுநாட்டு கூடியே வடவாசல் மதியின்பீஜம் குணமாகச் சம்
மென்று குறித்துப்போடு ஆட்டியே யுபரேகை விதிக்குள்ளே
அடைவாக விர்திரனில் அம் பாருபாரு வாடியே வக்கிவிடில் ரம்
மென்றப்பா வளமாக எயன்றனிற் சம்மென்று போடே.

(பொ-ரை) தெற்குவாசலில் இம் என்று இருதவி பீஜமும்,
வடக்குவாசலில் சம் என்று சந்திரபீஜமும் போட்டு அந்த இர
ண்டு ரேகை தெருவுக்குள் இர்திரன் தெருவில் அம் என்றும், அ
க்கினியில் ரம் என்றும் எழனில் சம் என்றும், (எ-று) (7)

போடவே இருதியிலே அம்மேயாசம் பொலிவாக வருண
னிலே வம்மேய்பாரு சாடவே வாய்வுதனில் வம்மேயோடு சார்
வான குபேரனிலே எம்மேநாட்டு வீடவே ஈசானன் சம்மேகேரு
விதமான அஷ்டதிக்குப் பாலராச்ச ஆடவே. பேசுருட கட்டாட்
சத்தாலே அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) இருதியில் அம் என்றும், வருணனில் வம் என்
றும், வாயுவில்வம் என்றும், குபேரனில் எம் என்றும், ஈசானனி
ல் சம் என்றும், அஷ்டதிக்குப் பாலராச்சு பீஜங்கள் போடவேண்
டும். (எ-று) (8)

பாடினேன் தம்மெழுத்தில் அகாரத்தொட்டுப் பண்பான
பிரணவத்தின் வரைக்கும்போடு கூடியே தம்மெழுத்தில் அகாரத்
தொட்டு கொற்றவனே ஒவ்வையி லுயிராய்ப் பாருநாடியே சக்
கரத்திற் சுற்றிப்போட நலமாக ஈராய் எழுத்துமாச்சே.

(பொ-ரை) பிறகு சக்கரத்தைச்சுற்றி தம்மீ உயிரெழுத்தாக
குள் பன்னிரண்டையும் போடவேண்டும். இப்படி போட்டால்
அவைகளும் இந்தச் சக்கரத்திற்கு ஒரு உயிராகும். (எ-று) (9)

ஆச்சப்பா அசையுட எழுத்தசம் அம் அடைவாக மேல்
வாசல் கீழேபோடு பாச்சப்பாவலமங்கி சத்திபீஜம் பண்பாக
அம்மென்று பறித்துப்போடு வாச்சப்பாமிடம் பாசத்தி பீஜம்
வளமாகக் கிரோமென்று குறித்துப்போடு விச்சப்பா வலப்பாக
மிடப்பாகந்தான் விதமான ஐயுக்கிலியும் சவ்வுமாமே.

(பொ-ரை) இதன்மேல் வாசலின்பீழ் அசபா மந்திரங்களா
விய சம், அம் என்றும், அதற்கு வலது பக்கத்தில் அங்கிச்சத்திபி
ஜமாக அம் என்றும், இடதுபக்கத்தில் பாசத்திபீஜமாக கிரோ
ம் என்றும், போட்டதன்றி வேறாக வலதுபக்கத்திலும், இடது
பக்கத்தின் இலியும், சவ்வுமென்றுபோடவேண்டும். (எ-று) (10)

ஆரடா அம்மீம் உழ்னம் ஓம்மென்றோயப்பனே பஞ்சபட்சி
இருபுறமும்போடு வாமடா அச்சம் பூபும்மென்று வன்மாமல்
ருடனே நகியென்றோது தாம்பாமிரீம் முடனே பூங்குட்டித்
தயவானவிகருடனே பங்கியென்று வாமடா நவக்கிரக பீஜமாச்சு
நல்லானசக்கரத்திற் சுற்றிப்போட்டே.

(பொ-ரை) பிறகு பஞ்சபட்சி பிசுர்களான அம், இம், உம் எம், ஓம் என்றும் நிரண்டுபக்கங்களிலும் நவக்கிரகபிஜங்களான, அம், சம், ஸ்ரீம், உம், மம், ரகி, கிரீம், ரீம், அங் என்று சுற்றிலும் போட்டவேண்டும். (எ-று) (11)

போடப்பா சொருகியென்ற வெழுத்துமப்பா புகழ்தருவம் கிளியல்லோ மதனபிசும் நாடப்பாசீழ்வாசல் மேலேயப்பா நீ மான சதிரண்டும் பதித்துப்போடு கூடப்பா சிதம்பரத்தின் பூசை செய்யக் கூத்தாடுங் கண்கள்முத லெல்லாமாடும் ஆடப்பா போக ருட கடாட்சத்தாலே அட்டவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) பிறகு மதனபிசுமான அம், கிளீம் என்று கீழ் வாசலுக்கு மேலும் போட்டுப் பூசைசெய் கண்கள் முதல் எல்லாம் கூத்தாடும். (எ-று) (12)

பாடியே அகாரத்திலுக்காரமிட்டுப் பண்பான ஒங்காரங்கெனக் கேட்டிநாடியேயதின் கீழேமகாரமிட்டுநலமாக அதின்மேலேநீங்காரந்தான் கூடியே அரிபெழுத்து மேலேவாங்கிக் குணமாகச்சூலமிட்டு ஸ்ரீயைநாட்டு ஆடியே சிவ்வங்கென்று நாட்டு அடைவாயே காட்சரத்தைப் பதித்துப்போடு.

(பொ-ரை) அகாரத்தில் உகாரத்தைச் சேர்த்து அவைகளை ஒங்காரத்தால் கட்டி அவ்வோங்காரத்தின்கீழ் மகாரமும்-மேல் நீங் என்றும் மேல் சுற்றியுத்தியில் ஹரி என்றும் அதற்குமேல் சூலம் வாங்கியும் அந்தச் சூலத்தில் ஸ்ரீ என்றும் ஒங்காரத்தின் வலது இடதுபக்கங்களில் சிங் வங் என்றும் போடுவதான ஏகாட்சரத்தையும் அந்தச் சக்கரத்தில் அடைப்பாய். (எ-று) (13)

போடுகின்றாமணிக்குச் சிகாரமிட்டுப் பொங்கமுடன் மகாரமோடு எகாரம் போட்டு ஆடவே அகாரமுடன் வித்தைபோட்டு அடைவான சக்கரத்தில் திரிவாகி ரூட்டக் கூடசிர்தாமணிக்குப் பிஜமாச்ச குணமான சக்கரத்தில் பதித்துப்போடு நாடியே போக ருட கடாட்சத்தாலே நலமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) சிகாரம் போட்டு, மகாரமும், எகாரமும் அகாரமுடன் கலந்து, அதின்கூட அகாரமும் கிந்தும் போட்டு கற்றினு லாகின்ற சிந்தாமணி பிறக்கையும் அந்தச் சக்கரத்தில் அட்டத்தி விடுவாய். (எ-று) (14)

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம் போடு பண்பான இடப் புருவம் ஆகாரமாகும் நாடியே வலக்கண்ணும் இகாரம் போடு நலமான இடக்கண்ணும் சகாரந்தான் வாடியே வலது கண்ணம் ஒரோம் நீபோடு வடிவான இடக்கண்ணம் ஈரோம்நாட்டே.

(பொ-ரை) அந்தச் சக்கரத்தின் வலதுபுருவத்தில் அகாரமும், இடதுபுருவத்தில் ஆகாரமும், வலதுகண்ணில் இகாரமும், இடதுகண்ணில் சகாரமும், வலதுகண்ணத்தில் ஒரோம் என்றும், இடதுகண்ணத்தில் இகோம் என்றும் போடவேண்டும்(எ-று)(15)

நாட்டப்பா வலமுக்கு இல்லாவென்று நாயகனே இட முக்கு லீலாவாகும். ஆட்டா மேலுதடு ஏயைப்போடு அடைவான் கீழுதடு ஐயைப்போடு கூட்டாமற் றந்தம் ஒவ்வைப்போடு குணமான கீழ்க்கந்தம் ஒவ்வைநாட்டு மாட்டபா நாவதிலே அம் மென்றப்பா மணியான தண்டத்தில் அகாரமெண்ணே.

(பொ-ரை) வலது முக்கில் இல்லாவென்றும், இடது முக்கில் லாவென்றும், மேல் உதட்டில் ஏ என்றும், கீழ் உதட்டில் ஐ என்றும், மேல் கந்தத்தில் ஒவ் என்றும், கீழ்க் கந்தத்தில் ஒவ் என்றும், நாக்கில் அம் என்றும், தண்டத்தில் அகாரம் என்றும் போடவேண்டும். (எ-று) (16)

எண்ணிலே சக்கரத்திற் பதித்தபின்பு இதமானச் சங்கடங்க ளிவர்த்தியெய்து நண்ணவே பிராமணப் பிரதிஷ்டை செய்து நவிலோமப்பூசை சோட்சமுஞ் செய்து அண்ணவே சுகந்த பரிம ளங்கள் புஷ்பம் அடைவாக வர்ச்சித்துக் கனிகளோடு தண்ண வே பலகாரம் பரமாரந்தர் தாம்பூல துளிகூரும் மாலுந்தானே.

(பொ-ரை) இப்படி யெல்லாம் சக்கரத்தில் போட்ட பின்பு சங்கடங்களை யெல்லாம் ஒழித்து பிராமணப் பிரதிஷ்டைசெய்து ஐம்பப்பூசை சோட்சமென்றும் பதினாறுகச் செய்து நல்லாசனங்கள், புஷ்பங்கள் இவைகளால் அர்ச்சித்து பழம், பலகாரம், தாம்பூலம், பால் முதலியவைகள். (எ-று) (17)

தேனை பாணக்க மன்னத்தோடு தெளிவான வலுவை வஸ்துவவுக்கத்தி தானை சர்வமுஞ் சுத்திவைத்து நயவாகப் பூசித்து தியானமோதுவானை சுற்பூர தீபமேற்று வணங்கவே

அஷ்டசித்துஞ் சித்தியாகமம் மானுஷ அஷ்டசித்திநூலுக்கு செய்வார் வானவரும் லோகமேவாம் வசியமாகும்.

(பொ-ரை) லானகம், அன்னம், அறுந்லை, வந்து முதலியவைகளெல்லாம் சுற்றிவைத்து பூசிக்கொண்டு தியானஞ்செய்து கற்பனாபீட மேற்றி வணங்கினால் சாவமுஞ் சித்தியாகும். அஷ்டசித்திகளும் தாண்டவமாடுவார்கள். தேவர்கள் முதல் சகலலோகமும் வசியமாகும். (எ-று) (18)

ஆமடா சிவகிரியில் தண்டாயுத பாணியினத்தான் பூசித்தோர் சொல்லக்கேளு தாமடா கிரேது யுகத்திலப்பா தயவான பூசைசெய்வார் வாமடா நிரேதாயுகத்திலப்பா வண்மையாய்க் கவுசிகர்தா மிழிந்துசெய்தார் காமடா துவாபரத்தில் போக நாதர் கவுசிகர்த்தி புலிப்பாணி பூசித்தேனே.

(பொ-ரை) சிவகிரியிலிருக்கின்ற தண்டாயுத பாணியை நிரேதாயுகத்தில் வாமதேவரும், நிரேதாயுகத்தில் கௌகிகரும், துவாபரயுகத்தில் போகநாதரும்; கவுசிகர்த்தி புலிப்பாணியான நானும் பூசைசெய்தோம். (எ-று) (19)

பூசித்த ஞானமது தொண்ணூற்றாறு பொங்கமுடன் பலகிரட்டு நூறுமாகும் ஆசித்தேன் கொச்சோகம் நூறுபாதி அப்பனே ஜாலமது ரெண்டுநூறு வாசித்தேன் சோதிடர்தான் முந்நூறாகும் வளமான் வபிச்சியமே ஐந்நூறாகும் வீசித்தேன் சண்முகத்தின் பூசைமார்க்கம் விதமான முப்பதிலே விளம்பினேனே.

(பொ-ரை) ஞானம் தொண்ணூற்றாறு, பலகிரட்டுநூறு, கொச்சோகம் நூற்றைம்பது ஜாலம் இருநூறு, சோதிடம் முந்நூறு, வபித்தியம் ஐந்நூறு, சண்முகபூசைமார்க்கம் முப்பது ஆகிய இவைகளில் சொன்னேன். (எ-று) (20)

விளம்பவே சிவழிவித்தை யிருபத்தஞ்சு விதமான தேவிபுட பூசைமார்க்கம் தளம்பவே யிருபதோ டொன்றினுள்ளே தயவாகச் சொல்லிவைத்தே னன்றாய்ப்பாரு விளம்பவே சிதம்பரந்தா னிருபத்தஞ்சு கெட்டியாய்ப்பாடினே னுகத்துபாரு விளம்பவே போகருட கடாட்சத்தாலே வளமான புலிப்பாணி பாடினேனே.

(பொ-ரை) சிவின்னித்தை இருபத்தைந்து, தேவிபூசை இருபத்தொன்று, இவைகளைச் சொல்லி சிதம்பரம் இருபத்தைந்தை

நிகவும் கெட்டியாகச் சொன்னேன். இது போகருடைய கிருபையே யாகும் (எ-று) (21)

பாடினேன் மரமசிவசியமாகும் பண்பானடி சிவயந்த மோகனமே சித்தி ஆடியே வசியமாய் அழைப்புமாகும் அப்பனே நமசிவய தம்பனமே சொட்டும் கூடிபே வயநமசி உச்சாடணம் தான் குணமாயே யவசிகமா பேதனந்தான் தேடியே நயவசியன்து வேஷணஞ் சிவயநமமாணமா மெனச் செய்பவாமே.

(பொ-ரை) மரமசிவ வசியமாகவும், மசிவயந்த மோகனமாகவும், வசியமாய் அழைப்பாகவும், நமசிவய ஸ்தம்பனமாகவும், வயநமசி உச்சாடணமாகவும், யவசிகமா பேதனமாகவும், நயவசிய வித்வேஷணமாகவும், சிவயநமமாண மாகவும் சொல்லாம் (எ-று) (22)

ஆமடா வசியமுடன் தம்பனம்மேதனல் அடைவான் நவே நாயைப் பிடித்துமாரு தம்மடா மோகனமு மழைப்புமப்பா தயவான விரண்டெழுத்தை யெடுத்துமாறு வாமடா நாவெழுத்தை மாறிலித்து வேஷணம் மன்னுட முச்சாடணங்கள் காலையால் போடி தீமடா மாணங்குடையெழுத்தைமாறிக் தீர்த்தசக்ஷமே நாலா மாணமாமே.

(பொ-ரை) வசியம், தம்பனம், பேதனம் இவைகளுக்கு நமசிவயைப் பிடித்தும், மோகனம் அழைப்பு இவைகளுக்கு விரண்டெழுத்தையும், மோகனம் அழைப்பு இவைகளுக்கு விரண்டெழுத்தை மாறிலித்து வேஷணத்தில் நாலாவது போடி தெழுத்தைப் படித்தும், வித்வேஷணத்தில் நாலாவது போடி தெழுத்தைப் படித்தும், உச்சாடணத்திற்கு நாவையப்பிடித்தும், மாறிலித்து வேஷணம் போமடா இரும்புபேதன மேயாறு தெத்திற்குக் கையெழுத்தைப் பிடித்தும் மாறவேண்டும் (எ-று) (23)

ஆமடா காரியம் வசியமாகும் அப்பனே வங்கமோகனமே சித்திதாமடா பொன்னது வழைப்புமாகும் தயவான செம்பது தம்பனமே சித்திவாமடா வெள்ளியமுச்சாடிக்கும் வலமான குருத்தோலித்து வேஷணம் போமடா இரும்புபேதன மேயாறு தெத்திற்குக் கையெழுத்தைப் பிடித்தும் மாறவேண்டும் (எ-று) (24)

(பொ-ரை) காரியம் வசியமும், வெள்ளியம் மோகனமும், பொன் அழைப்பும், செம்புதம் பணமுடன் வெள்ளியம் உச்சாடணமும், ஓலைவிவேஷணமும் இரும்பு பேதனமும், வெள்ளிமாணமுமாகும். (எ-று)

தானென்ற விசியமுடன் தம்பன்மோகந் தயவான அழைப் பிழைதன்வையா னுக்குங் கோனென்ற ஆன்காட்டி விரலேலெங் குணமாய் அகமைப்பா பெருவிரலில் நீளம் தேனென்ற பேதன மாறணம் வித்துதெளிவான மலைநாலுக்கும் பானென்ற புவுத்தி னவிரல் நீளமப்பா பகர்த்திது விரலிகன் மகலமாமே.

(பொ-ரை) விசியம், தம்பனம், மோகனம், அழைப்பு இவைக ளுக்கு ஆளிகாட்டிவிரல் நீளமும், பெருவிரல் அகலமும், பேத னம், முரணம், வித்வேஷணம் ஆக்குஷணம் இவைகளுக்கு பலத் திரவிரல் நீளமும், சிறுவிரல் அகலமுமாகும். (எ-று) (25)

ஆமடா யிறையாறு விரமாரும் அப்பானே பன்னிரண்டு அ வைக்காலும் நாமடா முடிவட்டுக் காலையர்குந் தயவாக இதி லிரட்டி யறையேபாடும் வரமடா யிதிலிட்டி முழித்தென்பாட் கள் விரமான் கனமப்பா நெற்களந்தான் நாமடா விசமது ஒரு நெல்லாகும் நெல்லான இதம்பரத்தின் பூசை முற்றே.

(பொ-ரை) விரியாறு விரமும், பன்னிரண்டு அரைக்காதி ம், இருபத்தான்கு காலும் நாற்பத்தெட்டு அரையும், தொன் னாற்றாறு முழுசும் என்று சொல்லுவார்கள். இதற்கு நெல்கள மே உரியதாகும். (எ-று) (26)

இதம்பரபூசை உதி-முற்றிற்று.

—[*]—

கட்டவுள் துணை.

வினோத ஜாலத்திரட்டு .

—(*)—

காட்போற்பத்தி சொல்லும் வித்தை.
சித்திசைப் பத்தார் தேதியில் தாரம்
சென்றிலது முதற்பத்து வரையில்
பத்தாரு மதிலேஜ்சேரில் பின்னேழ்
பகர்த்தறி தைமாதம் பதினேழ் தேதியில்

(பொ-ரை) சித்திரை மாதம் 10உயில் ரஜஸ்வலையாகில் அமுதல் 10 மாதம் எண்ணிப்பார்க்க தைமாதம் 10உ அதி னேடு 7-நாள் சேர்க்க தைமாதம் 17உ குளிகுளிப்பார்கள். மாதங்கள் 15உக்குள் தூரம் வந்தால் 9 மாதக்கணக்கிலும் 15-தேதிக்கு மேற்பட்டால் 11 மாதக் கணக்கிலும் மாதங்கள் எப் பொழுதும் பிரசுரிப்பார்கள் (எ-று) (1)

வீட்டவீட்டு வெளிவரும் வித்தை.

கைகாற்பெருவிரல் கட்டியக்கட்டிக்
கவிழாமற் தூங்கக் கட்டித்தக் கீழ்போட்டால்
செய்யிராறுண்டிருந்து மீடாய் சித்தித்
திடவெளி வந்திடச் சென்றுள்ளன யோடாய்.

(பொ-ரை) இரண்டு கால் பெருவிரல்களையும் இரண்டு கைப் பெருவிரல்களையும் கட்டி மல்லகாந்து படுத்தித்தன் மனதைப் பூர ணத்தில் நிறுத்தி நாட்டத்திலிருக்க மனஞ்சொக்கி மவுனத்தி லுன்னிச் சழுத்திப் பட்டவிலிடும். பின்பு தெளிந்தபுடன் இவ் விரண்டு கட்டுகளையும் அவிழ்த்துவிட்டு மறு வேலை பார்க்கவும் இப்படி சதா நடத்தவதில் 12-புருஷத்திற்குள் செத்தியாகி இவளை இப்படி சதா நடத்தவதில் 12-புருஷத்திற்குள் கிட்டி பந்தோபஸ்தா னாக விட்டிற் கருங்கற் கட்டியத்திற்குள் கிட்டி பந்தோபஸ்தா னெய்தாதும இவள் வெளிவர சுவாக விடவ்கொடுக்கும் அவை பொருவருக்குத் தெரியாது. இதைப் பரகாயப் பிரவேசமெனப் பகர்வர். இப்படிச் செய்வோரைச் சித்துப் புருஷரென்றே சொல் லுவார்கள் (எ-று) (2)

ஒட்டமா யோடும்வித்தை.

விழுதியிலையால் மெண்ணுதின் து
விட்டபக்கிக் கொஞ்சந் தாடையிற் சண்ணு
பழுந்த வேடலே பெண்ணுசாளிப்
பத்தாறு மிளப்பில்லைப் பரண்ணு.

(பொ-ரை) விழுதியிலைய வாயிற்போட்டுக் கொஞ்சம் தின்று கொஞ்சம் வாயிறுடைபி லடக்கி வைத்துக்கொண்டு கந்தமட்டில் ஓடினாலும் ஓடலாம். இப்படித் திளப்பில்லை. நிற்க வேண்டுமானால் ஒரு மாததைப் பிடித்து நித்தவேண்டியது. காதக் திற்கு மேலும் ஓடலாம் (எ-று) (3)

பாலைத் தயிராக்கும் வித்தை.

ஞாணிப்பாணில் வாழ்க்கிழங்குபொடி

கொண்டுமிகுத் தாள்குழப்ப முழங்கு

வருவித்தேயிராய் வழங்குநாளு.

மண்டலத்தோ மாரக்கிதை வகுக்குமொழுகு.

(பொ-ரை) ஞாணிப்பாணில் வாழ்க்கிழங்கு உலர்த்தி வளி
திகாயந் செய்யத் துள்ளி உழக்கு அதிழ்பேர்ட்டுக் கலக்கத் தவி
ராகும் இவ்வினும் நாணற் புல்லு பேசட்டாலும் தவிராகத் திர
ளும்.

நெருப்பு வித்தை.

மணித்தக்காணிச்சாறு கடவந்தா

மணிச்சாறு வசனேச்சாறும் சூன் றுஞ்சாட

தனிப்பாய்க் காலகைபூசிப் போடதுக்கத்

தனிபும் நெருப்பது தண்ணீர்போலாட

(பொ-ரை) மணித்தக்காணிச்சாறு உத்தாமணிச்சாறு வசனே
ச்சாறு இமாதன் றும் ஒன்றுக்கக் கலந்து கைகழிந்துகி நெருப்பை
யெடுக்கவும் அல்லது சரவ்கழிந்துகி நெருப்பிழைத்திக்கவும்
கால்கள் சுடாது கொப்பளிங்காது. எக்ரேரம் விளையாடினம
ளியையாடலாம் (எ-று)

பீனபலித்தை.

நெருகுள்ளியைத் தறித்து துண்டு

செய்கதைபெருகிக்குள் பிணியிருந்து

பெருகுமிவ்விருக்கத் குறித்துப் போட்டுவிட்டு

பெருகுமிவ்விருக்கத் குறித்து மரித்து.

(பொ-ரை) நெருகுள்ளியை முழுவதும் துண்டுகளாக்கித் தறி
த்து வரிஞாள் மடுக்களில் நாறுபக்தந்தலும் அடர்த்தியாய் போ
ட்டு வைத்திருக்கச் சற்றுநேரத்திற்குள் அதிவிருக்கும் பீனகளைக்
லாம் மிதந்துபோய்க்கிடும் அதிலொன்றைத் தப்படிப்பிழைக்காது
(எ-று)

பேயாமே வித்தை.

சாத்தலைபோடிருந்து உச்சி
யினியில்மருளுமத்தைதுரைச்சித்து
ஊரைத்தேகைவினிலேவரித்து குறி
யுரைத்துதலைசுற்றியாடப்பிறித்து

(பொ-ரை) பேயாவோரைவந்து அவ்வதுஎவ்விகமனீதரை
யாவது தலைமுழுவதும் சொல்லி அவ்வீரத்தையோடு உச்சியில்
மருளுமத்தங்காயத்துனை தூக்கப்பொடித்து அதற்கொஞ்சம்
பொட்டு அரக்கித்தேய்த்துவிட நின்னவிடம் பின்புசெய்வதைச்
செய்யவும். (எ-று).

(7)

புட்டியிற் புஷ்பச்சேடிவித்தை.

புட்டியிற்சுக்கர்லெட்டையப்போட்டுதண்ணீர்
புகட்டமுக்காற்பங்கு கார்க்கின்சுழம்பட்டு
ஒட்டியதுக்கிரகங்காட்டு பிசுர்
தொலிரமேவட்டமேவதைத்துச் செடியாகப்பூட்டு

(பொ-ரை) முழுபூட்டிக்குள் முக்காற்பங்கு, தண்ணீர் விட்டு
அதற்கொஞ்சம் சுக்கர்லெட்டுத் தூள்போட்டுத் குலுக்கி கார்க்கின்
சுழம்பிட்டமாய் துத்திகாக்கதை கம்பிக்குள் கொஞ்சுவிட்டுப் பிசுந்து
தொடுத்தது மேஜைமேல் அசையாதுவைக்க மேற்பூட்டிக்குள் செ
டியுகள்போல் முளைத்திருக்கும் அதை அசைத்தாலும் திரந்தாலுங்
கெட்டுப்போம். (எ-று)

(8)

விஷந்தீர்க்கும் வித்தை.

அரவந்திண்டி னுச்சிக்கிரி கையா
வரக்கித்தேய்த்தக் காய்ச்சாற்றினவாறி
கரைவில்மீனாற்றலைக்கேறி விட்ட
விட்டிறங்கிருணப்படைவதிகாரி

(பொ-ரை) பாம்புகடித்தால் உடலே அவரன் உச்சியில் ஓட்
யுல்கு கீற்று கீறித் தக்காவிச்சாறுவிட்டுக் கையினால் அரக்கித்
தேய்த்தவிஷங்கக்கி எழுந்திருப்பார்கள் உடலே தூகைகாழ்ச்சிக்
கொடுக்கவும் இது இதுளர்க்கு உயிருக்குமிரான மூலி இன்னும்
செருப்படை சிறப்பில்லி குப்பைமேலி இதுகவியும் விஷங்கக்
கும் இன்னும் சேரங்கொட்டை மரத்தை கல்லெண்ணெயி னுற
வைத்துக் கொடுக்கவும். (எ-று)

(9)

தீயில்குதிக்கும் ஜாலம்.

உடனடிக்கினியை மதியாலித்தை
யிவம்புகிறேன் பெல்லோரும் ஆச்சரிக்க
மாமுனவோங்கனிட புதாருதன்னில்
மலமாகபூர்த்திருக்கும் காளான்றன்ன
சோமனவேகொண்டுவந்து புதுப்பாண்டத்தில்
சுருக்குடனேபோட்டுக் கதர்முன்வைக்க
ஆமப்பாதயிலமது வருகும்பாரு
அதையெடுத்துப்பூசிதீயில் குதிக்கலாமே

(பொ-ரை) சங்கன்செடி புதாரில் பூர்த்திருக்கும் காளான்ற
கொண்டுவந்து புது பாண்டத்தில் போட்டு வெய்யலில் வைத்
தால் தைலம்போ லுருகிலிடும். அதை யெடுத்து திரோகமெங்கும்
பூசிக்கொண்டு எவ்வாறு அருகிலிருந்தபோதிலும் தீயில் குதி
கலாம் (எ-று) (10)

எலுமிச்சம்பழம் குதிக்கும் ஜாலம்.

என்னவெயின்னமொரு ஜாலங்கேரு
யெலுமிச்சம்பழத்தினிடை துளையுண்டாக்கி
பண்ணவே சூதெது கஷ்டஞ்செய்து
பக்குவமாய்ப்புள்ளிக்கிட்டுவருவதென்று
கன்னலே வெய்யலிலே வைத்துப்பாரு
சூரியனார் காந்தியது தாக்குமுகில்
என்னசொல்லேன் பழத்தினது காண்டாட்டந்தா
சூரியம்பலார் நாகியெனதே யெண்ணலாமே.

(பொ-ரை) ஒரு எலுமிச்சம்பழத்தை யெழுத்தாணியால்
குத்தி (கவ) கொண்டுள்ள பாகம் விட்டு மெழுகினால் துளையி
தை அடைத்து வெய்யலில் வைத்தால் சூரியனேறின மாதிரித்
தில் தைபிரல் நிற்காது. செண்டுபோ வெகுளும் அல்லகைருளுக்
ஆச்சரியமா யிருக்கும், ஆகிலும் சீமை காடில் கொஞ்சம் விட்ட
பாலும் மிகவும் கஷ்டம்.

வினோத ஜாலத்திரட்டு முற்றிற்று